

# கல்கி



KALKI 2-6-1957

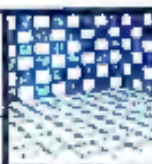
30

தமிழ்  
நாட்டில்

உங்கள் வீட்டுக்கு வேண்டியது வீம்  
அப்பழுக்கின்றி விரைவில் கத்தம் செய்யும்!



உங்களுடைய சமையல் பாத்திரங்களை மிகுந்தச்  
செய்தால் மட்டும் போதாது—கொந்தா சிற்பாக  
கனவ கத்தமாக வேண்டும்! மிகுஞ்ஞ முறையில்  
தயாரிக்கப்பட்ட, துலக்கும் பவுடரான வீம் உப  
யோகிக்கலாம். அலுத்து, பகை யானையும் போடும்  
போது மிக மெல்லியதாகும்! ஒரு சரத்தான வீம்  
வீம் துளி, சீதலத்தான வீம், உலர்வீம், வேண்டியது  
தான் தாமதம்... எல்லாம் ஒளி மலமலக் காண  
போகும்! எலக்ட்ரிக், சாதாரண பீய்க்ஸ்,  
உண்ணா சாமான்கள், காயு பேஸிங்கல், பாத்திரங்களைக்  
கலையும் பேஸிங்கல், தகைகள், குடு  
கள் ஆகியவற்றைத் துலக்குவதற்கும் வீம் பயன்  
படும். அது சிக்கலானது என்பதும் உங்களுக்குத்  
தெரியலாம்—சிறிதளவு வீம் உபயோகித்  
தாலும் அதிகமான அளவுப் பரிசுத்தமாகலாம்.



இது  
பாஸில்  
தயார்  
செய்தது

வீம் — மிகுஞ்ஞ முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட, துலக்கும் பவுடர்



# கம்பி பொருளடக்கம்

## ஆசியம்

காங்கிரஸ் பட்டிலைக்கும்  
ஆந்திரர்களின் அன்புத் தலைவர்  
வந்திரசாயம்

...	...	3
ராஜாஜி	...	6
வேங்கு	...	7

## கதைகள்

தொடரும் பாசம்  
மாவயல்களின் தியாகம்  
பாசியைத்தொடையே...  
மனிதசாரம் மாதவி  
நியாயம்  
வெய்க்குறல்  
தடுத்தெருவில் நாற்பது நிமிஷம்

...	...	14
விருப்பு	...	31
பி. ரா. கோபாலன்	...	47
அவன்	...	66
ஆனந்தி	...	78
வசியுடன்	...	80
சங்கர்	...	86
நா. பார்த்தசாரதி	...	86

## கட்டுரைகள்

துறவியின் உள்வாங்கல்  
கடல் மறைந்தது! கதிரவன் மறைவாகியது!  
விறிஸ்னுவத் துறவி ஸாரென்ஸ்  
நெரு புகாரம் தெய்வேலி  
காவடி தந்த சாரவோதயம்  
உறக்கம்

அ. தேவாசரகவன்	...	10
பிரதன்	...	18
ராஜாஜி	...	39
வேலன்	...	48
எஸ். வி. எஸ்	...	51
பிரதரி	...	87

## பெண்கள் பகுதி

மாதர் சூல நிலகங்கள்  
தேவிலின் கடிதம்

...	...	27
வசுமதி ராமசாமி	...	28

## பாப்பா மலர்

மணிப் புயல் (சித்திரத் தொடர்கதை)  
மாயப் பந்து

...	...	58
ராஜி	...	63

"கம்பி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்  
உற்பத்தி பெயர்கள்; விற்பனையும் உற்பத்தியே.



**ENICAR**  
*Seapark*  
**WATERPROOF**

\* 10½" ஸ்டீல் ஸ்ட்ரீப் இயக்கம்  
\* தட்டையான கவர்ட்  
\* 21 ஜு-யல்ஸ்  
\* அபிச்சிமாய் -  
பாதிக்கப்படாதது (INCABLOC)  
உடையாத மெயின் ஸ்பிரிங்  
\* காந்தத்தால் பாதிக்கப்படாதது  
\* என்னிடயல்களுடன் பல ரகங்கள்

## 3 வருஷங்களுக்கு

எனிகர் அம்ட் ரேஜோனிக்  
கடிகாரங்களுக்கு, என்னைப்  
போடவே அல்லது கத்தம் ரேய்  
யமேனே வேண்டிய அகியமே இல்லை.

\* இவை கடிகாரக் கடைகளில் கிடைக்கும்

Exclusive Agents - **PHOENIX WATCH CO.,**

(Branch: CALCUTTA-I.) 169, Hornby Road, BOMBAY-I.

## முற்றிலும் இது ஒரு உண்மை



நல்ல பாத்திரத்தில் தண்ணீர்.....  
தங்குவதுபோல் உடைந்த பாத்திரத்  
தில் தண்ணீர் தங்காது. அது  
போல், வேறு எந்த கேசத்தை  
கருமையாக்கும் மையும்  
“லோமாலைப்” போல் கேசத்தை  
கருமையுடன் விளங்க வைக்காது.

100%

“லோமா” வோ மற்றவைகளைப்  
போல் கேசத்தை தற்காலிக  
கமராகவும், மேலாகவும்  
கருப்பாக்காமல் இயற்கை  
யாக நிரந்தரமாக கேசத்தை  
கருமையுடன் விளங்கச் செய்கிறது.



கருமையையும்  
வளப்பையும் தருபவை

சென்னை ஓடுவனாடுகள் : எம். எம். கம்பாட்டவாணா அறமுதற்பாத் 1

ஓடுவனாடுகள் : எம். கரோத்தம் அளாடு கோ பம்பாய் 2 Tel 30575

சென்னை ஓடுவனாடுகள் : ஜே. பாலபாய் & கம்பெனி

280, எல்பிஎஸ்சேட், மதராஸ்-1

கட்டாககிட்டுகள் :

திருவனந்தபுரம் : ராஜன் மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ்

ஹாஸ்கர் ஸ்டீல், திருவனந்தபுரம்

கோவமுத்துர் : எஸ். குட்டாஜி பிராண்ட்

தபால் பெட்டி, தெ. 1, கோவமுத்துர்

சேலம் :

விஜய் ஸ்டோர்ஸ், மார்க்கெட், சேலம்



மலர் 16  
இதழ் 44

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னை - பெற்ற  
தாயென்று நும்பிடடி பாப்பா

—பாரதிமார

தேவநிசம்பி  
கலகாலி 20

## காங்கிரஸும் பட்ஜெட்டும்

காங்கிரஸ் ஏழைகளின் கட்சி என்று புகழ் பெற்றது. காங்கிரஸ் வளர்த்த தலைவர்கள் ஏழைகளோடு ஏழைகளாக வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் ஏழைகளின் உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொண்டு காரியங்கள் செய்து வந்தார்கள். மகாத்மா காந்தி வடிவன் பாரத நாட்டின் ஏழைகையே சின்னமாக இருப்பில் மட்டும் கைத் தேய்வுடன் விளங்கினார். ஏழைகளின் வறுமையைப் போக்கவே அல்லும் பாலும் உழைத்து வந்தார்.

ஆனால் பாரதம் சுதந்திரம் பெற்றபின் காங்கிரஸ்காரர்களின் போக்கு வர வர மாறி வந்தது! காங்கிரஸுக்கும் ஏழை மக்களுக்கும் தொடர்பு வர வரக் குறைந்து வரத் தொடங்கியது! எனினும் மக்கள் காங்கிரஸின் பழம் சேவையை நினைத்து இன்றும் மதித்து வருகிறார்கள்; போற்றி வருகிறார்கள்.

ஆனால் பண்டைய மூலதனத்திற்குள் எத்தனை நாட்டினருக்குக் காவட்சேபம் செய்ய முடியும்? இதை இன்றையக் காங்கிரஸ் மெலிட்டுத் தார் உணராமலில்லை! சமீபத்தில் கூடிய காங்கிரஸ் செயற் குழுவின் கூங்கிரஸில் புது உற்சாக வேகம் வேண்டும், புது இளைஞர்கள் சேர வேண்டும் என்று பேசி யிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸுக்குப் புது உணர்ச்சியும் புது மெருகும் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி யிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு கமிட்டியும் நியமித்திருக்கிறார்கள்.

“படிப்பது திருவாய் மொழி; இடிப்பது பெருமான் கோயில்” என்று ஒரு பழமொழி தமிழில் உண்டு. அந்தப் பழமொழிக்கு ஏற்பவே நாட்டில் காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

காங்கிரஸ் மாதிரி சபை செய்யும் காரியங்களோ, காங்கிரஸ் தொண்டின் மக்களிடம் காங்கிரஸைப் பற்றி ஒரு நல்ல உரத்ததைகூடச் சொல்லவொட்டாமல் தடுக்கின்றன!

இன்றையச் சூழ்நிலையில் எந்தக் காங்கிரஸ்காரருக்காவிலும் டி. டி. கே. யின் பட்ஜெட்டைப் பற்றி நல்ல வார்த்தையாகச் சொல்லி மக்களிடமிருந்து எவ்வித ஊதும் இல்லாமல் தப்பித்த வர முடியுமா?

காங்கிரஸ் சட்ட சபை அங்கத்தினர்களிடையே, மக்கள் சபை அங்கத்தினர்களிடையே, காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களிடையே இந்தப் பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பெரும் அதிருப்தி நிலை வருகிறது.

உள்ளத்தில் உண்மையும், செஞ்சில் தைரியமும் உள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பரிசுடமாக இந்தப் பட்ஜெட்டைத் தாக்கிப் போகிறார்கள். காங்கிரஸ் பொதுக் காங்கிரஸாக இருக்கும் பூர்வம் நாராயண் நமது பொருளாதாரத் தத்துவங்களைச் சரியு அறிந்தவர். நீண்ட நாட்களாகக் காங்கிரஸ் வழியில் காங்கிரஸில் தொண்டு புரிந்து வருபவர். காங்கிரஸ் சட்டியின் சார்பில் நடைபெறும் “பொருளாதாரப் பரிசீலனை” (எகனாமிக் ரெவியூ) என்னும் பத்திரிகையில் ஆசிரியராக இருந்து வருகிறார். உலகப் பொருளாதார நிபுணர்களை இந்தப் பத்திரிகையின் கருத்துக்களை மிகவும் மதிப்பு மனிததப் படித்து வருகிறார்கள்.

அந்தப் பத்திரிகையில் திரு டி. டி. கே.யின் பட்ஜெட்டைப் பற்றி பூர்வம் நாராயண் அருமைபாகத் தாக்கி எழுதி யிருக்கிறார்.

“அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலைகள் ஏறுமுகமாக இருந்து வரும் இத் தருணத்தில் அதிகப்படி வரிச்சமையைய மத்தியதர வகுப்பினர்களுக்கு தாங்க முடியாது.”





“சர்க்காரியேயே அதன் சொந்தச் செயல்கள் நியாயமானதாகக் கருத முடியாதிருக்கும்போது அநியாயப் படிவங்களை மக்களிடையே உற்சாகத்தை உண்டு பண்ண இத்திய சர்க்கார் எதிர்பார்த்து, முடியாது.”

இப்படிச் சர்க்காரியின் பொதுக் காரிய தரிசியே கூறுகிறார். இந்த நிலையில் சர்க்காரியின் செயலாக்கை வளர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லும் எப்படிச் சாத்தியம்?

ஒருவரின் செயலாக்கு அவர்களின் செயல் களிலும்தான் உயர்ந்தது. செயல் ஒரு மாதிரியும் சொல் வேறு ஒரு மாதிரியும் இருப்பவர்களின் செயலாக்கு நாட்டில் உயர்வது கஷ்டம்! மூலப் சர்க்காரியின் செயலும் சொல்லும் ஒன்றாக இருந்தன. நாட்டில் செயலாக்கு வளர்ந்தது. இப்போழுது செயலும் சொல்லும் மாறுபட்டு விளக்குவதால் நிலைமை மாறி வருகிறது.

மொத்தத்தில் இந்த பட்டெட்டைத் தேர்தலில் சர்க்கார் கட்டியில் நித்திக்கும் திறம் படைத்தவர்கள், பொருளாதார சான்றிதழைத் துரித்தவர்கள், நாட்டு மக்களுக்குத் தமது உடல் பொருள் மாயும் அர்ப்பணித்த பெரியோர்கள் மாவரும் கண்டித்து வருகிறார்கள். எதற்காக? சர்க்காரியின் செயலாக்கு நெய்த்துவிட்ட கூடாது என்பதற்குத்தான்.

ஆனால் சர்க்காரியின் கால்களிலும்தான் கிணா இத்தப் பட்டெட்டை எப்படியும் திகழ வேற்றியே இருவது என்ற பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள். இது எதிக் கட்டினார் களுக்கு நம் வரப்பாதித்து வருகிறது. கம்பு லிலும்தான், சொகவிலும்தான், நி. மு. க.

வினா ஆயை அந்தநிலை கட்டினாலும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகின்றன! உண்மையில் மக்கள் வரிப் பளுவினும் அழுத்தும்போது, அதுதான் வார்த்தை சொல்லும் கட்டினாலிடம் மக்கள் சாப வார்த்தை. இதுதான் பொதுமன இயல்பு.

இவ்வாறு திரு. டி. டி. கே.வி. பட்டெட்டை எதிரிக் கட்டினால் பலம் பெருகுவதற்கு நம்ம குழந்தையை உண்டாக்கி விடுகிறது!

சென்றவாரம் தபால் இலாக்கா குமால் தாக்கன் செங்கிரையின் பல பகுதிகளில் கூடி விவாதித்தார்கள். அவர்கள் கூட்டத்தில் என்ன பேசிக் கொண்டார்கள் தெரியுமா?

“விவகாரமென்ன ஏறுமுமாக இருக்கின்றன! தாக்கன் பெற்று வரும் ஊழியப் பாதையில், எங்கள் சம்பளங்கள் உயர்த்த வேண்டும். அதனும் எங்கள் குறைவைக் கேட்ட ஒரு சம்பளக் கமிஷன் வேண்டும். இங்கியேயே வேலை நிறுத்தம் செய்யோம்!” என்று மிரட்டி விடுகின்றனர்.

அவர்கள் இன்னும் என்ன சொல்லுகிறார்கள் தெரியுமா? “நாங்கள் எங்கள் குறைவை இன்னுமாதங்களுக்கு முன்பு சர்க்காருக்குத் தெரிவித்தோம். தோதம் குறக்கிட்ட தாக்குதலும் செய்யவில்லை. இவியும் எங்கள் குறைவைக் கேட்டவையில் என்ன நிர்ணயம் வேலை நிறுத்தம் தான்!” என்று சொன்னார்கள்.

இந்தக் கூட்டத்துக்கு அக்டோபர் 1954 இல் நடைபெற்ற மத்திய இராஜ்யம் ராணுவ ஆர். சேவ்ரம் அவர்கள். “இவர்களுக்கும் ராஜ்யம் ஊழியர்களுக்கும் சேர்ந்த வேலை நிறுத்தம்

செய்து விட்டால் நாட்டில் எத்தகைய குழப்பம் ஏற்படுகிறது. எனாலும் அந்த பலகூர உற்பாத நிலையைக் கற்பனை செய்து கூடப் பார்க்க முடியவில்லை!" என்று.

இந்தக் கூட்டத்தில் பேசியிருந்து, அடுத்தாற் போல் வேறொரு கூட்டத்துக்குச் சென்ற இராமநாதர் திரு வேங்கடராமன், டி. டி. கே. அவர்களின் பட்டுஜெட்டை லாவேற்றப் பேசியிருக்கிறார்! இவர்போருள் என்ன?

டி. டி. கே. பட்டுஜெட்டுக்கு அளிக்கும் லாவேற்ற நாட்டின் விவசாயிகளின் உயர்வுக்கு அளிக்கும் லாவேற்றப் என்பது அவருக்குத் தெரியாதா?

விவசாயிகளின் உயர்வுடன் தபால் ஊழியர்களின் வேலை நிறுத்தம், ரயில்வே ஊழியர்களின் லைக்கி, என். ஜி. ஓ. சிப்பந்திகளின் லைக்கி — பாங்கு ஊழியர்களின் லைக்கி இப்படி பின்னும் பழைய லைக்கிகள் எல்லாம் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு வேற்றிலை பாங்கு வைத்து அமைப்பது போல் அங்கு இருக்கிறது!

இதற்காகவா ஒரு பட்டுஜெட்?

இல்லை; இந்த பட்டுஜெட் நமது இரண்டாவது ஐக்காண்டுத் திட்டத்துக்கு நிதி திரட்டுவதற்காகத் தயாரித்த பட்டுஜெட் என்று டி. டி. கே. கூறுகிறார்.

ஆனால் திட்டம் எப்படிப் போட வேண்டுமோ, அப்படிப் போடாமல் தவறான கொள்கையின் அடிப்படையில் போட்டதாயேயே இவ்வளவு கடும் கரி விதிப்புசெய்கலாம் தென்கவப்படுகின்றன.

நமது நாட்டிலுள்ள பெரும் மூலதனம் உடனடித்து வேலை செய்கக்கூடிய பெரும் மக்கள் கூட்டமே. அவர்களே நம் செங்கம். அவர்கள் பணம் கொடுக்க இயலாத ஏழைகள். அவர்கடமிருக்கும் மகாநமகமான இந்தத் திட்டத்துக்கும் பணம் வாங்க முற்பட்டிருக்கிறார் டி. டி. கே. அதனால்தான் இந்தக் கடும் கரிகள்!

நாட்டின் மூலதனமாயிய மக்கள் உடல் உழைப்பைக் கொண்டு ஒரு திட்டம் தயாரிப்பதற்குப் பதில், நிதி திரட்டிக் கவி கொடுத்து வேலைகள் சாதித்துக் கொள்ளத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்.

குறுகியதும் சிறுசெய்தும் மக்களைப் பலாத் காரமாக வேலை வாங்கியதாயேயேயெனப்பட்டக் கண்ணாறுவாயிருக்கின்றன. நம் நாட்டில் நமது சர்க்கார் அத்தகைய பலாத்கார முறைகளைக் கைக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலுள்ள திட்டங்களை நல்ல குற்றிலையில், வேலைசெய்யும் ஊழியர்களுக்கு வயிற்றுக் கவி கொடுத்து நிறைவேற்ற நாம் திட்டமிட்டிருக்கும்போது, அந்த ஐக்காண்டுத் திட்டத்தைத் தளர்த்துவதிலும், கரிகள் விலைவாசியைப் பெறுவதிலும் நமக்குக் கண்கூறுவாயில்லை. அதற்கு மாறாக நமது பெருமை யும் மதிப்பும் பெருகும்; காங்கிரஸின் செயலாக்கும் வளரும்!

ஆனால் இந்த பட்டுஜெட்டுக்கு ஆதரவு அளிப்பவர்களும் இவ்வாறும் போகவில்லை. திரு எ. வெ. ரா. அவர்கள் நமது மகத்தான ஆதரவை நம்பி வருகிறார்.

## அநுராதபுரியில் வழிபாடு

சீமாட் இரண்டாவிர்த்து முற்றாறு ஆண்டு களுக்கு முன்னால் சமநாட்டில் உள் அநுராத புரத்துக்கு புத்த பிராணின் அன்பு மத்தகைக் கொண்டு ஒரு மகா புருஷர் சென்றார். ஸந்தகம், பொய், குறு, லாது, கொலை, கையு முதலான இய செயல்களை விட்டு அன்புப் பாலதையில், அதறிமை வழியே மக்களை அனைத்துக்கொண்டு செல்லும் ஒரு புதிய சித்தாந்தத்தைப் பாரத புண்ணிய பூமியிலிருந்து கொண்டு வந்து இவ்வுலகையில் நிலை நிறுத்தினார். இருபத்து மூன்று நூற்றாண்டு களுக்குப் பின்னால் பாரதத்திலிருந்து இவ்வுலகைக்குச் சென்றார். புத்தர் பிராணின் அன்புத் தொண்டை அவை உலகமும் பரப்புவதற்கு இன்னையினம் அரும்பாடு பட்டுவரும் சமாதான தூதர். பாரதத்தின் பிரதமர் பண்டித ஜகாந்நாயகம் நேரு பழைய அநுராதபுரத்துக்குச் சென்றார். அங்கிருந்து அனுதூண்டி ஒழித்து உலகின் அன்பைப் பரப்புவதற்கு வேண்டுகோள் விட்டார்.

தமிழ் மக்களும் சிங்கள மக்களும் சீமாதாரர்களையும் வாழ்த்து வந்த பழம்பெரும் பண்புதும், சைவமும் பௌத்தமும் ஒன்றுக்கு ஒன்று துணையாக ஒங்கி நின்ற உன்னதத்துக்கும் இன்னும் மென்மனமாதச் சாட்சி கூறி நின்ற அநுராதபுரம். இந்த நகரத்துக்கு ஜகாந்நாயகம் நேரு விஜயம் செய்ததன் காரணமாக மீண்டும் தமிழ் மக்களும் சிங்கள

மக்களும் சீமாதாரர்களையப்போல சம அதன்ம துடன் வாழ்வதற்கு இவ்வுலகை சர்க்கார் வழி வருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

சர்வமத கொட்பாடுகளிலும், மக்கள் குல ஒருமைப்பாட்டுக்கும், அன்பு வழிக்கும், அடறிமையை சித்தாந்தத்துக்கும் சீமாமாக விளங்கிய அநுராதபுரியில் சமநி புத்தர் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். நாம் உயிரிடும் வாழ்ந்த காலத்தில் அய்யும் பதனும் அன வரதமும் எந்த இலட்சியத்துக்காகத் தொண்டாற்றியிருவோ அதி தொண்டை இன்று சிலை உருவிலிருந்து செய்து வருகிறார். அன்புத் தெய்வமான அந்தப் போதித் கடவுளின் சந்திதியில் மக்கள் மலர் துவி வழிபடும் முறை பார்த்துப் பார்த்து அனுபவிகை வேண்டிய அன்புக் காட்டுவாரும். இந்த இதழ் அட்டை யில் ஒரு சிங்களப் பெண்மணி புத்தர் சந்திதியில் தாமரை மலருடன் நிற்கும் காட்சியையும் சிறிது புழம்பெற்ற அநுராதபுரி திகைப்பா கிரகத்தையும் வண்ணச் சித்திரமாக வழக்கி யிருக்கிறார் நமது ஒழிவுக் கவிஞர் விஜய. இந்தப் புனித நகரத்துக்குள் பாரதத்தின் பிரதமர் ஜகாந்நாயகம் நேரு சென்று 'ஜெயந்தி மாவத்தக' அடாவது ஜெயந்தித் தெரு என்ற ஒரு புதிய சாலைவைத் திறந்து வைத்தப் பழைய காலத்து அநுராதபுர நகரத்தைப் பார்வைவிட்ட சரித்திர முகவியத்துவம் காண்த்த வைபவங்களை அடுத்து வரும் சம நாட்டுப் பிரபலக் கட்டுரைவிய் வானவாம்.



# ஆந்திரர்களின் அன்புத் தலைவர்

ராஜாஜி

**வீ**ழ்க்கையில் ஏற்படும் கஷ்டங்கள் எவ்வளவு பொதுமக்கள் காட்டும் பேரன்பில் கரைந்து போகும் என்றால், ஸ்ரீ பிரகாசம் பெற்றது போன்ற மக்களின் பேர் அன்பு வேறு யாரும் பெறவில்லை! பொதுமக்களின் பேரன்பியை அவர் தமது சொந்த கஷ்ட நஷ்டங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் வேலை செய்தார். ஸ்ரீ பிரகாசம் தமது வாழ்வின் இறுதி நால் வரை வாழ்க்கையில் எவ்வளவு இன்பவசனங்களுக்கு ஆணாளர் என்பது எவ்வளவு தெரிந்த விஷயம்.

தெய்வ பக்தி மிக்க அவரது மனைவி வெகு காலத்துக்கு முன்பே இரண்டு புதல்வர்களை அவரிடம் விட்டு விட்டு இறைவனடி சேர்ந்தார். அந்தப் புதல்வர்களால் ஸ்ரீ



பிரகாசம் அனுபவித்த தொகைகள் பல. அவர் நல்ல குணமும் அஞ்சா தெருச்செழும் படைத்தவராதலால், அதை வேதவேதையெல்லாம் சித்திக்கு கொண்டார்.

இந்த இப்போது நான் குறிப்பிடும்போது, என் மனம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவத்தை நாடிச் செலுதுவிறது. அப்போது ஒரு நாள் திரு எஸ். ராமநாதன் ஒரு நற்செய்தியைக் கொண்டு வந்தார்.

அதாவது 1930-ம் வருஷம். நாங்கள் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத் தொடங்கி, நீதி மன்றங்கள், சட்ட சபைகள், கலாசாலைகள் முதலியவற்றையும் பிஷ்காரம் செய்தோம். ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் ஸ்ரீ பிரகாசமும் சேர்ந்து கொள்ளப் போகிறார் என்பதே அந்தச் செய்தியாகும். அப்போது ஸ்ரீ பிரகாசம் வக்கீல் தொழிலில் மிகுந்த புகழ்

பெற்று ஏராளமான பொருள் சட்டி வந்தார். அவர் வக்கீல் தொழிலில் விட்டு விட்டு, ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் சேரப்போகிறார் என்ற செய்தியை நம்பியே முடிவாகியிருந்தது.

ஆனால், அந்தச் செய்தி உண்மையானது. காத்திரி சிறையில் இருந்தபோது, நாங்கள் பிஷ்கார இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டியிருந்தது. அப்போது நடைபெற்ற எல்லாப் போராட்டங்களிலும் ஸ்ரீ பிரகாசம் எனக்குப் பக்கபலமாக இருந்து பூரண ஆதரவு அளித்து வந்தார். அவை எல்லாம் என்தான போராட்டங்கள் அல்ல. ஏனெனில், எதிர்க்கட்சியில் செயலாக்கும் சக்தியும் வாய்த்தது. ஆர். தாஸ், மோதிலால் தேரு, வித்தல்பாய் பட்டேல், எஸ். சீனிவாச ஐயங்கார் போன்றவர்கள் இருந்தார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் வல்லபாய் பட்டேலும், பெரும் பாலான காமகிரஸ்லாதினும் இருந்தனர்.

பல வருஷங்கள் அங்கிதம் அஞ்சாது போராடியபின் மோதிலால் தேருவின் மயக்கம் தெளிந்தது. அவர் நோய்வாய்ப்பட்டு விட்டார். அவர் மாணம் அடைவதற்குச் சில தினங்களுக்கு முன், நாங்கள் கைக்கொண்டுள்ள முறையில் தமக்கு நம்பிக்கையிடுகிற என்றும் சட்ட சபை பக்கம் பிஷ்காரிக் வேண்டும் என்றும் என்விடம் கூறினார்.

ஆனால், அதை யெல்லாம் இக் சந்தர்ப்பத்தில் கூறுவது உசிதமல்ல. அவை எல்லாம் இறுதியாக வெற்றியில் முடிந்த சந்திரப் போராட்டத்தின் பல்வேறு விட்டங்களாகும்.

நாங்கள் பல நடவடிக்கைகள் சிறை சென்ற பின், 1937-ம் சர்க்கார் நிர்வாகத்தைக் கைக்கொண்டோம். பிரகாசமும் என்னுடன் சேர்ந்து கொண்டார். முதல் மந்திரி பதவியை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி அவர் என்னை மிகப் பெருந்தன்மையுடன் கேட்டுக் கொண்டார். மந்திரி சபையில் என்னுடைய சகாவாகத் தொண்டு புரியவும் முன் கூத்தார்.

சர்க்கார் நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அவரது கருத்துகளும் என் கருத்துகளும் ஒன்றிலும் வேறுவதில்லை. எனினும் அந்தக் கருத்து வேற்றுமையானது, எங்கள் நட்புக்கோ அல்லது ஒத்துழைப்புக்கோ குந்தகமாக இருக்கவில்லை. இரண்டாவது உலக யுத்தம் முடிவடையும் நாங்கள் பதவிகளை ராஜினாமா செய்து விட்டோம்.

ஸ்ரீ பிரகாசம் தலைவர் பதவிக்கு உள்ள பல குறுகியசமயங்களும் வாய்க்கப் பெற்றிருந்தார். இது அவரது நீண்டகால வாழ்க்கையில் நல்ல வேளியாயிற்று. தங்க காலத்திலும் சரி, கெட்டகாலத்திலும் சரி, மக்கள் அவரை மிகவும் மரியாதையுடனும் மேன்மைபாடவும் நடத்தினார்கள். இன்று ஆந்திர ராஜ்யத்தில் அந்த மரபையும் தலைவரின் மறைவைக் குறித்துத் துக்கப்படாதவர் ஒருவர்கூட இல்லை.

எதிர்காலத்தில் ஆந்திர ராஜ்யம் எவ்வளவோ முன்செற்றமடைய வேண்டும். பல ஆக்க வேலைகள் நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆந்திர மக்களுக்கு நல்ல தலைவர்கள் விடைக்க ஆண்டவன் அருள் புரியானுள்!



வெங்கு

ஸ்ரீமதி ராஜகுமாரி அம்முத  
கெளரி அவர்கள் சென்ற வாரம்  
டி. டி. கே.யின் பட்டெட்டைப் பற்றி  
ரோம்பக் காரை மாஸ்பேசினார்.  
இதைப் படித்த தேவர்கள் விஷயத்தை  
விட்டுவிட்டு அம்முதகெளரி அவர்

களைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்ட தொடங்கி  
விட்டனர்! நேற்றுரை சர்க்காரில் மத்திரி  
வாக இருந்த. சர்க்கார் செய்து வந்த  
குட்டாந்தனமான பய காரியங்களுக்குக்  
கூடத் தளந்து பாடி வந்த அந்த அம்மா  
ளுக்குத் திடீரென்று என்ன வந்து விட்டது  
என்ற விவரத்தால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்  
டது. ஆம், அம்முத கெளரி கனாதார  
மத்திரிவாக இருந்தபோது பி. லி. ஜி. லிஷ  
வதில் வாங்கித் தரிகவாதத்தையும் அசட்  
பத்தனத்தையும் வாரால் மறக்க முடியும்!  
அந்த மாதிரி இவ்வளவு வேகத்தோடு  
பட்டெட்டை, சர்க்காரைத் தாக்கி விடுக்  
கிறார் என்றால் விவரம் ஏற்படுவது  
இயல்புதானே!

பட்டெட்டைத் தாக்க வந்த அம்மைவார்  
இன்னொரு அனுபவமொன்று விஷயத்தையும்  
குறிப்பிட்டுக் குட்டையைக் குழப்பிவிடுக்  
கிறார்! மதுவிலக்கை வெற்றிகரமாக அழை  
தடுத்த முடியவில்லை என்றும் மது விலக்  
கையே ரத்து செய்யலாம் என்று சொல்வி  
யிருக்கிறார். இவ் விஷயம் இத்துடன் நிங்  
திருத்தாகக்கூடத் தேவலை. ஆனால் மகாத்மா  
காந்தியின் பேபரைக்கூட இழுத்திருக்கிறார்.  
மது விலக்கை வெற்றிகரமாக அழை தடுத்த  
முடியாத இந்தச் சர்க்காரின் கைவாயாகாத்  
தனத்தைப் பார்த்து, "முதலில் மது விலக்கை  
ரத்து செய்யுங்கள்!" என்று காந்தி மகான்  
சொல்வி யிருப்பாராம்!

இவரை விட மகாத்மாவின் உள்ளத்தை  
தங்கு அறிந்த ஒருவர், "மகாத்மா காந்தி  
ஒரு நாளும் மதுவிலக்கை ரத்து செய்யுங்கள்  
என்று சொல்வி யிருக்க மாட்டார், மது  
விலக்கு வெற்றியடைய வில்லையா? அப்படி  
வானால் தான் கண்ணுவிதம் இருக்கிறேன்  
என்று சொல்லியிருப்பார்!" என்றிருர். காந்தி  
மகாவின் கண்ணுவிதம், சர்க்காரையும்  
கூறுகற்ப்பாக வேலை செய்யத் தூண்டியிருக்  
கும். குற்றம் செய்யும் மக்களின் உள்ளத்தை

யும் தொட்டு அவர்கள் தவறு இழைக்கா  
மல் தடுத்து நிறுத்தி யிருக்கும்! அவர்கள்  
உயிர்திருப்பாரிகள்.

மதுவிலக்கு விஷயத்தில் சென்னை சர்க்கா  
ரைப் பாராட்ட வேண்டும். சமீபத்தில் தமது  
போலீஸ் மத்திரி திரு பக்தவத்சலம் அவர்  
கள் மது விலக்கை நல்ல முறையில் அழை  
தடுத்ததீரீமாவித்துச் சில நடவடிக்கைகளும்  
எடுத்துக் கொண்டார். அதன் விளைவாகச்  
செங்கல்பட்டு, சென்னை முதலிய பல இடக்  
களில் நல்ல பயன் கிடைத்திருக்கிறது! இதே  
வேளையில் கறுகற்ப்பும் இன்னும் சில மாதங்  
கள் தொடர்ந்து தமது ராஜ்யத்தின் மற்ற  
ஜில்லா போலீஸ் அதிகாரிகளும் காண்பித்  
தாரகனாலும் மதுவிலக்கு நிச்சயம் வெற்றி  
பெற்று விடும்!

சென்ற வாரம் குறளாசிரியருக்கு 'ஏகக்  
கிராக்கி' ஏற்பட்டு விட்டது இதற்குக் கார  
ணம் டி. டி. கே. சமர்ப்பித்த பட்டெட்டால்!  
சென்னையில் பட்டெட்டைப் பற்றி தடை  
பெற்ற விவாத அரங்கில் ராஜாஜி கலந்து  
கொள்வதாக அறிவிக்கப்பட்டது. அன்று  
ராஜாஜியின் பேச்சைக் கேட்கத் திரண்ட  
கூட்டம் இவ்வளவு அவ்வளவுவல்! தெரு  
வெய்வாம் மக்கள் நின்ற கேட்டனர்.

ராஜாஜி தமது நண்பர் அங்க என்ற  
டி. டி. கே. கூறியதற்கு, ராஜாஜி என்ன  
பதில் சொல்லப் போகிறார்? இந்த விடைகையத்  
தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலில்  
மக்கள் அவ்வளவு பெரும் கூட்டமாக வத்  
திருந்தனர். அதற்கு ராஜாஜி வெகு கலப  
மாகப் பதில் அளித்து விட்டார்.

"டி. டி. கே. என்னுடைய நண்பர், அதனால்  
தான் அவர் பட்டெட் திட்டத்திலுள்ள குறை  
களை எங்காருக்கும் முத்தி எடுத்துச் சொன்  
னான், குறளாசிரியர் 'நட்டி எப்பது கம்மா  
கிரித்துக் களிப்பதற்கு மட்டும் ஏற்பட்ட

பிரார்த்தனைக் கூட்டம்

— கிண்டி ராஜபவணம் —

காந்தி மண்டபத்தில்

மே 31-ந் தேதி வெங்கிச்சிழைம பாதி 6-30 மணிக்கு

ஸ்ரீமான் டி. எஸ். பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்

"அங்குலியப் பிரதானம்" கதாசாஸ்திரியைச் செய்வார்கள்

நாகவீர இவ்விசை - தக்கர் பரபா வித்தியாசவ மாணவர்கள், காரதா  
வித்தியாசவ போதனா முறைப் பயிற்சிப் பள்ளி மாணவியரின் தூதியு வக்கும்,  
கிதை பாராயணம், ராமநாம பஜனை

தவய, தன்மன் தவருவ வழியில் செல்லும் போது கிறைந்து மேல் சென்று அவன் செல்வம் தவத்தற மனத்தில் பழிப்படி இகத்திச் சொல்லுவதே தன்மனின் கடமை" என்ற வன்மையாகக் கூறிவிடுகிறார்.

நகுதற் பொருட்டன்று ஈட்டல் மிகுதிக்கண் மேற்சென்(று) இகத்தல் பொருட்டு

குறளாசிரியர் சொன்னபடிதான் தான் நடத்து கொண்டிருக்கிறேன்!" என்றார்.

இவதக் கேட்ட சபையோர்கள் உன்மன் எப்படி வெயிற்றிவிடுக்கும் என்பதைச் சொல்வதே தேவையாகியது!

இத்தல் பட்டுட்டையர் பற்றி லட்சுமி புரம் இளைஞர் சங்கத்தில் பேசிய திரு. ஆர். வி. கிருஷ்ணய்யர் அவர்களும் ஒரு திருக்குறளை மேற்கொள் எடுத்துக் காட்டிப் பேசிவிடுகிறார்! சொத்து வரிமையப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட போது குறளைக் கூறினார்.

"சரிக்காரிடம் சகல சக்தியும் இருக்கிறது. வரி செலுத்தாவிட்டால் கடும் தண்டனை விதிப்பார்கள் அக்கவரை? வழிப்பறிக்க கொள் ளிக்கொரவிடத்தும் மேல், வான் குதவிய பலங்கர ஆயுதங்கள் உண்டாக்கலா? அவன் அந்த வேலைக் காட்டி வழிப் போக்கா களை வழி மறித்து. 'உள்ளிடமுள்ள பொரு ளைக் கீழே வை' என்று விரட்டுகிறான். அதைப் போன்றதுதான்...சர்க்காரின் இந்தச் சொத்துவரி விதிப்புத் திட்டம்" என்றார்.

## பாங்க் ஆப் மதுரை லிமிடெட்

தோற்றம்: 1943

மதுரை

விவரம்:

சோயமுத்தூர், சேலம், புதுக்கோட்டை  
ராமவரம், கிரஜூர் (திருச்சி ஜில்லா)

செலுத்தப்பட்ட முதலதனும்

இதா நிதிக்கும் ரூ. 15,85,300

மொத்த டியாஸிட்டிகள்

(31-12-58ல்) ரூ. 2,62,47,000

மொத்த அதுவல் நிதி

(31-12-58ல்) ரூ. 3,36,48,000

இயக்குனர்:

ஸ்ரீ கருமுத்து தியாகராசன், தலைவர்  
ஸ்ரீ வ. ராம. வள்ளியப்ப செட்டியார்  
ஸ்ரீ கா. அ. அண்ணாமலை செட்டியார்  
ஸ்ரீ உ. ராம. செ. தப். செவு. அ.

அண்ணாமலை செட்டியார்

கொலித ஸம்சு அதுவல்கள் கௌரவமே

பி. எஸ். விஸ்வநாதன்

காரியதரிசி

வேலொடு நீங்கும் இருபெயர்ந்த போலும்  
கோலொடு நீங்கும் இரவு!

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தெய்வப் புலமை திருவள்ளுவர் எழுதி வைத்த இரண்டு குறள் பாக்களுக்குள் எவ்வளவு பொருள் அழுத்திக் கிடக்கின்றன என்பது டி. டி. கே.யின் பட்டுட்டையரும் தமக்குத் தெரிய வந்தது! அந்த அளவுக்கு டி. டி. கே. தமது பாராட்டுக்குரியவராவினார்!

இேன்றவாரம் தென்னிந்திய ரயில்வே ஜெனரல் மானேஜர் பத்திரிகை திருபாங்குக்கு அளித்த பேட்டியில் சென்ற வருஷம் வரவு செலவுக் கணக்குகளையும் திறைவேற்றியுள்ள காரியக்களையும் பற்றி விளக்கினார். அப் பொழுது அவர் கூறிய ரஸமான சம்பவம்:

ஒரு தான் ஜெனரல் மானேஜருக்கு ஒரு கடிதம் வந்ததாம். அதில் செங்கல்பட்டி கிருத்து ஒருவர் தினம் செங்கல்கு டிக்கெட் டிக்காமையே வருஷக் கணக்கில் பிரயாணம் செய்து வருகிறார் என்றும், அவரை இதுவரை எந்த டிக்கெட் பரிசோதனையும் பிடிக்கவில்லை என்றும் எழுதி விடுத்தாராம். அதில் அந்த நபருடைய அங்க அடையாளங்கள் எல்லாம் கொடுத்து, வேண்டுமானாலும் தான் சொல்வது உண்மையா இல்லையா என்று சோதனை செய்து பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்றும் எழுதி விடுத்தாராம். இன்னொரு விஷயம், அந்த டிக்கெட்டில்லாப் பிரயாணி தினம் செங்கல்பட்டியிருந்து சென்னை வரும் 'கம்பென் ரயில்'தான் வருவாராம். ஒரு தாளாவது அந்த வண்டியை மாற்றியது கிடைப்பது என்றும் எழுதிவிடுத்தாராம்!

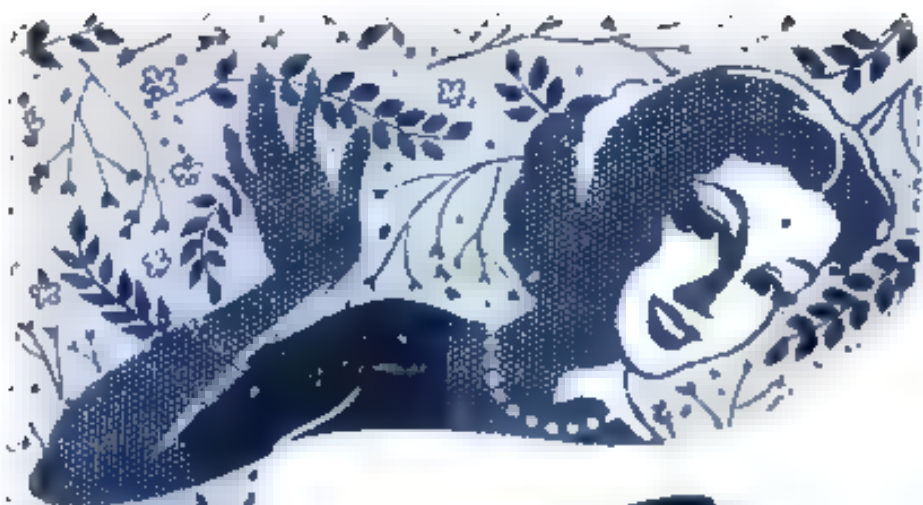
இத்தக் கடிதம் கிடைத்ததும் அந்த நபரைப் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது! அப்படியே ஒரு நபரும் பிடிப்பட்டார். அவருக்குக் கௌரவமாக அபராதம் ரூ. 50 திட்டப்பட்டதாம்! பிறகு அந்த நபரின் அங்க அடையாளங்களைவும், கடிதத்தில் காணப்பட்ட அங்க அடையாளங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபோது இவர் வேறொருவர் என்பது தெரிந்தது! ஏதோ எதேச்சையாக டிக்கெட்டில்லாமல் பிரயாணம் செய்தவர் என்பதும் தெரிந்தது. பாவம், அநாவேசமாகக் கடும் தண்டனைக்கு அவர் ஆளானார்!

பரம்பரையாக டிக்கெட்டில்லாமல் பிரயாணம் செய்யும் அந்த நபரைப் பிடிக்க நிண்டும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. இத்தத் தடைய அவர் பிடிப்பட்டார். கடிதத்தில் கண்ட வர்க ளைக்கு ஏற்றபடி விடுத்தார். இத்தத் தடைய அவருக்குக் கடும் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

இப்படி வருஷக் கணக்கில் டிக்கெட்டில்லாமல் பிரயாணம் செய்த அந்த தரர் ஒரு படித்த "குமாஸ்தா" என்று தெரிந்ததாம்!

படித்தவர்களை துணித்து டிக்கெட்டில்லாமல் பிரயாணம் செய்தால் மற்றவர்களைப் பற்றி என்ன சொல்வது என்பதில் ரயில்வே மானேஜர் திரு. ஜோஸப். பங்காதுவர்களை நிச்சயம் டிக்கெட் காவலிக் கொண்டு பிரயாணம் செய்வார்கள் என்று நம்பலாம் என்பதில் ஒரு நம்பர்.





கவர்ச்சியுடன் களிப்பை அளிக்கும்

**ரேயான் ஸீல்க்  
துணிகள்**

[illegible]

J M S. B. A.

2.2.4



இலக்கியச் செல்வம் - 29.

# தூறவியின் உள்வம்

—மாம், இந்த இளங்கோ அடிகள் எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்?

‘சமண மதத்தான். அவர் ஒரு ஐயன சத்தியாசி. இதில் என்ன சந்தேகம்?’ என்று பவர் சொல்லி வந்தார்கள்.

‘அதெப்படிச் சொல்வலாம்? இளங்கோ அடிகள் என்ன மதத்து உறுதிப் பொருளான அருகணிப்பற்றி மட்டுத்தானா பேசிலிருக்கிறார்? பல சமயங்களைப் பற்றியும் அந்த அந்தச் சமயத்தில் வழிபடப் பெறும் கடவுளரைப் பற்றியும், தமது காவியத்தில் பாடியிருக்கிறாரே? அவர் எந்தச் சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்று திட்டமாகச் சொல்வ முடியாது. அவருடையதொரு பொதுநோக்கு.’ இந்தக் கருத்தை, (சொற்கள் என்னுடையவை) சில நாட்களுக்கு முன், ஒரு பத்திரிகையில் வெளியான கட்டுரை ஒன்றில் என் டேன். எனக்கு ஒரே உற்சாகம். ஆனால் கட்டுரையின் முடிவு என்னைத் தாக்கி வாரிப் போட்டது.

‘இளங்கோ அடிகள் ஒரு சைனவார் என்ற கட்சி தயிதூக்கத்தில். சமணர் என்ற கட்சியோ தவறு. ஆகவே இப் போது உள்ளது போலியை, அவர் சைவராகவே இருந்து விட்டுப் போகட்டும்’ என்ற கருத்தோடு (சொற்கள் என்னுடையவை) அந்தக் கட்டுரை முடிந்தது. இளங்கோ அடிகள் சைவரோ என்னவோ, கட்டுரை எழுதியவர் சைவர் என்பது உண்மையை கருத்திராகக் கணி போல் ‘தெற்றென விளங்கியது’.

ஆனால் இந்த இளங்கோ அடிகளுக்கு இதுவும் வேண்டும், இன்னமும் வேண் டும். பின் எதற்காக தயா, இவர் சில பெருமானைப் பற்றி.

‘பிறை வர்க்கைப் பெரியோன்’

என்றும்.

‘குதிரைத் தோற்றத் தந்தன்’

என்றும், பழுத்த னைவரைப் போயப் பேச வேண்டும்?

அது மட்டுமா செய்கிறார்?

“பெரியவன், மாவவன், பெரி உகைச் சேவன்

கிரகை உத்தி உடை மின்னவன்,

தீதுடையுள், கையுள், தீதுடையுள் சேய்ம

விபவன், காலுத னைவனெனோ?

கன் இவனத்துச் சாண்பா-தம் கன்

என் கன்னை!

(உத்தி உடை-கவிதை உடைய மின்ன வன்-பாடல் பத்திரிகை உண்மை; சேய்ம- தீதுடையுள், கையுள்-தீதுடையுள்-கையுள்-கையுள்)

இது ஏதோ ஆழ்வார் ஒருவர் பாடிய பாட்டாகத் தொன்றுதொன்று தவிர, ஐயனத் தூறியாடியதாகவா தொன்று திது? இல்லை. திருமாவின் பெருமை வையுள். அன்புடையவர்க்கு அவன் காட்டும் எளிமையைவும் (இதை அவன் வர்கள் வெளவப்படம் என்று பேசுவார் கள்) எல்லாவது உணர்ச்சியோடு பாடு கிறார் துறவி:

‘மடவரைய எத்த ஆக்க, எககைய

நான் ஆக்கி

உடல் மன்ன! பண்டு ஒரு நாள் உடல்

மேய் கனக்கினேயே;

கனக்கிய கை அமோகதயா கைகவித்துக்

எழுந்தகை;

மலிக் கை உத்தியாமி! மாவமோ?

மருட் கைத்தே!

(மாவரைய-மாவைய; நான்-உயிர்; பண்டு-முன்பு; மருட் கைத்தே-ஒன்றுக் புரிய விக்கியை, ஒரே புதிதாகக் கைகள் இருக்கிறது, என் விவரம் இது?)

‘மந்தர மாகைய மந்தராகவும் வாகவி என்ற பாம்பாகக் கவிதையும் கொண்டு, பாற்கடலைக் கடைத்த அந்த தெய்வக் கை அல்லவா, இருந்தன அவ





சமணர் கடவுளான ஜினதேவன் அல்லது அருகனைப் பற்றியும் நீண்ட புகழ் பாடப் பெறுகிறது:

தூதரடி நீங்கியோன், குணப் பேதல்  
கேள்விக்  
செய்தல், உயர், உயம்பு, உறுதல்,  
அங்கம் பங்கிதோன், அருண், அருங்குனி,  
பன்னவன், சைவனை, பர்த்து நீங்கியோன்  
பேதல்  
விண்ணை, வேதமுத்தவன்.....

[இங்-இக்காத: உயம்பு-தானுபேதோன் தியகம்: உறுதல் - தன்முன்: அங்கம் பங்கிதோன்-அங்கம் சந்தாசுபத்தித அருண் பங்கம்: அருண்-பேர்த்தத் தருத்தவன்: பன்னவன்-உடவுன்: பர்த்து இங்-புத்த உணர் முடியாத:]

ஒன்று தெரிகிறது, இளங்கோ அடிகள் எந்தச் சமயத்தைச் சேர்த்தவராவீனும், எவ்வாச் சமயங்களையும் ஒன்றாகக் காணும் சமநோக்கு அவருக்கு இருந்தது என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது.

நீங்கள் கேட்கலாம்: 'இந்தப் பாடல் கள் கதையிலே வரும் பாத்திரங்களின் மூலமாகப் பேசப் பட்டவை அல்லவா? அந்த அக்குப் பாத்திரத்தோடு ஒட்டி நின்று இளங்கோ பேசுகிறார், அவ்வளவு தானே? எவ்வாச் சமயங்களையும் சம நோக்கோடு அவி பார்த்தினர் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?'

மற்றவர்கள் என்ன உணர்கிறார்களோ அதில் பங்கு கொள்வது அவ்வளவு எளிதான காரியம் எல்லா நினைக்கிறீர்கள்? பொதுவாக, நம்முடைய இன்ப துன்பங்களில் அழைந்தி, பிறரைப் பற்றி எண்ணக் கூட முடியாமல், நம்முடைய சிறுமைக் கூட்டுக்குள்ளே மூடங்கிக் கிடக்கிறோம். ஏதோ அருமைமாக, நம்மோடு மிக நெருங்கிய ஒன்றாகுடைய துயரத்திலோ களிப்பிலோ ஓரளவு ஈடுபடுகிறோம். மிகுந்த அளவுக்கு, பிறருடைய வாழ்க்கையைத் தம்முடைய வாழ்க்கைகளாகவே கருதி, அவர்களுடைய துயரத்தைத் துடைப்பதில் காலம் முழுவதையும் செலவிடும் பெரியவர்கள் கூட, பிறருடைய கடவுளரைத் தம் கடவுளராக எண்ணி வழிபட முடியவில்லை. அது அங் வளவு கடினமான சாத்திரம். அந்த அளவுக்குத் தம்மைமறக்கலோ, உண்மையின் அவகிளத் தன்மையில் ஊன்றலோ பெரும்பாலோருக்கு முடியவில்லை.

ஆனால், கவிஞனுக்கு முடிவிறது: பிறருடைய வாழ்க்கையை முழுவதும் தன்னுடையதாக எண்ணி, அவர்களோடு மகிழ்ந்து, துயருற்று, —இது பெரிய காரியமில்லை, இதற்கும் அப்பால், அவர்களோடு கடவுளை மறுத்து, கடவுளை வெறுத்து, கடவுளைத் தொழது, கடவுளைப் பலபடியாக வடிவாக்கி, தான் வேறு, அவர்கள் வேறு என்று

பெற்றுவிடுவதென்றும் இவ்வாறும் இருப்பதற்குக் கவிஞன் ஒருவருடையே தன்னை முடிவிறது. அளவற்ற பரிசோடு எக்கோருடைய மனத்தினாலும் தம் மனத்தை இளைத்துக் கொள்ளும் சக்தி, இளங்கோ அடிகள் என்ற கவிஞருக்கு இருந்தது. இப்படி யாவையோடும், உயிர்வம் அனைத்தோடும், ஒன்றிக் கரைத்து விடும் ஒருவனுக்குத் தனி விருப்பமுது, தனி வெறுப்புமுது? அவன் உண்மையான துறவு நிலையை அடைந்து விடுகிறான். அதற்கு ஒரு குடம் பாலைக் கடலிலே கொட்டி விட்டால், பால் என்ற தனிப் பொருள் மறைந்துவிடவில்லையா, அது போல.

இளங்கோ அடிகளுடைய அருளுணர்ச்சியும் அவருடைய துறவுக்கு இடை யூழாக அமைபவிலே, ஒரு பொருளை, அருளுடையது என்று பார்த்து விடப் பதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. அதற்கு மாறாக தம்முடைய ஆன்ம சக்தி இவ்வளவு வளர்கிறது, ஒரு பொருள் நம்முடைய புலன் இன்பத்துக்காக மட்டுமே படைக்கப்பட்டது என்று எண்ணி, அதன் பேரில் ஆதிக்கம் செலுத்த முற்படுவது தான் கவனக் குடிவிறது. ஒரு பொருளை மாத்திரம் அல்ல, எல்லாப் பொருள்களிலும் ஊடுருவி நிற்கும் அருகு என்னும் தத்துவத்தைத் தேடிச் செல்லும் ஒருவர் - கவிஞன் இதைச் செய்கிறான் - அது காரணமாகவே, ஒரு சில பொருள் களோடு மட்டும் தன்னைப் பிணைத்துக் கொண்டு நடுமாலும் உடல் உணர்ச்சியிலிருந்தும், காமத்திலிருந்தும் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளுகிறான். அவசியாத அந்த அருகுத் தத்துவத்தைக் கண்டு விட்டான் என்றும், இறைவனுடைய எண்ணிறந்த தன்மைகளில் ஒன்றாகக் கண்ட ஞானிவாழ்கிறான். இந்த வகையிலே இளங்கோ அடிகளும், கவிதையின் மூலமாக — அதற்கு உரிய பரிவு, அருளுணர்ச்சி இவற்றின் மூலமாக—துறவின் பயனுடைபற்றிய நிலையை, சம பாவத்தை அடைந்தார் என்று சொல்லலாம்.

இந்தக் கருத்தை 'ஆசார்ய நெருதயம்' என்ற வைணவ நூல் பேசுகிறது:

'கவி பெயர்நம்போதே ரீகதி என்னும் முயி என்னும்' ஓரவகைக் கவிஞன் என்று சொன்னால் போதும், அவன் உண்மையான கவிஞன் என்றால், அவனிடம் மகரிசி ஒருவருடையதானத்தை, முனிவர் ஒருவருடைய பற்றற்ற சம பாவத்தைக் கண்டுவிடலாம். இதுவே 'ஆசார்ய நெருதயம்' கூறுவது. இளங்கோ அடிகள் கவிஞர் என்பதற்குச் 'சிலப்பதிகாரம்' என்ற நெருதய அன்றும் காரியமே சாட்சி. அவர் துறவி என்பதற்கோ அவர் உண்மையான கவிஞர் என்பதே அத்தாட்சி.



இணையற்ற  
எழவுக்கு...



ஸ்கை - பவுடர்

இலங்கையில் கிடைக்குமிடம்: AVRA Ltd., Colombo.

# தொடரும் பாசம்

கிருஷ்ண

ஒரு துழக்காளத்தை எடுத்துக் கீழே விற்றான் மரசதம். அதற்கு மேலே ஒரு தலை உரிசையையும் எடுத்து வேறுபட்டன் எறிந்தான். பிறகு படுத்து விட்டான் அலுப்பின். உடம்பு பொறுத்த வளரவிலும் அவனுக்குச் சோர்வு ஏற்படவே வரில்கிலி. சீறும் செவ்வழும் திறந்த துண்டுபத்தின் தலைவி அவன். ஏனிய வேளையில் செய்யப் பணியாட்கள் வாத்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆகவே ரோர் வெகுவாய் உளாதக்கப் பொறுத்ததுதான்.

உருமவான குறுவளியில் அடிபட்டுச் சாய்ந்த பெருமரம் போல அவன் படுத்துக் கிடந்தான். விளையில் தூக்கி விடும் நோக்கத்துடன் தான் படுத்தான் அவன். ஆவிலும் தூக்கம் ஏனோ வரவில்லை.

அவன் ஈயப்பட்டான்—தனது கொடிய நித்திரைக்குத்தான். பாராட்டப் போன அது ஞாந்திக் கொண்டு விட்டான்—அவ்வளவு தான். அன்று விவரத்திலியாதி விடும். எனவே அதற்கு நித்திரை வந்து கொத்திக் கொள்ளும் முன்பே தப்பித்துக் கொள்ளும் நிமித்தம் அவன் எத்தகம் படிக்க விடும்பிழை. அவன் விடும்பிப் படிக்கும் நிராந்த கங்கிரகம் என்னும் புத்தகம் எதிர் அளையில் உள்ள அகமாரியில் இருந்தது. அதை எடுப்பதற்காக எழுத்து எதிர் அவர்களுக்குச் சென்றவன் அப்படியே திகைத்துப் போய் நின்று விட்டான்.

அங்கே ஜெயா, அவனைப் போலவே ஒரு துழக்காளத்தை மட்டும் விற்றதுப் படுத்துத் தான். அதற்கு தூக்க நிமிசியில் இருந்த ஜெயாவை அவசரமாக எழுப்பினான் மரசதம்.

“என்னம், ஜெயா? இங்கே படுத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?” என்று வினவினான்.

“கம்மத்தான், அம்மா!” என்று ஜெயா தன் மாயையை நோக்கி, பணிவுடன்.

“ராஜா எங்கே?”

“அவர் மாடியில் படுத்துக்குக்கிறார்!”

“உங்களுக்குள் ஏதாவது சண்டையா என்ன, இப்படியே பிசித்திருப்பதற்கு?”

“இல்லை” என்பதற்கு அடைபாளமாகத் தன்னை அணாத்தான் ஜெயா. தொடர்ந்து சொன்னான். “நான் ஒரு மாதங்களுக்காவே அவர் என்னை ஏற்றெடுத்துப் பாப்படுகிறேன். முகம் கொடுத்துப் பேசுவதில்லை” என்றான் மிகுந்த வேதனையுடன்.

அந்த வேதனையை மரசதம் நன்றாக புரிந்து கொண்டான்.

“நன்றி விடுக்கிறது! என்னரு சீறககள் இப்படியா இருப்பது? நான் போலிக் கெட்டுறேன் அவனை!” என்று எழுந்த மரசதம்.

மருமகனாக கையைப் பிடித்துக் கரகரவேன்று இருந்ததுக் கொண்டே மாடிப் படிக்கில் பேசுமொக ஏறுவானான்.

விஸ்தாரமான அந்த மாடி ஸூனில் நுழைந்தவுடன் அவனது கால்கள் தன்னாடின. கவரைப் பிடித்தபடியே இறங்குபொரு வினாடிகள் அவன் நின்று விட்டான். ஸூனில் வட்டாரம் இருக்கும் பெரிய அகறதான் ‘அவரு’டையது. அதைப் பார்க்கும்பொரு மரசதத்தில் இதயம் பொங்கியது. அவன் மாடிப் பக்கம் வந்தே நான்கு மாதங்களுக்கு மேலாகி விட்டனவே! இப்போழுது அந்தப் பக்கம் அறங்குள் அவர் உட்கார்ந்து கொண்டு ஏதோ எழுதிக் கொண்டிருப்பது போலவே பிரமை தட்டியது அவனுக்கு.

அந்த ஒரு வினாடிக்குள், பீதிட்டெழுந்த தனது கண்களில்கிள் அடக்கிக் கொண்ட மரசதம், மருமகனும் கைகளொக மகனுடைய அகறக்குள் நுழைந்தான்.

சேர்பா ஒன்றில் உட்கார்ந்து கொண்டு கலாரவ்வமாகத் தமிழ் நாவல் ஒன்றைப் படித்துக்கொண்டிருந்த ராஜா, கையாச் சத்தம் கேட்டு திமிரித்து பார்க்தான். அந்தக் திறந்த புள்ளைக் கொன்று அவன் அதரல் கிளர் சரித்தது. புத்தகத்தை அருகிலிருந்த மேஜை மேல் வைத்துவிட்டு, “லா, அம்மா! நீ இப்படி ஒரு நான் வருவாய் என்பது எனக்குத் தெரியும்!” என்றுபடியே தானை வர வேற்றான். ஜெயாவை அவன் கவனித்த தாகவே காட்டிக் கொள்ளுகிலா.

“எங்குடா ராஜா, இது? நீ சென்று வருக இத்தக் காரியம் சரிதானா?” என்று கேட்டான்.

“என்? ஜெயா எதாவது சொல்லுனா?”

“ஜெயா ஒன்றும் சொல்லுகிலா. நானுக்க தான் கேட்டுறேன்! சீறககள் இப்படியா இருப்பது? நானும் நான்கு மாதங்களுக்கக் கவனித்துக் கொண்டுதான் வருகிறேன். நீ இவ்வளவு தூரம் திராக்கிற்குப்படி அவன் அப்படி என்ன பிழை சென்று விட்டான்?”

வேகமாகவும் அக்திரமாகவும் பேசியதால் அவனுக்கு ஞாக்க வாகியெழு. தானைச் சில





விதாயுதம் உதரூப் பார்த்தான் ராஜா. அவரது உயரம் தெரிந்தது. ஆனால் உடலை அந்த உணர்ச்சியை மறந்தது போல இருந்தது.

"அம்மா! அவன் பித்தரே ஒரு பெரும் பித்த. அதுமட்டு மல்ல, அவன் இந்த விடத்தில் எல்லா பெருந்த சுவைத் வேலை—அதனால் தவறு வேலைதான் அம்மா!" என்று அவன் மிக உறுதியாக ஓரிக்.

"என்ன? என்ன உறுதியுடைய தீ?"— மரபத்தின் ஓரிக் கோபம் மிகுந்திருந்தது. வேலாயுதம் தன் உணர்ச்சியை வெளியாக வேறு பார்ப்பு அடக்கிச் சொன்னான்.

"பேசு என்னவாம்? மருமகன் வந்த வேலை அவன் அடிபெருந்த சுவைத் வேலை, என் அப்பாவைப் பற்றி விட்டே! அப்போல் மட்டும் தக்கீஸ் வெள்ளுடன் என்னைவரை வாழிய வேண்டிய தெரிந்தது?... எவ்வளவு சட்டியை விழுத்த தென்பெய்யப் போகிறது தன்மிகு ராஜா.

வேலாயுதம் கேட்டதும் "ஆ!" என்று தன்னை மறந்து அவன் விட்டான். மரபத்தின் ஒரு குழம் தாக்கியோட்டது. மகனின் என்னவோ அவன் வாய் ஓயாமலே கேட்டதும். "என் வாழிய வேலாயுதம் என் தன் விதியை. அதற்கு இந்தப் பரிசைக் குத்தியாய் பினை!" என்று மரபத்தின்.

"ஆம்! அப்படித்தான் வரார் வரவரும் சொல்லுகிறேன்! என் அபிப்பிராயமும் அது தான்—" என்று ராஜா உறுதியுடன்.

"அபிப்பிராயம் என்பது சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்த சில நிமிஷ வேக உணர்ச்சியை, ராஜா! மனக்கல் போனும் இது அபிப்பிராயம் வல்ல. அரட்டுத்தனமான பிடியாதம் என்னவோ சொல்ல வேண்டும். சில நிமிஷம் பிடித்துச் சொன்னால் மனத்தின் விழுதிருக்க உணர்வோ! அறிவோ ஒரு அறிவாயம்."

"அதே அறிவாயமக்குத்தான் பித்த தெரிந்த பெரியவர்களுடைய விதியை சொல்லுகிறேன்! அவர்கள்

காட்டியிருக்க வழித்தான் தானும் போகிறேன்!" என்று ராஜா.

"அப்படி வாய் உடைந்து பித்த சொல்லுகிறேன்?" என்று மரபத்தின்.

"நீதான்!— வேறு வாய்?"

"ராஜா!... ராஜா அப்படிச் சொன்னால்?" பதிலாக அவன்.

"வாய் விட்டுச் சொல்லுகிறேன்; சொல்லுகிற காட்டி விட்டாய், அம்மா! விதியைப் பித்த உடைந்து தப்பிக்கப்படுகிறேன். அந்த விதியைப் பித்தடித்த அண்டவன் பித்தம் தப்பிக்கப்படுகிறேன். இருந்திருந்தால் அப்பாவின் மரபத்தின் தான் வரவரும் என்று பிடியாதம் பிடித்திருப்பாயா?" என்று ராஜா.

"நீதான்! தான் மட்டும் மரபம்! இவ் வரை ஒருவரும் வெளியாக. என் விருத்தியைப் போக்குவது தான் எப்படி இருந்தால் உடைந்து என்ன? அந்தவரை அந்தப் பரிசு தன்மிகு ஒருவர் சொல்லுகிறார்! அந்தவரும் இந்தவரும் என்ன என்பதும்?" என்று மரபத்தின் அறிவத்தின்.

"எப்பதும் இருக்கச் சொன்னால் சொன்னேன். அவன் என் மகன். நீதான் தான். உன் உடலைத் தந்த தெனவையான சொதப் உணர்வுடன் உட்கொண்டாய், ஒரு தான் ஒரு வேலை கருவியை மட்டும் குடித்துக் கொண்டு விட்டதும் தாயின் மரபத்தின் தான் வரவரும் தப்பிக்கப்படுகிறேன் தெரிந்தவன் மன வுக்கு என்னதான் அம்மா சந்திரனும் வேண்டும்!

இப்போது தான் தெனவையான. அம்மா, வந்தான் போக உன் உடலைத் தெனவையான சொன்னால் தெனவையான இருக்கிறேன் என்று! தானும் என் பிடியாதத்தின் விட்டது





# EPHRILINE

## எப்ரிலைம்



அவர் ரொடுக்கும் இந்த மருந்தை உட்கொண்ட ஒரு சில நிமிஷம் களியெய் அளவுத் தூய்மை உபயோகம் காயமாகிய மருந்தும்.

நீண்ட நாள்பட்டதும், மிக உயரமான தரக் கடிவறுமால் மலர்ச்சி, ஆத்திர மூலிய தொல்லைக்கு ஓர் சிறந்த தளையிற்ற மருந்தும்.

ஆஸ்திரியன் டாக்டர் கம்பெனி லீட்.  
மதராஸ் கம்பெனி:  
3, ரெஜன்ஸிவேல் - மதராஸ்-1

கிறுமிறேன். என் தந்தையவர்தான் இப்போது கிட்டேன். தாயையும் உயிருடன் இழப்பதற்கு ஒரு போதும் சம்மதிக்கமாட்டேன். அம்மா!" என்று கதறி விட்டாள் ராஜா.

மரகதத்துக்கு ஒருநாள் சொக்கத் தொண்டை கிடை. வாய் அடைத்து விட்டது. தன் தெழிச்செய்தால் அக்கதையச் சம்பளம் அவன் மனக் கங்குலம் கிரித்தது.

✱

"நீங்கள் இருக்கிறது நீங்கள் சொக்கவது! தமது ஒரே பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் செய்வினா உங்கள் அண்ணா! நீங்கள் போகாமல் இருந்தால் தங்களு இருக்கலமா? 'இவ்வாறு பிள்ளைதான் அகட்டியதாக இருந்து விட்டாள்!' என்று உங்கள் சாத்தா?"

"நான் என் சொக்கவது மரகதம்! நேரம் தங்குமேயில்லை!"

"இருந்தால்... மற நாட்டினால் கவனித்துக் கொள்வார்கள். நான் உடல் போவதற்கு கிடை. நீங்கள் வந்து எப்படியும் சொக்க தான் வேண்டும்! இவ்வ பெண்கள் அப்பறம் நான் எப்படி மன்னிவன் மருத்தின் கிறிப் பென்! நீங்கள் தான் எப்படி உங்கள் அண்ணன்கள் ஒரேட்டுப் பார்க்க மருத்தும்?"

"நீ சொக்கவது கவந்தவருதான். ஆனால் என் சொக்கவது இவ்வ பெண்கள். ஏதாவது தன் பொருளாக வாங்கி வெகுமதி அனுப்பி விட்டால் போதும் என்றே சொல்லுகிறது. பரவாயில்லை. உன் ஆணைவர்தான் கொடுப்பானேன்! உன் இஷ்டம்

படியே புறப்படுகிறேன்!" என்று டாக்டர் கிறுக்கிறார்.

சொக்கவது அந்திரவு கவந்தவியேயே புறப்படவும் செய்தார்.

இந்த சப்பாஷியை நினைப்போது சரிவ சாதாரணமாகத்தான் இருந்தது மரகதத்துக்கு. ஆனால்... ஆனால்... மறு நாள் பகலில் ரோடியோ அவரேயே பொருது...

"தேற்றிவது சொக்க வரும்புலியிருந்து புறப்பட்டு தாதுக்குக் கங்குலியை அறிவான் தானை மனக்கு அரிவதால் அருகில் மருத்த மரதும் பாக்கத்திருந்து பிரவாகத்தில் கிறுத்த கிப்பத்துக்களாகியே..."

அரிவதால் காதல்கொண்டிருந்த யான் ஒரேவருவாக வாசிக் கொண்டு போய்க் கிட்டான்! அது கிறிப்பிச் செய்வதான். சந்தேக மிக்க. ஆனால் அந்த கிறிப்பிச் கவனித் கிறுக்கிறார் திசைய மனதார வாசிக் கொடுத்தது யார்?

"நீங்கள் சொக்கவது வேண்டும்!"  
"சரி புறப்பட்டு விட்டேன்."

இந்த கார்த்திகைப் போதாதா இவர்தான் தந்த துன்பத்திற்கு? 'மகாபாதி! மனதாரப் போகச் சொல்லுமே!' என்று மருத்தின் அவன். அந்திரவா அறிவாமலோ சொக்கவ அந்த கிறிப்பிச் சொக்கத்துக்குத் தன் தாக்கு பாத்திரமாகி விட்டதை உணர்ந்த மரகதம் தன் உணர்வை ஒருகிறுத்து. உட்கொண்டேயே போட்டு ஒருகிறுத்து! அதுதான் பிரவாகச் சித்தமாயும் என்று ஒருகிறுத்து அவன். ஆனால் அது இவ்வளவு தூரத்திற்கு வளர்ந்து போய் விடும் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

"உணர்வு மனதின் பிறப்பதும் இப்பறம் கெடும். கார் வரக்கு எப்படி எப்படியோ, அந்தந்த விதமே உரிவ காவத்தில் மரணம் தீவிரம் கிறுத்தது. ஆனால் பாசம் மட்டும் என்றமே காவதில்லை.

"எனவே இறந்தால் மகங்கெய் பாசம் அறிவிக்கிறது. தந்தை மறந்தால் தாய்மேய் குழந்தைகளுக்கு அன்பு அறிவாமலிறது. இதுதான் உலக நிலை போதும்!" என்று சித்தித்தான் மரகதம்.

"சரி. அப்பா! இனிமேல் உன் இஷ்டம் படியே நடத்து கொள்கிறேன். எனக்கு இனி தீதான் கவனம்!" என்று மரகதம் தனது தனக்குத் துரவிக்.

"அம்மா! அம்மா!" என்று தெழித்தது ஒருகிறுத்து சாத்தா.

அந்த அநாதைய கிட்டு வெளியே வரும் சமயம் மரகதத்துக்குத் தன் உடல் காதலில் பறப்பது போலத் தொன்றியது. மனத்தில் ஏதோ ஒரு பெரும் பாசம் இறங்கி விட்டது போல இருந்தது.

உலகை ராஜா சொல்லிக் கொண்டிருந்த தான் தொவாட்டம்:

"தெவா! என்னை நீ அவசியம் மன்னித்துத் தான் ஆக வேண்டும். என்னைப் பெற்றவனின் துன்பத்தில் கொடுமையில் இப்படி நடக்க— துக்கமும் வேண்டி விருத்தது. என் அன்னின் பொருட்டு உன்னை இந்த தாக்கு மாதம் கனாக் கொடுமையிருத்தி விட்டேன்! இனி என் அண்ணன் உட்கொண்டேன்..."

அவன் புன்சிரிப்புடன் அவன் வாயைத் தன் தலிக்குக் கரக்கனிலும் பொத்தினான்.





**காளையைப் பிடியுங்கள்!**

**எலியோப்ளக்ஸ் 2**

**காமிராலினால்**

போகஸ் விரைவாக  
கம்போஸ் எளிதாக  
எக்ஸ்போஸ் இதை  
வாக "முடியும்"

விலை ரூ. 99.50 தான்  
(காமிரா ஜெரடன்)

இலவசக் காமிரா புத்தகத்  
திற்கு உடனே எழுதவும்



Bombay: 1, Canada Bldg., Hornby Rd.  
Calcutta: 11, Government Place East  
N. Delhi: Plaza Bldg., Connaught Place  
Madras: 159, Mount Road.

பெர்ரானியாவின்



சிறுநெடுகிராமங்கள்

AE/3

அந்தத் தேவிய மனிதின் திரு  
ருத்ததைப் பார்த்தவுடன் பர  
வமடைத்து விடுகிறார்கள். அவர்

பிரத நாட்டுப் பழம் பெரும் இனிகைக்  
களையும், உலக மகா இயக்கியங்களையும்  
முப்பத்திரண்டு இயக்கணங்களை உடைய  
இயட்சிய புருஷர்களைப் பற்றிச் சொல்வப்  
படுகிறது. அத்தகையவர்களைத் ததாநாயகர்  
கனாகக் கொண்டு இனிகை இயக்கியங்கள்  
புரியப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட மகா புரு  
ஷர்களுடைய வீரதீர சாகசங்களைப் பற்றி உல  
கத்துச் சரித்திரங்கள் எல்லாம் கூறுகின்றன.  
அந்த இயட்சிய மகா புருஷர்களால் அவர்கள்  
பிறத்த நாடுகளுக்குப் பெயரும் புகழும்  
மதிப்பும் மரிவாழையும் ஏற்படுகின்றன.

புண்ணியம் செய்த நாடுகளிலே, பாக்கியம்  
செய்த தேசங்களிலே அத்தகைய முப்பத்  
திரண்டு இயக்கணங்களும் பொருத்திய வீர  
புருஷர் தொன்றுமில்ார். பல நூற்றாண்டு  
களுக்கு ஒருமுறைதான் அத்தகைய மகா  
புருஷர் ஒருவர் பிறக்கிறார், அவருடைய  
புகழ்தின் காதற் மக்களைக் கவர்கிறது.  
அவருடைய உணர்வதின் ஒளி, வாக்கியே  
டெர் விட்டுப் பிரகாசிக்கிறது. அவருடைய  
வீரமும் தீரமும் ஒழக்கமும் நடத்தை  
யும் கைதக் தியாகமும் பொதுநலத் தொன்  
றும் மக்களின் இதய சிம்மாசனத்தில் அவரை  
உதிர் வைக்கின்றன. அதனால் ராஜாதி  
ராஜர்கள் அவரைப் போற்றிப் புகழ்த்து  
வணங்குகிறார்கள் உலகத்து மக்கள்.

அப்படிப்பட்ட அடூர்வ இயட்சிய மனித  
ரைப் பார்த்து மெற் மக்கள் ஓடொடியும்

தேனிலும் இனிய நீங்குரவீ, அழுது பொக்  
கும் அன்புக் ரூபிக் கேட்டதும் மெய்மறந்து  
புளகாங்கிதம் அடைந்து விடுகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட சகலத்து இயட்சிய மகா  
புருஷர்களின் பரம்பரையில் வந்து உதித்த  
ஒரு மனிதர் நம்முடைய காவத்தில் நம்  
முடைய நாட்டில் இருக்கிறார். அகர்தான்  
பண்டித ஜலாதரவரால் தேரு, சென்ற மாதம்  
அவர் சம நாட்டுக்கு விஜயம் செவ்தார்.  
சம நாட்டு மக்கள் அவருக்கு அளித்த கோலா  
கவமான வரவேற்பைப் பார்த்தபோது, அவர்  
"உலகத்து இயட்சிய மகா புருஷர்தான்!"  
என்பது ஐயமற நிரூபணமாயிற்று.

மே மாதம் பதினாறாம் தேதி வெவ்வித்  
திறமை பிற்பகல்: வான விதியில் பவனி  
வந்து கொண்டிருந்த சூரியன் தன் பிரபா  
வத்தை திறுத்தி விட்டு இவங்கை இரத்  
மலாநி விமான நிலையத்தில் உள்ள கடி.கா  
ரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பிங்  
லும் இதழப் பற்றி விசாரித்தபோது ஒரு  
உண்மை தெரித்தது. வாகத்துச் சூரியன்  
பாரதத்திலிருந்து வரும் மற்றொரு சூரியனை  
எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நின்று கொண்ட  
புருப்பதாகவும் அந்தச் சூரியனிடம் சம  
நாட்டை ஒப்படைத்து விட்டுப் போவப்  
பொவதா கவும்  
கேவ்விப்பட்டேன்.

## தூடல் மறைந்தது!

வருகிறார்கள்.  
மனித உலகத்தி  
யும் தான் உலகத்  
திலும் மனமயீ  
தும் வெவ்விதி  
தும் அலக்காமல்  
சலிக்காமல் உற்  
சலித்துடன் அவ  
ருக்காகக் காற்  
திருக்கிறார்கள்.

இன்றும் ஒரு அநிசயமும் நடைபெற்றது.  
கொழும்பு நகரில் உள்ள காலிநாகக் கட்ட  
ரைப் பக்கம் செவ்ருவிகன் அலி மொதும்  
உடல் அங்கு காலுமல் திருக்கிறார்கள்.  
இவ்வாறு திமர் என்று மறைந்து போன  
கடல் புரண்டு கொழும்பு நகருக்குள் புருத்து  
இரத்மலாநி விமான நிலையம் வரை போங்கி  
நின்றது. எழுத்திர ராஜமும் அவன் பரி  
வாரங்கமும் மனித உருவம் பெற்று இரத்  
மலாநி விமான நிலையக் கட்டடங்களைவும்  
அதன் சுற்றுப்புரங்களைவும் மானி. அல  
கனாக் குழுகடித்திருந்த காட்சியை சமநாட்

டும் இரண்டாயிரத்து ஐந்துலுவது புத்த  
ஜயந்தி வைபவத்தைப் பற்றி எழுதும்  
சரித்திர ஆசிரியர்கள் பெரன் எழுத்

தக்கனில் எழுது  
வார்கள் என்ப  
தில் ஐயமில்லை.

பகிரகள்







இவ்வகை மண்ணின் தேகுநீரின் திருப் பாதுகாப் பட்டவுடன் எழுந்தாண்டு பிரதமர் பண்டார நாயகர் தேகுநீரின் கடைசியப் பற்றிக் குடிக்கப் பின்னர் ஏரம் குவித்து வர வேற்றார். தேகுநீர்க்குப் பிக்குகப் பாரதத்தின் தலப்பதக்கம் இத்திரா காத்தி இடைக்கப் தேவி போக இறங்கி வந்தார். திரு பண்டார நாயகரின் புதல்வர் பண்டித தேகுவுக்கு மலர் மாரி அணிவித்தார். திரு பண்டார நாயகரின் புதல்வி திருவி இத்திரா காத்திக்கு மலர்ச் சொல்லக் கொடுத்தார். ராஜாநரம்ம விமானப் பறப்பிலிருந்த ராஜாநரம் மரிவாசைதபு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய மேடை வாயரின் செத்திறப் பட்டுக்கம்பனம் விசிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பட்டுக்கம்பனம் பாசை வழிபோய்ண்டதேகு நடத்து வந்து நடுப்படைகனும் ஸ்ரீத்த ராஜாநரம் மரிவாசை களை ஏற்றுக் கொண்டார். பின்னர் புத்த குருமாரின் கூடி வீருத்த விசேஷ மண்டி பத்துக்குச் சொன்னார். அங்கு இப்படிக்கத்தது புத்த குருமாரின் "பிரீத்" ஓதின். அப் பொருது தேகுநீர் ஆடாமல் அசையாமல் தலையுனித்து நின்றார். அக நுதல்ப் பக்கத்தின் திரு பண்டார நாயகரின் ஏரம் குவித்தபடி பத்தி சித்தைதவுடன் நீட்டி. அவர் அப் பொருது என்ன நினைத்துக் கொண்டு நின் றுபோர் திரு பண்டார நாயகர் புத்த பிக்கு களின் முள்ளாக் ஏரம் குவித்து திற்பதைப் பார்த்தால் தம்மடியை இந்த ஆ. சிபித் தீங்குது மகத்திடுக்க வேண்டிம் என்று அவர் ணிச் கோப்பது போலிருந்தது. "இப்போ ருது இவ்வகையில் நடப்பது பண்டாரநாயகர் ஆட்டி எவ்வு கருவதை விடப் புத்த பிக்கு களின் ஆட்டிதான் தடக்கிறது என்று சொல் வேண்டும்" என்று எழு தாட்டியும் பன்ர் சொக்கிக் கொள்வது நினைவுக்கு வந்தது. அத்துக்குதான் எனக்கு அய்யாபெருக்கலாப் என்னாக் தொன்றியது. புத்த பிக்குகள் ஆண்பின்படி பண்டாரநாயகர் எரிக்கார்

இரதமயான விமான நிலையத்திலிருந்து கொழும்பு நகரம் இருக்கும் கலர்னர் நெருங்கும் மணிக்குப் பின் "ரதம் புகாசம்" வரை அரங்கம் மலிவானதலால் தேருநிலையத்திலிருந்து சென்றனர். இப்பொழுது மனநிறைவு விட்டிருந்ததால் நிறைந்த மோட்டார் வண்டியில் திருந் கொம்பே தேருநிலையம் சென்றனர். தேருநிலையப் பார்த்த மக்கள் இதுபற்றி விசுத்த அன்புக்குறள் எடுத்து ஜெபிக்காது செய்தனர். சுமநாட்டுச் சாலைகளில் வண்டியை பார்த்ததின் தேரில் கொடி பட்டொளி வீசிப் பறந்தது. விமான நிலையத்திலிருந்து கொழும்பு நகரம் வரையில் உள்ள பதின் மூன்று மைல் தூரத்திலும் பவந்த வரவேற்பு வண்டிகள் வட்டி விசுத்தனர். சில வண்டிகள் மனத்தை விட்டு இன்னும் மனப்பலியில்லாதவர்களைக் கொண்டு கொழும்பு போ



## உயர்ந்த ரக கடிகாரங்கள்

கவின் தயாரிப்பு. 5 வருஷம் உத்தரவாதம்  
ஒரே சமயத்தில் மதவது இரண்டு கடிகாரங்கள்  
ஆட்டகுக்கு ஒரு பாக்கெட் கடிகாரமும் மூன்று  
கடிகாரங்கள் ஆட்டகுக்கு ஒரு கடிகாரமும் இரண்டும்

ஆட்கள் மாடல் ரெ. 758



பெண்கள் மாடல் ரெ. 760

மாடல் ரெ. 768; தங்கம். ஜுவெல்ஸ் பரிசுதர ரூ. 27/-  
16 ஜுவெல்ஸ் ரூ. 48/- மாடல் ரூ. 16 ஜுவெல்ஸ்  
ரூ. 21 ஜுவெல்ஸ் ரூ. 21 ஜுவெல்ஸ் ரூ. 21 ஜுவெல்ஸ்  
மாடல் ரெ. 769 தங்கம். 17 ஜுவெல்ஸ் ரூ. 58/-  
21 ஜுவெல்ஸ். 29 ஜுவெல்ஸ் ரூ. 88/-



ஜென்ட்லர் மாடல் ரெ. 757

ஜுவெல்ஸ் ரூ. 22/- ரெ. 22/- ரெ. 22/-  
16 ஜுவெல்ஸ் ரூ. 24/- மாடல் ரூ. 24/-  
16 ஜுவெல்ஸ் ரூ. 24/- ஜுவெல்ஸ் ரூ. 24/-  
21 ஜுவெல்ஸ் ரூ. 24/-



ஜென்ட்லர் 92° மாடல் ரெ. 755

ஜுவெல்ஸ் ரூ. 25/- ரெ. 25/- 16 ஜுவெல்ஸ் ரூ. 25/-  
மாடல் ரூ. 25/- ஜுவெல்ஸ் ரூ. 25/-  
17 ஜுவெல்ஸ் ரூ. 25/- ஜுவெல்ஸ் ரூ. 25/-



ஜென்ட்லர் 82° மாடல் ரெ. 756

ஜுவெல்ஸ் ரூ. 24/- ரெ. 24/- 16 ஜுவெல்ஸ் ரூ. 24/-  
மாடல் ரூ. 24/- ஜுவெல்ஸ் ரூ. 24/-  
17 ஜுவெல்ஸ் ரூ. 24/- ஜுவெல்ஸ் ரூ. 24/-

**AJANTA WATCH CO.,**  
ANNA ROAD BOMBAY-40  
Hasturad, Lucknow (Phone: 3787)

## நீடித்திருக்கும் எழில்

சக்தி மில்ஸ்ஸில் தயாரிக்கப்  
பட்ட ஜார்ஜட், க்ரேப், டபேடா மற்றும்  
சுடன் முதலிய சிலக்குகள் அற்புத  
மான கலர்களிலும் கிடைக்கின்றன.  
கிடைக்கின்றன, சக்தி சிலக்குகள்  
பார்வைக்கு மட்டும் அழகல்ல, அவை  
தவிர செயற்கை தூலிழைகளால்  
இணைக்கப்பட்டிருப்பதால் உறுதியாக,  
உழைக்கின்றன. அழுக்குப் படியாம  
லும், மடிப்பு கலையாமலும் இருக்கின்  
தன. இவற்றை தூலிழைகளால் தயாரி  
க்கப்பட்டவைகளைச் சலவை செய்வ  
தைப் போல் அவ்வளவு கடினமல்ல.  
சலவை செய்வது எளிது. நீங்கள் சக்தி

சிலக்குகளை வாங்கும்  
போது மிகச்சிறந்த  
வைகளையும் நீடி  
த்து உழைக்கக்  
கூடியவைகளையுமே  
வாங்குபதற்கென  
ன்பது திண்ணம்.

**சக்தி**  
ஜி. ரெ. 24 தயாரிப்பு



ஜார்ஜட்  
\*  
க்ரேப்  
\*  
சுடன்  
\*  
டபேடா

ஸ்ரீ சக்தி  
மிஷன்  
லிமிடெட்  
மும்பை

**கார் லைட்  
அதிக  
வெளிச்சம்  
அதிக  
ஆபத்து**



- எதிர் லோக்கிப் போகும் போது லைட் அணைத்து, வேகம் குறைத்து விபத்தை விலக்கலாம்
- நிறுத்தும் விசை வழுவாமல் கவனிக்கவும்
- கூர்ந்து கவனித்து ஓட்டவும்

**தி மதராஸ் மோட்டார் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கோ., லிட்.)**  
(ப. வி எஸ் துறாபலம்)  
**சென்னை**

**பண்பாட்டால் விபத்தை விலக்கி பயனடைபவராம்**



அமைத்து அதில் இன்றிரவு  
யும் பணாமோகங்களையும் கட்டித்  
தொங்கலிட்டு இருந்தனர். மரத்தாலும்  
தங்காலும் இன்றிரவு  
காப்பாளாகவும் பணாமோகங்களாகவும்  
தொங்கலாகவும் இதை அந்த  
மத்தியில் தென்மேல் குருத்  
தொங்கலாகவும் ஆவ தொங்கலாகவும்  
அழகுக்கு அழகு செய்து  
கொண்டிருந்தனர். இந்த அங்க  
காரங்களுக்கு இடையில் "சொ  
தான தூதரே வருக!" என்ற  
வரவேற்பு வாசகங்கள் சீக்கைத்  
திலும் ஆக்கெந்திலும் பொற்கி  
வப்பட்டு இருந்தன.

பதிலுமன்ற அமல் தூரமும்  
சாணியின் இருபுறமும் தெருக்கி  
அடித்துக் கொண்டு நின்று  
மக்கள் தங்கள் கையில் பாரதத்  
திலத்தையக் கொடுக்கவைத்தது  
ஆட்டி நேருஜிவை வரவேற்  
துக் கொண்டிருந்தனர். இவை  
தவிர சாணியின் இரு புறங்களி  
லும் புத்த ஜபத்திக்கு எட்டிலை  
பெறு அங்காரமாக இருந்தன. இரண்டடி  
புத்தரிலிருந்து இரு  
பது அடி முப்பது அடி ஐம்பது  
அடி அறுபது அடி வரையில்  
வாழ்குப்பி திறக்கும் புத்த சித்  
திரங்கள், புத்தர் ஜாதகக்  
கதைகளும் சித்திரங்களும் சித்திர  
அற்புதங்கள் என்று திரும்பியே  
பக்கமெல்லாம் புத்தரை நினை  
வூட்டும் சித்திரங்கள்தான். பக்  
கின் பண்புன வேண்டு கண்ணைப்  
பறிக்கின்றன புத்தர் பிராணிகள்  
இந்த வர்ணம் சித்திரங்கள்.  
இரவிரவோ இந்த புத்த சித்திரங்  
களால் உத்தி ஜகஜகஜாநியாக  
யின்றும் மிதமித விளங்குகுமா!  
தமிழ்தாட்டியல் ஏன் இத்தியாவி  
யேயே எத்தனையாவும் இயங்கவு  
கந்தாரமாகக் கொண்டாடப்  
பட மாட்டாது என்றுதான்  
சொல்ல வேண்டும். அத்துடன்

1. சமூகாதித் தமிழ் மக்க  
ளின் தமிழ் பெருந்தலைவரான  
திரு. என். ஜே. வி. சேக  
தலையம் அவர்களின் தூதரான  
என். நேருஜிக்கு அறிமுகம்  
செய்து கைக்கொப்படுதலை.

2. சோழியடி உரவிலு  
கேதாட்டின் பங்கேனத் தீதில  
கங்கங்களின் சாணிக் அங்கம்  
மட்ட கோலாக்களான வரவேற்  
பிக்கு நேருஜி பெகிறுது.

3. இயங்கு இந்திய கதை  
களையும் காரியாணத்திக்கு நேரு  
ஜியிடம் குமா. சே. வி. என்.  
சாத்திரகமெழுத்துபெறுகிறது.

4. இந்திய கதை களையும்  
காரியாண விருத்தாக்கு கரும்  
விருத்தாக்கள் நேருஜி யும்  
இந்திய கதைகளையும் திரு  
கண்டேவியர் அங்கத்தும் திரு  
மதி கண்டேவியர் அங்கத்தும்  
வரவேற்கின்றனர்.



## அருள் காங்கு

நான் ஒருநாள் ஒரு கனவு கண்டேன். ஒரு உயரமான கட்டடம் இருந்தது. அதன் மாடி மெல் ஏற ஒரு ஏனியைத் திருத்தது. அது வழியாக ஏறி விட்டேன். ஆனால் ஒரு சான் அடைந்து விட்டது. அதிலிருந்து, பயன்பட்டேன். அப்பொழுது ஒருவர் ஏனியை எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டான். மேலே விழுந்த விடுவதற்கு என்று பயமாக இருக்கையில் விழித்துக் கொண்டு விட்டேன். அப்பொழுது என்னை உண்டான அனர்த்தத்துக்கு அனுவே இல்லை. இந்த வாழ்வும் அப்படிப்பட்ட ஒரு கனவு. இதிலிருந்து விழித்துக் கொண்டு விட்டால் நிரம்ப சந்தோஷம் உண்டாகும்.

ஞ. சங்கரநாராயணன், கனகசபையில்கு

புத்தர் பிரத்த பாரத நாட்டிலிருந்து இந்தக் காலத்துப் புத்தராக விளங்கி உலகில் அன்பையும் மோதனத்தையும் நிலைநாட்டிப் பாடுபட்டு வரும் ஜனாநாயகம் நேரு வகுவிதர் என்று நெகிழ் பட்டதும் சமநாட்டு மக்களின் உதராளம் எங்கெங்கு மீறி விட்டது. சாங்கியின் இராமலுக்குள்ளும் உண்மை புத்தரோடும் அற்புதச் சித்திரங்களுடன் புத்த ஜயந்தி கோடிசை வேறு படுத்தக்கொண்டிருந்தன. சாங்கியே புத்த ஜயந்தி கோடி! விட்டியே புத்த ஜயந்தி கோடி! மக்களின் கண்ணிலே புத்த ஜயந்தி கோடி! பரிமாசத்திலே கோடி! தென்கு மரத்திலே கோடி! திரும்பிய பச்சமெய்களும் புத்த ஜெயந்தி கோடிதான்! இந்தப் புத்த ஜயந்தி கோடிக்கு எட்டிலேயே உண்கொண்டான் எட்டிலேயே இருந்தது. நேருஜி இந்த அருமைமயமான எட்டிலையெங்கெங்கும் எங்கு மிழந்ததான்.

சமநாட்டு மக்களோ ஒரு கனவின் புத்த ஜெயந்தி கோடியையும், மறு கனவின் பாரத நாட்டின் நேருஜி கோடியையும் கைத்தாக்கி கொண்டு நேருஜியை வரவேற்றனர். நேருஜியின் சார் அதற்கு கட்டத்திற்கு மத்தியில் சென்றது. கட்டத்தினர் "பாரத மாதா வுக்கு நேருஜி!" "இதற்கு மாதாவுக்கு நேருஜி!" என்ற கோஷமிட்டார்கள்! இதற்குத் தொடர்ந்து இனம் பிண்டுகள் மெல் மதந்தது வித்தார்கள்; உச்சரிட்டார்கள்; காழ்த்தினார்கள். ஆள்களும், பெண்களும், பெரிவோர்களும், புத்தவீடுகளையும் கடி நின்று நேருஜியை வரவேற்ற மிழந்தார்கள்.

இதிலுடன் மக்களின் ஆர்வம் நின்று விட்டதா? இல்லை; இன்னமே இல்லை. சமநாட்டின் நேருஜி தங்கியிருந்த மூன்று நிகையையும் அவர் எங்கே போனாலும் அங்கே என்னும் ஜனங்கள் நிரண்டு போயும் பார்க்கிறார்கள். பார்க்கிறவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் ஆர்வத்துடன் பார்க்கும் மிழந்தார்கள்.

கொலும்பு நகர சபை மண்டபத்துக்குச் சென்றும் பதிலளித்தவர்களுக்கு மக்கள் நினைவுகள்! பாரதமயம் நகர கட்டத்திற்கு வெளியில் பங்காயிரக் கணக்கில் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள்.

நேருஜியை கத்திச் சுவர் அங்கொருவர் போட்டிருக்கும் கொண்டு வந்தவர்கள் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். மத்தியக்கு எதிரில் இருந்த நித்தக் வெளியில் ஏராளமாக கட்டடம். கொலும்பு நகரிலிருந்து நூற்று மூன்று கைகளுக்கு அப்பால் இருக்கும் அனுராதபுரி வகரவீதம் மக்கள் கட்டடம் தான். அனுராத புரத்தினோ கட்டடம் எங்கும் மீறி விட்டது.

சமநாட்டு மக்களின் இதயநாபத்தை, அவர்கள் பாரதத்தில் பிரதமர் பண்டித நேரு கிட்டம் கொண்டிருக்கும் பத்தியைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு மே மாதம் பத்தொன்பதாம் நேதி குரவிற்குள்ளேயே மாண கொலும்பு நகரில் தடைபெற்ற பொதுக் கட்டத்தின் கடிபிடுத்த கட்டத்தையும், அன்றைய இரவு திரு பண்டார நாயகனின் "ஆஸ்ப அரோகம்" என்ற அரசியல் மானியத்தில் ஜனாநாயகம் அளித்த அரசாங்க விருத்துக்கு வந்திருந்த ஆயிரக்கணக்கான பிரமுகர்களின் கட்டத்தையும் பார்க்கிறார்கள் வெண்டும்.

சமநாட்டு மக்கள் பாரதத்தில் பிரதம கிட்டம் தடைக்கு உண்மை அங்கு கண்டிப்ப தந்தை தந்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் போதும். இதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததும் அவர்கள் அன்பைப் போழித்து தன்னி விட்டார்கள். மூன்று நாட்களும் சமநாட்டு மக்களின் இதயக் கட்டம் கொங்கியே பெருகி, கொலும்பு நகரிலிருந்து அனுராதபுரிய வகரவீதம் பரவிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் இவர்களைக் கொண்டு இருந்த கட்டம் மனந்தது போய்விட்டது! இரவுகளும் பங்கு என்றும் பாராமல் பாரதத்தில் பிரதமர் பவனி வந்து கொண்டு இருந்ததால் எல்லா நேருஜி ஜனாநாயகம் இருந்தது கொலும்பு நகரம். இதனால் வகரத்தில் உதிர்வது மதைய விக்கியோ என்ற கனவின் கனவு பிடுக்கது.

இவ்வகவு மக்களின் அன்புக்கும் பாரதத்தில் பிரதமர் சிவான பாத்திரம் தான் என் பதை, பண்டித நேரு திருபித்து விட்டார். இரத்தமான விமான நிலையத்தில் மே மாதம் பதினேழாம் நேதி மாண இறங்கியிருந்தது இருபதாம் நேதி காண விமானம் ஏறும் வகரவீதம் ஒரு நிமிஷம் கூட ஒய்ச்சல் ஒழி வென்பதே இல்லை. ஒவ்வொரு நாளும் பத்துப் பன்னிரண்டு நிமிஷங்களில் உதராளத்துடன் வந்து கொண்டார். உணர்ச்சியுடன் பேசினார், குதிப்பிட்ட காயம் தலையுடன் அத்தந்த இடத்துக்குச் சென்றார். தம்புடைய ஒளி பெற்ற கண்ணாள் சமநாட்டு மக்களின் திருமுகங்களில் எழுவையோடு பார்க்கிறார்.

ஒவ்வொரு இடத்திலும் அத்தந்த இடத் துக்குத் தகுந்தபடி வெள்ளம் அருந்தும் திருத்தமான பேசினார். உணர்ந்தித் தொன் தியான ஒளிகளையும் பேசினார். அதனால் அவர் பேசிய ஒவ்வொரு வார்த்தையும் சத்தி திறந்த வார்த்தையாக இருந்தது. அவருக்கு அளித்த வரவேற்பும் அப்போதே பமான தக்க. கொலும்பு நகர மண்டபத்தில் தடை பெற்ற வரவேற்பையும் பாருங்கள். இதை 'பலகட்ட' என்ற வந்து விட்டது. ஜனாநாயகம் நேரு வரப்போகினார். அவரவர்கள் இடத்தில் அமைதியாக இருக்கலாம். (தொடரும்)



# பாண்ட்ஸ் வானிஷிங் க்ரீம்

உபயோகிக்கும் பெண்மனையுடன் தோற்றமளிக்க

## அவள் பெருமை கொள்ளுகிறாள்



எவ்வளவுப் பரவலுடைய பரவலும்  
வானியும் க்ரீம் உங்கள் தோற்றத்தைப் பர-  
தாக்கவும், மது, தழுவலு இவைகளைத் தெரி-  
வதற்காகவும் செயலும், இது அற்புதமான  
க்ரீமைத் தட்டிப்பின் பவுடர் போட்டுக்  
கொண்டால், பவுடர் மணிகளாகிவிட  
பொருது தரும்!

**இவை புத்தகம்**

அருளுபத்திய குதிர்புகல் கொண்டு  
L'Oréal with Pond's என்ற அழகு  
புத்தகத்தைக் கவனமுடிக், பி. ஏ.  
பாண்ட் கம்பர் 1972, மார்ச்சு 1  
என்ற திகதிக்கு அனுதவும்

7, 1972

பிரகாசமுள்ள  
வெண்ணிறப் பற்கள்  
மட்டுமல்ல  
அத்துடன்  
ஆரோக்கியமான  
ஈறுகளும்!



சதுரணி கொடியாகவும், ஆரோக்கியமாகவும்  
காலகாலம் மற்றும் பதார்த்தம் கம்புகத்தைய  
பொன்ற வெண்கலம் அழிக்க வேண்டும்  
என்தே பொன்றான்ஸ் குத்தெய்த் விசேஷ  
மாயத்தயாக்கொடுகிறது. உட்கொண்டான் சம்  
பத்தமான தொய்கல் தொந்திக்கொண்டு ஆவதி  
கொடுக்காதிருக்கவே காலகால அறிதத நீப்பத்  
பனக்கில் உட்கொண்டான். பொன்றான்ஸ்  
என் அழகம் பக்குவப்படுத்திய மூன்றாவில்  
விசேஷ கால பொருள் காலகால படுகிறது. உத  
தக் கலிய விவகிவ சது புண்ணுள்ளும் மற்றும்  
கூகம் சதுரணி வேலகபொன்றான்ஸ் கொண்டு  
தெய்க்கொண்டும். அழகம் உட்கொண்டே கெடையான  
ஆரோக்கிய நிலைக்கு திரும்புகிறோம். அழகம்  
யான இதை இடக்கொண்ட கலியமும் பத  
பனானஸ் தியகம் உபயோகித்து பனிகொண்ட  
இருக்கும் வெண் பற்களையும் தயவு ஆரோக்கிய  
மான சதுரணியும் உட்கொண்டே படுகுகமம்  
பட காலம்.

தந்த எலத்தியேயம்  
செய்யப்பட்ட குத்தெய்த்









வாழ்க் குழந்தை





# கீற்றிஸ்துவத் துறவர் லாரென்ஸ்

ராஜாஜி

## 4. துறவி வாழ்வின் உண்மை

தூய்மைக் குழந்தை பற்றி தீர்ப்பு போல் பகவானைப் பற்றிக் கொண்டு தீர்ப்புதான் சரியான வழிபாட்டு முறை. பெரியார்கள் தமக்கு வகுத்திருக்கும் பிரார்த்தனை முறையும் இதிலே, பகவான் நம்பி வாழாதவன் தன்னைவும் அறிவான், கடவுளையும் அறிவான், மூடனுலாம்.

தம்முடைய உண்மையை அடைய ஆண்டவன் மிகவும் விரும்புகிறான். அவனுக்கு நாம் அர்ப்பணம் செய்யும் பொருளாகிய தம்முடைய உன்னம், சத்தமாக இருக்க வேண்டும். மனத்தைப் பாப எண்ணங்கள் நெருக்கமாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த எண்ணங்கள் நமக்குப் பெரும் சத்தாருக்கள். பாப சித்தங்களாக்கு இடம் கொடுத்தால் அவை சீக்கிரமே பாபச் செயல்களையும் தூண்டும். அது இல்லையாயினும் அந்த எண்ணங்களினாலேயே உன்னத் தூய்மை கெட்டுப் போகும்.

உன்னத் துப்புரவை நாம் உண்மையில் விரும்பி ஆண்டவனை இறைநம்பினோமானால் அவன் உட்டாயும் உதவிச் செய்வான். பாப சித்தங்களை விவக்கலாம். அவன் வந்து நம் உன்னத்தில் கொலி கொள்ள வேண்டும் என்று நாம் தீவிர உணர்ச்சியுடன் விரும்பினால் நிச்சயமாக அவன் அருள்வான்.

நீடில் என் அனுபவத்தில் கண்டதைச் சொல்லுகிறேன். தம்முடைய எல்லாச் செய்கைகளையும் ஆண்டவனுடைய பிரித்தொகைச் செய்து வருவது தான் வாழ்க்கையில் கடத்துக்கு வழி. அதுவே தன்னெரியும் ஆகும். "பகவத் பிரிப்பாத்தம்" அதாவது ஆண்டவனுடைய சந்தோஷத்துக்காக அனைத்தையும், சிறியதையும் பெரியதையும், செய்து கொண்டு போக வேண்டும். இழைபட்டும் ஒரு துருமையை எடுத்துப் போடுவதும் அவனுக்காக என்று செய்தால் அந்நி ஒரு தனி மனிதர் அல்லாதாரும். அவன் நாம் ஒன்றும் கேட்க வேண்டாம். இது வேண்டும். அது வேண்டும் என்று கோராமல் அவனைக் காத்தித்து அவ

னுடைய திருப்திக்காக எல்லாம் செய்து கொண்டு போக வேண்டும்.

ஆண்டவனிடம் போசனை கேட்டும், அவனைத் தொழனுக்கிக் கொண்டு அவனோடு கலத்தும் சம்பாஷித்தும் எல்லாக் காரியங்களையும் எல்லாச் சமயத்திலும் செய்யும் வாழ்க்கை நெறியில், முதலில் கொஞ்சம் கிடா முயற்சி செய்துத் வேண்டியதாகும். செய்துவிடும் பிறகு நாம் காண்போம். அவன் இந்த முயற்சியை வெற்றி பெறச் செய்வான் என்பதை. போகப் போக நாம் காண்போம். அவனுடைய அருள் மிக வேகமாகப் பெய்து நமக்கு உதவி வருவதை.

ஒரு தங்க காரியம் செய்யும் அவகாசம் ஏற்படுமானால், "ஆண்டவனே, நீயும் உட இருந்து உதவியுலொழிய இதை நான் செய்த முடிக்க இயலாது" என்று ஆண்டவனுக்குச் சொல்லி இறைநம்ப வேன். உடனே அந்தக் காரியத்துக்கு வேண்டிய ஆற்றலையும் அதற்கும் மேலேயும் உட அடைந்து விடுவேன் என்பதை என் அனுபவத்தில் அடிக்கடி கண்டிருக்கிறேன்.

ஒதெனும் தவறு செய்து விட்டேனானால், "பகவானே! நீ என்னைத் தனியாய் விட்டு விட்டாய். அதனால் இப்படி யாயிற்று. நீ என்னை இப்படி விட்டு விட்டாய் நான் தவறுதான் செய்வேன். இது உனக்குத் தெரியாதா? உன் னுடைய பாடு என்று என்னைத் தனியாக விட்டு விட்டாதே!" என்று ஆண்டவனிடம் சொல்லி விட்டுக் கவனி யின்றி விடுப்பேன்; என் பிரேமையைப் பற்றி என்னி என்னி அநிய மாரட்டேன். உன்னத்தில் மறுபடியும் ஆண்டவன் புகுத்த பிறகு எனக்கு என்ன கவலை?

அவன் உதவியை அருளும்படி கேட்கும் போது ஆண்டவனிடம் மோசயின்றி, வடமின்றி, யுக்தியின்றிப் பேசவேண்டும். உன்னம் நிறத்து பேச வேண்டும். இப்படி இறைநம்பினால் அவன் எப்பொழுதும் அருள்வான்; மறுத்ததை நான் என்னுடைய அனுபவத்தில் கண்டதில்லை.

**ജസ്  
ഭരണ**

ചോദ്യം: എന്താണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ അറിയപ്പെടുന്ന  
ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ അംഗീകൃതമായ പരിഹാരം? ഉത്തരം:  
ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ അംഗീകൃതമായ പരിഹാരം എന്നാണ്.

1. செ. பி. இராசா தோண்டிவிட்டார். கைத்தொடர் மரபுரை.
2. தனி மரபுரை. செ. பி. இராசா தோண்டிவிட்டார். கைத்தொடர் மரபுரை.
3. செ. பி. இராசா தோண்டிவிட்டார். கைத்தொடர் மரபுரை.
4. செ. பி. இராசா தோண்டிவிட்டார். கைத்தொடர் மரபுரை.
5. செ. பி. இராசா தோண்டிவிட்டார். கைத்தொடர் மரபுரை.
6. செ. பி. இராசா தோண்டிவிட்டார். கைத்தொடர் மரபுரை.

தேவன் அருளினால்தான்  
நான் = நான்மீதே எழுந்த  
தேவன் துணையாகி உ  
தானான். இது அதன்  
பொருள்வாகு. ! இதை  
கவனம் செலுத்தி, அது  
அருளினால்தான் என்று  
கவனம் செலுத்தி கவனம்  
கொடுக்க வேண்டும்.



**Spiegel 10** - wurde der Spiegel





சமயம் தம்மை யார்  
என்று வெளிக் காட்டிக்  
கொள்ள விரும்பவில்லை.  
அங்கு குவிக்கப்பட்டிருக்  
கும் முத்தில் ஒரு னை  
எடுத்து அவைகளை வி  
ளால் புரட்டிப் புரட்டி  
பரிசீலனை செய்பவ  
ரொலப் பார்த்து  
கொண்டிருந்தார்.

“கோலக்கவரத்தி  
விருந்து சோதிடர் வந்  
திருக்கிறாரா? எனக்குத்  
தெரியாதே.” பக்கத்துக்  
கடைக்காரரை வேண்டி  
மாணவ விசாரிக்கி  
றேன்” என்றான் முத்த  
விளையாட்டி.

“வேறு ஒரு  
வகரையும் விசா  
ரிக்க வேண்  
டாம். உமக்குத்  
தெரியுமா என்று  
தான் கேட்  
பேன். உமக்குத்  
தெரியா விட்  
டால். இதைக்  
யில்லை. நானே  
அதை விசா  
ரித்து அறி  
கொள்கிறேன்.  
என்னை அ  
வரவில்லை.

“உங்களுக்கு  
எதற்காக அந்  
தெரிவதற்கு  
தெரியவில்லை  
என்று சொல்  
கிறீர்கள். உங்க  
ளுக்குத் தெரி  
விடக்கூடாது.”

“நல்ல சோதிடர் இருக்கிறார். இவ்  
தோன்றுதல் முக்கியமாக சில  
ரங்கள் அவரை விசாரித்து வினாவினா  
என்றான் அந்த விளையாட்டி.

“உங்களுக்குச் சோதிடர் தெரியுமா என்று  
பற்றுதல் இருக்குமென்றுதான் தெரி  
விட்டேன். நீங்கள் எதைச் சொல்லு  
சொந்தவர்கள். உலகில் மனிதன்  
னுடைய கர்ம விதியை விருந்து  
பேதைமை புத்தியினால் ஏதேதோ செய்து  
மீண்டு வருவதாக நினைப்பதுபற்றி மகா  
வீரர் எள்ளி நகையாடி இருக்கிறார். ‘நம்  
முடையவிலேயைத்தவத்தால் வெல்வதை  
விட வேறு வழிகளில் நம் விதையை  
வென்று விட்டோம்’ என்று நினைப்பது  
மடமையாகும் என்று அவரே சொல்லி  
இருக்கிறார். எங்கள் ததாகதரும் ‘பேதை  
மனிதன் மடமம் திறந்த சில கொள்





பெரிய மீதி எதுவும் செய்ய முடியாத அளவின் பிறகு மெய்யைப் படைத்த தீர்த்துவீரப் போகிறாரா? என்று கேட்டால் விவரப்பாதி.

இதற்கிடையில் மகிளாஸத்தையும் பொறுமையாகப் போதிக்க தொடங்கியிருந்த சத்திரா னாய்க்கிருந்த முத்துக் கிளையும் பொய்கக் குவியலில் போட்டு, "புத்தர்ப்போன், மகாலிதர் இவர்களுடைய அருது மொழிகளைக் கேட்டு அகம்பாடியே ஒவ்வொருவரும் உட்ப்பதானும் இந்த உலகத்தை உவர்க்கப்பாதி வீதும். இந்த மனித குலத்தைக் கடைத்தேற்றுவதற்காக அவர்கள் பல அரிய வழிகளை எடுத்து மீட்டிப் போய்க்கிருார்கள். ஆனால் மனிதன் அவர்கள் கிட்டப்போன அரிய வழிகளைக் கடைத்தேற்றி உலகம் போக உன்னுடைய கயருத்ததை அதுசரித்துத் தவிர்த்துப் ஒரு மாகக்கத்தை அமைத்துக் கொள்கிறான். சொதி சாஸ்திரம் போய்யாவதன்மேல் அவைகளும் நிறந்த ஞானிகளால் உருவாக்கப் பட்டவைதான். இந்த மாதிரிப் பறாதவையாகத் தோன்றிய வேதத்தின் ஓர் அப்பாக்கியே தீர்த்திர சோதிட சாஸ்திரம். தனி மனிதனின் இன்ப துன்பத்துக்காக மாதிரிம் அந்த சாஸ்திரம் ஏற்பட்டதில்லை.

"இத்தப் பரந்த உலகின் கிரக எஞ்சா ரங்குலின்பயனாக அப்போதைக்கப்போது ஏற்படும் மாறுதலைக் கணக்கெடுத்துக் காட்டுகிறது சோதிட சாஸ்திரம். தமக்கு ஒளியளிக்கும் சூரியனும் சந்திரனும் அடர்நியம் சென்றுவிடக் கூடியவர்க ளல்ல. இவ்வாறப்போல் மற்ற கிரகங் களும் அடர்நியம்செய்து விடக்கூடியவை அல்ல. இரவு, பகல், மழை, காற்று, தெருளி இவைகளெல்லாம் அந்த கிரக எஞ்சார மயங்குகின்ற ஏற்பாடு. இந்த உலகத்துக்கு முன்னமையே தன்மையையா செய்திருக்கின்ற என்பது மறைக்க முடியாத உண்மையாகும். இந்த உல கில் சிறு நன்மை தீமைகள் கூட அந்த கிரக நிலைப் பணுகத்தால் ஏற்படுகின் றன வென்பதை நல்ல புத்திசாலிகளிடம் போய்க் கேட்டால்தான் சொல்லு வார்கள். விதிவை வெல்ல வேண்டு மென்று எண்ணும் மனிதன்கூடத் தெய்வ வலிமையையும் அதற்கு அடங்கிவுள்ள கிரக வலிமையையும் அடர்நியம் செய்வ தின்பிடி, மனிதன் பிறக்கும்போதே இக் கிரகங்களின் சூன்ய தோஷத்தோடு சிறுப் பிழைப்பட்டவனுவி விடுகிறான் என்பது தான் நம் முன்புறிய கருத்து. ஆகையால் தம் மன ஆறுதலுக்காக ஒரு சோதிடரைக் காண விரும்பிய ஒருவ ரிடம் இத் தகைய வார்த்தைகள் சொல்லாதிர்கள்" என்றார்.

சந்தகரில் வார்த்தைகளைக் கேட்ட அவ் வாஸிபன் சிறு முகமவர்க்கிவற்றவ றாக அவரைப் பார்த்துக் கொண்டே. "தாங்கள் சொல்வதுதான் உண்மை. தாங்களும் சோதிட சாஸ்திரத்தில் வல்லவர்களென்று தெரிவித்து" என்றான்.

"எனக்கு அந்த ராசி ரித்தத்தில் பவித்ரி யும் திசையும் தாண்டிச் சொல்லியபடி போய் வருவதற்கு உதவா திசை உண்டா? நிரத்தில் மிகுந்த தேர்ச்சிவுள்ளவரென்று தான் நானும் சொல்லிவந்திருக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

"அப்படியெல்லாருல் அவர் இறக்கும் இடம் தெரியுமா தங்களுக்கு?" என்று கேட்டான் அவ் வாஸிபன்.

"தெரியும். என்னொரு வத் தீர்க ளானால், அவர் இறக்கும் இடத்துக்கு அழைத்துச் செல்கிறேன்" என்றார்.

அந்த வாஸிபன் ஆர்வத்தோடு எழுந்தது. "சரி வாருங்கள், போகலாம்" என்று அழைத்தான்.

அந்தச் சமயம் சந்தகர் அந்த முத்து வியாபாரியோடு பேசிச் சில விரகங்கள் அழிவத்தான் வந்திருந்தார். ஆயினும் அந்த வாஸிபனின் வேண்டுகோளைத் தட்ட முடியாதவராகி அவனோடு புறப் படச் சித்தமானார்.

அந்த வாஸிபன் குதிரையிலேறி அமரா மம் அதன் மகாணைக் கைலில் பற்றிய படியே சத்தகரைப் பின் தொடர்ந்து நடத்தான். சிறிது தூரம் சென்றும் சந்தகர் அந்த வாஸிபனைப் பார்த்தது. "இப்பொழுது நாம் எங்கு செல்ல லாம்?" என்று கேட்டான்.

அவருடைய வார்த்தையைக் கேட்ட அந்த வாஸிபன் திகைப்படைந்தவனாக. "எங்கு செல்லலாமென்றால்?.....நாம் சோதிடர் சத்தகரைப் பார்க்கத்தானே போகிறோம்?..." என்றான்.

"ஆமாம். நீங்கள் குறிப்பிடும் சத்தகர் தான்தான். அவ்விடத்தில் என் லி யாரென்று காட்டிக் கொள்ளப் பிழிபப் படவில்லை. நாம் ஒரு தனியாய் இடத்தி லிருந்து பேசினால் நலம். உங்கள் மனத் தில் உள்ளதைத் தராளமாகக் கேட்க லாம்--தானும் தராளமாகப் பதில் சொல்வாராம். அதனுக்குள் எங்கே போகலாம் என்று கேட்டேன்" என்றார்.

அந்த வாஸிபன் ஆச்சரியத்தின்கேள் ஆச்சரியம் அடைந்தவனாக. "உங்களை மூதமில் பார்த்தபோதே அப்படித் தான் எனக்குச் சத்தகர் ஏற்பட்டது. நீங்கள் சொல்வதும் சரிதான். நாம் எங்கேயும் தனிமையான இடத்தில் இருந்து போக வதுதான் நலம். எங்கள் தாட்டிலிருந்து இங்கு வந்திருக்கும் மட்டு வியாபாரி தங்கிவிருக்கும் இடத்துக்குப் போகலாம். அங்குதான் நான் இந்த மனக்குத் வந்தால் தங்குவது முக்கடம்" என்றான்.

"சரிதான். தாங்கள் எங்கு போக விரும்புகிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

"நான் கங்கையாடிப்பா போகலாம். ஒரு சாதாரணப் போர்வின்" என்றான் அவ் வாஸிபன்.

"தங்களைப் பார்த்ததால் ஒரு சாதா ரணப் போர்விராக எனக்குத் தெரியு விட்டே. ஒரு சாதாரணப் போர்விராகக் க அந்த முத்து வியாபாரி அவ்வளவு ரி லானதால் உபசாரமும் கட்டி வேண்டிய அவசியம் இல்லைவல்லாம்" என்றார் சந்தகர்.

"இப்போ. நான் ஒரு சாதாரணப் போர் விராகன். என் போர்விராவிடங்கள். ஒரு முத்து வியாபாரி சேங்கையாக்கி விடுத்து எங்கேயப்பற்றித் தாங்கள் வேறு விதமாகத் தீர்மானித்துவிடக் கூடாது. எப்பொழுதும் வியாபாரிகள் தங்க ளிடம் அப்போல் வியாபாரம் செய்யவர் களை நீங்கள் குன்றுவோடு உபசரிப் பார்கள்" என்றான்.

"எனக்கு அது தெரியும். முத்து வியாபாரிகள் உபசாரத்தைக் கொண்டு மாத்திரம் உங்களை நான் தீர்மானித்து விடவில்லை. ஒரு சோதிடரின் முத்து



அவ்வாறு சிக்கனம்! ஒத் முறை தேய்த்தால்  
**கால்கேட் டெண்டல் கிரீம்**

85% கிருமிகளை ஒழிக்கிறது

செந்தைமம் மருதம் துர்நெற்றியும் எயுக்கம் கிருமிகள் அனை



மிகச் சிறந்த பழங்குடி எப்பொழுதும் உபயோகிப்பவன் :

**கால்கேட் தேப் பிரஷ்**

செய்தல்



ஒன்றல்ல 17  
மயக்கும் மணங்கள்  
உங்களுக்கு கிறுகிறுப்பும்  
புளகாங்கிதமும் தரும்!

பெரிபூட்டும் 17 பெருமையில்  
அற்புதக் கவகை செத்த பாரவிக்  
டால்கம் உலக்கல் நறுமணம்  
உங்கள் மெத்தித்த புளகாங்கிதம்  
அகடவச் செவயும்...  
மயிக்கவைக்காது  
உங்களுக்கு குளுமையும்  
புத்தவச்செயும்  
அவிகளும்!

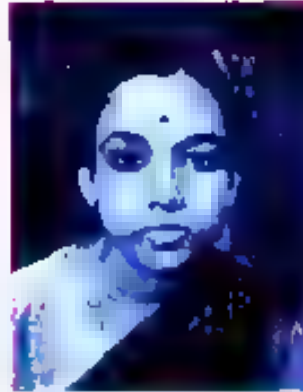
**பாமாலிவ்**

**டால்கம் உலக்கல்**

உண்மையில் உபயோகித்த டால்கம்...  
விடமுதலான அனைவருடைய செத்திதும்  
கேதாந்திதும்... குழந்தைகளிடம்...



பாடம் தமிழிடம் சோதிடம் கேட்க வந்தவர்களின் சாமுத்திரிகா இலட்சணங்களையும் அறிந்து கொள்வது தான். நான் தங்கள் சாமுத்திரிகா இலட்சணங்களை மாத்திரம் அறிந்து கொள்ள வில்லை; தங்கள் குதிரையின் சாமுத்திரிகா இலட்சணங்களையும் அறிந்து கொண்டேன். சிவசமயம் ராஜ குமாரர்கள் கூடத் தங்கியப் போர் வீரர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமை அடைவார்கள். நம்முடைய நாட்டில் ராஜ பரம்பரைப் பண்டாரே அதுதான். ஒரு சிறந்த



புறப்பாப் பூ சென்னை மணி பாகவதரின் சிஷ்யரும். பூசன், சி. ஐயர் அவர்களின் புத்தகிப்புணர் குமாரரோடாகவுக்து இந்திய அரசாங்கத்தார்க்குடாக சங்கீத மேல் படிப்புக்காக உபகாரச் சம்பளம் அளித்திருக்கின்றனர். உபகாரச் சம்பளம் பெற்றதொர் செராஜர் சென்னை கர்த்தக சங்கீத கருவாரின் செத்துள்ளார்.

போர்வீரனாகத் திகழ்வவர்தான் ஒரு அரச குமாரனாகியோ அரசனாகியோ திகழ முடியும். நீங்கள் சொல்லியபடி இன்று சாதாரணமான போர்வீரனாக இருக்கலாம். ஆனால் எதிர்காலத்தில் ஒரு அரசராகக் கூடிய சாமுத்திரிகா இலட்சணங்கள் உங்களிடம் அமைந்திருக்கின்றன" என்று சத்தகர்.

வீரனிடங்கள் சிரித்துக் கொண்டே. ஏதோ யோசனையில் ஆழ்ந்த வான்மை துடந்தான். அவன் மிகவும் அடக்கமான குரலில், "கொடுக்கவாத்துச் சோதிடரைப்பற்றி நிறையக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இன்று அவரை நேரில் பார்த்ததிலிருந்து அவர் மிகவும் கிறமைசாலிதான் என்பதைவும் அறிந்து கொண்டேன். தங்கள் வாக்ரூப் பரிதாபம். ஏனானால் தங்கள் பூசர்வாதப்படி எதிர்காலத்தில் நான் ஒரு மன்னனாகத் திகழும் பாக் கியம் பெற்றவனாகிறேன்" என்று.

விதிநேரத்தில் அவர்கள் மருஜுர்ப் பாக்கத்தில் பல சேதத்து விவாபாரிகளும் தங்குவதற்காகச் சிறு சிறு வீடுதிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்த விடுதி யொன்றுக்குச் சமீபமாக வந்தனர். தன் குதிரையை அங்கு நடப்பட்டிருந்த கொம்பின் நிலைத்துக் கட்டி வீட்டுச் சத்தகரை அழைத்துக் கொண்டு விடுதியில் நுழைத்தான் அவ் வாலிபன். அவ் விடுதியில் இருந்த பணியான் ஒருவன் அவர்களைக் கண்டதும் எழுந்து வணக்கம் செலுத்தினான். வீரனிடங்கள் அத்தப் பணியான வெளியே செல்லும்படியாகக் கண்டாடை கூட்டவும் அவன் சிறங் குனிந்து வணங்கிவிட்டு வெளியே சென்றான்.

அத்த அறையில் அமருவதற்காக அழகான ரத்தினக் கம்பளம் ஒன்று விலக்கப் பட்டிருந்தது. கவரோமமாகப் பட்டு விவாபாரி கொண்டு வந்து நிறைத்திருக்

கும் பட்டு. தும், துணி மூதலான மலகன் கட்டுக் கட்டாக அடுக்கப்பட்டிருந்தன. இவை தவிர அவ் வறையில் விசேஷமாக எதுவும் இல்லை என்று சொல்லலாம்.

வீரனிடங்கள் அங்கிருந்த இரண்டு ஒன்றுகளை எடுத்துப் போட்டு அதில் சாய்த்துகொண்டு சத்தகரையும் உட்காரும்படி வேண்டிக் கொண்டான்.

சத்தகர் அவன் எதிரில் உட்காரித்து தன் எகியில் செருகியிருந்த சோழிப் பையை எடுத்து எதிரே வைத்துக்கொண்டார். மீறது. "சோதிடர்களிடம் எப்பொழுதுமே பொய் சொல்லக் கூடாது. சோதிடம் கேட்க வருகிறவர்கள் பொய் யொரு வந்தால் சோதிடர்கள் சொல்லும் பலனும் பொய்யாகத்தான் இருக்கும். வைத்தியர்களிடம் எப்படி உண்மையான உயிர் நிலையைச் சொல்லுமிட ஏதோ அப்படித்தான் சோதிடர்களிடமும் உண்மையான நிலையை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். உங்களை ஒரு ராஜ குமாரனென்று சொல்லுற்போது அந்த நீங்கள் இல்லையென்று மறுத்தால் அப்பொழுது நான் பொய்யானவனாகிறேன். அந்த சாஸ்திரமே பொய்யாகிவிடுகிறது. அந்த உயிர் எத்தகராகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் அந்த சாஸ்திரத்தை உண்மை என்று மதித்துத் தாங்கள் என்விடம் சோதிடம் கேட்க வருகிறீர்கள். அப்படி இருக்கும்போது நீங்களும் உண்மை யொரு வந்தால்தான் அந்த சாஸ்திரமும் உண்மையானதாகும். இப்பொழுது நீங்கள் உங்கள் சத்தகத்தைக் கேட்பதற்கு முன்னால் உங்கள் உண்மை நிலையை எங்குச் சொல்லிவிட வேண்டும்" என்று சத்தகர்.

வீரனிடங்கள் தயங்கியபடியே ஏதோ யோசனையில் ஆழ்ந்தான். சத்தகர்



கேள்வி அவனுக்கு ஒருவிதத்தில் சங்கடத்தை ஏற்படுத்தியது. தான் அவரிடம் சோதிடம் கேட்கப் போய் இவ்வளவு விபரமான முறையில் அகப்பட்டுக் கொள்ள நேரும் என்று அவன் நினைக்கவில்லை. என்ன செய்வது? இவ்வளவுக்குப் பின்னும் உண்மையை மறைப்பது எப்படி? அவன் சிரித்துக் கொண்டே, "நீங்கள் மிகவும் தந்திரக்காரர். எப்படியோ என்னிடமிருந்து உண்மையைக் கறந்து விட்டீர்களே. நான் கங்க தேசத்து இளவரசன். என் பெயர் பிரதிவிபதி. என்னை இக் காவிரிப் பூம் பட்டினத்தில் இன்னாரென்று சிலருக்குத்தான் தெரியும். அனேகருக்கு என்னை இன்னாரென்று தெரியாது. சில காரணங்களால் என்னுடைய பெயரை நான் மறைக்கத்தான் வேண்டி யிருக்கிறது" என்றான்.

"இருக்கலாம். சில சமயங்களில் அப்படித்தான் நடந்து கொள்ள வேண்டி யிருக்கிறது. இதோ பாருங்கள், இந்த முத்து வியாபாரி எதிரில் நான்தான் கொ ம சகவரத்துச் சோதிடர் சந்தகர் என்று காட்டிக்கொண்டேனா? இப்படித்தான் என்னுடைய நண்பன் பூதுகளும் அனேக இடங்களில் தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளாமலேயே நடந்து கொள்வான்" என்றார் சந்தகர்.

பூதுகள் என்ற பெயரைக் கேட்டதும் வீரவிடங்கள் என்ற பெயரில் மறைந்திருந்த பிரதிவிபதி சித்தி ஆச்சர்யம் அடைந்தவனாக, "பூதுகரா! அவர் உங்களுடைய நண்பரா!..." என்றான்.

"ஆமாம், மிகவும் அந்தரங்கமான நண்பன். அவனை உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்றார் சந்தகர்.

"தன்னுக்குத் தெரியும், நான் அவரோடு அதிகமாகப் பழகியதில்லை. பழசிய சிறிது நேரத்தில் எனக்கு மிகவும் அந்தரங்கமான நண்பராகி விட்டார். அவர் இப்பொழுது எங்கே இருக்கிறார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவரைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற துடிப்புத்தான் எனக்கு" என்றான் அவ்வாசியன்.

"அவனைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவலில் தான் நான் இந்தக் காவிரிப் பூம்பட்டினத்துக்கு வந்தேன். அவன் இங்கு இல்லையென்று நன்றாகத் தெரிந்து விட்டது. ஒரு வேளை காலூழ்புரத்தில் இருக்கலாமோ என்ற சந்தேகம். நான் கூடக் காலூழ்புரம் போகலாமென்று நினைக்கிறேன். உங்களுக்கும் அவனுக்கும் நட்பு ஏற்பட்டது எப்படி?" என்றார்.

"எல்லாம் தெய்வானைமரத்தான் ஏற்பட்டது. அதைச் சொன்னால் தான் புரியும். ஒருநாள் அவர் கடற்கரையில் ஒரு பெளத்த பிகு-வோடு மல் யுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தார். அந்தச் சமயத்தில் அவர்களின் சண்டைக்கு நடுவிலே நான் புகுந்து சமாதானம் செய்து அந்த பெளத்த பிகு-வை உயிரோடு விட்டு விட ஏற்பாடு செய்தேன். அவர் மல்யுத்தம் செய்வதில் இவ்வளவு சமர்த்தராக இருப்பார் என்று நான் நினைக்கவில்லை."

"அவன் இந்த விஷயத்தில் மாத்திரம் தீரன் என்று சொல்ல முடியாது. உடல்

வலுமீறும் புத்தி வலுமீறும் மிகச் சிறந்தவன். உண்மையிலேயே கூத்திரியனுக்குப் பிறக்க வேண்டிய அவன் அந்தனாகுடப் பிறந்து விட்டான்" என்றார் சந்தகர்.

"அவர் அந்தனரா? நான்திக வாதம் செய்வதில் தேர்ந்தவராக இருக்கிறேன்" என்றான் பிரதிவிபதி.

"ஆம்; அதுதான் அவனிடம் உள்ள பெரியகுறை. அதிலும் அவனிடம் உள்ள சில நற்குணங்கள் தான் நாம் போற்றக் கூடியவை. தெய்வம் இல்லையென்று அவன் சொன்னாலும் சத்தியத்தையும் உண்மையையும் தெய்வமாகவே போற்றிப் பாதுகாப்பான். நல்ல இயாக புத்தியுடைய

வன். கெடுதல்களைக் கண்டால் மனம் வெறுப்பான். இத்தகைய உத்தம குணமுள்ள அவன் பெரிய நான்திக வாதியா யிருந்தாலும் நம்முடைய அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் சரியானாலுடன்" என்று கூறினார் சந்தகர்.

"ஆம்! நான் அவரோடு பழகியது குறைவாக இருந்தாலும் சத்தியசந்தர்



என்றும் நேர்மைபான குணம் படைத் தவரென்றும் திமைபைக் கண்டு சிக் காதவரென்றும் தெரிந்துகொண்டேன். அத்தகைய மனிதரின் நட்பு மிகைத்தது பெரும் பாக்கியம்தான் என்று நான் கருதுகிறேன். நான் மிகக் குழப்பமாக இருக்கும் தருணம் எனக்கொரு அபிஷ நஸ்பரின் உதவி இடங்காமல் போய் விட்டதே என்றுதான் வருந்துகிறேன். விதி தான் சரியான சத்தப் பத்தில் என்னையும் அவ னரையும் பிரித்திருக்க வேண்டும்" என்றான் பிரதினிபதி.

"நீங்கள் சொல்வது கிருந்து உங்களுடைய நினைவில் குழப்பம் ஏற் பட்டிருக்கிறதாக எனக் குத் தெரிவித்து. ஏதோ உங்கள் மனத்தை வகுத் து விடாது. உங்களைப் போன்ற அரசகுமாரர் களுக்கு எவ்வ மன விசாரம் இருக்குமென்று தான் எனக்குத் தெரிய வில்லை. 'ஏதோ விதி

வந்துதான் உங்களையும் புதுசனையும் நல்ல சமயத்தில் பிரித்ததாக வருத்தப் படுகிறீர்கள். அப்படி என்ன நடந்தது என்று தான் தெரிந்து கொள்ளலாமா?" என்று கேட்டார் சத்தகர்.

"மிக நாட்களுக்கு முன் சம்பாதி வன புத்த சேதிவாத்தில் ஒரு புத்தபிகு- சத்தி யால் குத்திக் கொல்லப்பட்டார் என்ற விஷயம் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலா மென்று நினைக்கிறேன்."

"தெரியும். அந்தக் கொலைக்கும் உங்க ளுக்கும் ஏதேனும் சம்பந்தமுண்டா?"

"எனக்கும் அந்தக் கொலைக்கும் சம் பந்தமில்லை. ஆனால் வேடுகுலவருக்கும் இந்தக் கொலைக்கும் சம்பந்தம் உண் டென்று பேசிக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் சத்தேகப்படும் பேர்வழியும் தலை மறைவாக இருக்கிறார். அதைப் பற்றி உங்களிடம் தெரிந்து கொள்ள வாம் என்றுதான் ஆவல்" என்றான்.

சத்தகர் சிரித்துக் கொண்டே, "அத் தக் கொலைக்குக் காரணம் ஒரு பெண் ணை இருக்கும் என்று சத்தேகிக் கிறார்களா?" என்று கேட்டார்.

"ஆமாம். ஆனால் அந்தப் பெண் செய்கிறப்பான் என்று நான் நம்ப வில்லை. புதுகரும் நம்பவில்லை."

"ஓகோ! புதுகனுக்கும் அந்தப் பெண்ணைப் பற்றித் தெரியுமா?" என்று கேட்டார் சத்தகர்.

"தெரியும். அந்தப் பெண் புதுகளின் காதலியாயி வகைமாயிக்கு அந்த ரங்கமான தோழி. அந்தப் பெண்ணின் தங்க குணங்கள் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதோடு, அவர் புத்த பிகு- லோடு சண்டை செய்யும்போது நான் அந்தப் பெண்ணோடு தனிமையில் அந்தக் கடற்கரையில் இருந்தேன்..." என்றான்.

"சரிதான்— நீங்கள் அந்தப் பெண்ணோடு தனிமையில் கடற்கரை யில் இருந்தீர்களா? ஒரு புத்த பிகு-யி என்று சொல்லிக் கொள்ளும் ஒரு பெண் — அழகு— நைம் — அப்படியென் றால், அந்தப் பெண் ணுக்கும் உங்களுக்கும் ஏதோ தொடர்பு இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்."

"ஆமாம்! அந்தப் பெண்ணைதான் காதலிக் கிறேன்! அவளும் என் னிடம் அன்பு வைத்துள் ளாள். ஆனால்..." என்று தயங்கினான்.

"ஆனால் அவள் இருந்த நிலையும் அவளுக்குள்ள கட்டுப்பாடுகளும் அதற்கு இடந்தரவில்லை போலிருக்கிறது. பாவம்! ஒரு துறவு நிலையிலுள்ள ஒரு பெண்ணைக் காதலிப்பதெல்லாம் சிறிது சங்கடம் தான்" என்றார் சத்தகர்.

"நாங்கள் மிகவும் சாமர்த்தியசாலி. நாங்கள் இவ்வளவு தூரம் தெரிந்து கொண்டிருப்பீர்களென்று நான் நினைக்க வில்லை" என்றான் பிரதினிபதி.

"இவ்வளவு தூரம் தெரிந்து கொள் ளுக்கிறேன் என்று நாங்கள் மெச்சிக் கொண்டனராம். ஆனால் அதற்குமேல் எனக்குத் தெரியாது. நீங்கள் சொல்லித் தான் இனிமேல் தெரிய வேண்டும்" என்றார் சத்தகர்.

"நாங்கள்தான் பெரிய சோதிட ராவிற்றோ?" என்று சொல்லி அவர் முகத்தைப் பார்த்தான்.

"பெரிய சோதிடஸ்தான். ஆனால் பெரிய சோதிடர்கள் கூட இந்தக் கவி யுகத்தில் கிரகங்கள் நங்கள் கணக்கை ஏமாற்றி விடும் என்பதை யறிந்து தோழியை விட்டு விட்டார்கள். திரேதா, துவாபர யுகங்களில்தான் கிரகங்கள் மனிதனின் கணக்குக்குக் கட்டுப்பட்ட கவகனா யிருந்தன. சத்தியமும், தருமமும் அழிந்த இத்தக் கவிபுகத்தில் அவைகள் மனிதருக்குக் கட்டுப் பட் டனவையல்ல. அதற்கொரு கதை உண்டு!" என்றார் சத்தகர். (தேடலுக்கு)



# சைபால்

CIBOL

வெட்டுக்காயம், சொறி  
ரெங்கு, வேனல் கட்டி  
தீப்பட்ட புண், முகப்பரு  
கரப்பான், சேத்துப் புண்  
ஒத்திய சிவந்தகிழர் பேர்த்தகி  
கைகண்ட கவிப்பு

★

தயாரிப்பவரின் :

செளத் இந்தியன்  
மான்யுபிரக்சரிங் கம்பெனி  
மதுரை

எல்லா சோதனைகளிலும்  
தோர்ச்சி பெற்ற  
ஆதர்ச்ச தே பிரஷ்  
இன்றே வாங்குங்கள்  
அதன் குணங்  
களை தெரிந்து  
கொள்ளுங்கள்



இந்தியாவிலேயே வித்த  
கூடியதும் மிகவும் இது தான்  
தயாரிப்பவர்கள்

ஐல  
தோஷத்  
தையும்  
சீதளத்  
தையும்  
நிறுத்த

பெப்ஸ்

உபயோகியுங்கள்

ஐலதோஷம், சீதளம், இருமல், தொண்டைப்  
புண், இரத்தவளர்ச்சி, பிரச்சினைகள் இவை  
என்பதும் ஆரம்பத்திலேயே பெப்ஸ் உட்கொள்  
குவதும், பெப்ஸின் குணங்களிலும், மரு  
ந்து சத்துகள், சாம்பல், கரைப்பை இவற்றுள்  
வருகின்றன. தீவிரமாகவும் கிருமிகளை  
உட்கொள்வதும் செய்கின்றன. உணவாகவுக்து  
நிவாரணமளிப்பதுடன், எரிச்சலை மறைப்பதும்  
செய்கின்றன. உட்கொள்வதும் பெப்ஸ்  
சிவந்தகிழர் செய்கின்றன. குடி  
நீராகவும், காய்கறிகளாகவும்  
உபயோகிக்கலாம், தீவிர விளை  
விலும் மருந்துகள் இவற்றில்லை.



PEPS

பெப்ஸ் தொண்டை  
வளர்ச்சி உபயோகமாகவும்  
உணவாகவும் உபயோகிக்கலாம்.

FPY-41-TAM

தோஷம் குறைக்கும் :

தாதா அண்டு கம்பெனி  
85, கைவிடப்பட்ட தாபத் தெரு, சென்னை - 3





# சிறந்த

## போட்டோ எடுப்பதற்கு உறுதிமொழி கூறுவது

உங்களுக்கு போட்டோ எடுப்பதற்கு எல்லா வித பிழைகளையும் உபயோகித்து ஆராய்ந்த பிறகு, எப்போதுமே சிறந்த தரமுள்ள ஆக்ரா பில்ம் பிது அகாக்க முடியாத உறுதி ஏற்படுகிறது. உலகம் முழுதும் பிரசித்தி பெற்ற இந்த ஆக்ரா ஜனோபான் ஜளஸ்எஸ் பில்ம், வெனிக்ஸ் குறைவாக இருந்த போதிலும் கூட, படம் தங்குக விழ, உறுதி மொழி அளிக்கிறது. அதன் வேகம் அதிகமாகிவிட்டாலும், எக்ஸ்போசர் குறைவாகவோ அல்லது அதிகமாகவோ இருந்தாலும் கூட படம் தங்குக விழ உதவுகின்றது. லயல் வெனிக் காட்சிகள், விளையாட்டு பந்தய காட்சிகள், போர்ட்ரெயிட்கள், திரை காட்சிகள் முதலியன தங்குக எடுக்க இதுவே உகந்த பில்ம்.



**ஆக்ரா**

**ஜனோபான் ஜளஸ்எஸ் பில்ம்**

இந்தியாவிற்கு மொக் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்கள் :

**ஆக்ரா இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட்**  
மும்பை • புது டில்லி • கல்கத்தா • மதுரை



# பாலைவனத்திடைபே...

நீர்தாது பாலைவனத்தின் சூழலோடியே  
அந்தக் கொண்டு ஓடியது நாய்கள் எதிர்த்த  
ரங்கு. தன்னை மார்புறும் தாறும்தான் அந்தப்  
பெரியக் குதிரைமே. பாராயன் எண்ணுடைய  
பன்மீ நடைபை, பட்டாளத்தில் சேர்ந்து இப்போது  
பெரிய பதவிக்கு வந்து விட்டான். காலியாத்தில்  
இப்போது அவனுக்கும் பாதுகாப்பு வேண்டாம். நன்றி  
மாத கஞ்சுகையில் தெற்கே புறப்பட்ட நாய்கள்,  
புக்கியில் தான் தங்கிவந்த ஓட்டத்தில் எதிர்த்தான்.  
தொண்டு போகும் ஒரு காரைப் பொறுது புக்கியிலும்  
ஆகாயிலுமாக எதிர்த்துப்போகி கழிந்தது. எனக்காக  
அவன் திரைக்கு தாளை அகியோக புக்கியில் தங்கிப்  
பிரம் சேர்ந்தாக்கல் செய்திருக்கிறான். பாராயனுக்கு  
இன்றும் கல்லாணையான்கிறான். ஸ்தலமாக எட்டை.  
பன்னக்கடத்தில் தொழுவும் தெட்டையுமாக இருந்த  
அந்தப் புக் தடுக்கி வந்தது எப்படித்தான் இப்போது  
இருப்பு மனிதனாக மாறிவிட்டது! கிட்டாளத்த உடறி  
பயிற்சியும், சமர்த்தியும், பருப்புக் கூட்டும் சேர்ந்து  
அந்தக் இப்படிச் சேய்க்கொண்டான்.

ஆகாயைத் தாண்டி போக்ப்புக்கு முன்னாலும்  
யினனது பரந்து விடத்த பாலைவனத்தையார்ந்ததுக்  
கொண்டு வந்தது. பாலைவனத்தை நேரிக் பாரிக்  
காய்க் இவ்வாறு ஏற்பு நாய் செய்து வந்திருந்த  
காலியாவுக்கு இதற்கும் எதற்கும் சித்திபாசம்! ஓடு  
மணை கொள்வான், கொள்ளிடக்கரை மணல் பரப்பைப்  
போக, பெரிய உடற்கரைப் பொட்டகப்போக  
எண்ணுக்கெப்புவகரை ஓடு மணல் உடைய நாய் எதிர்

அகிலன்





பார்த்தேன். சமவெளிக் குப் பதிலாக அங்கே எத்தனை எத்தனை மலைகள், பள்ளத்தாக்குகள், குன்றுகள், கோபுரங்கள், குடைகளை-எவ்வளவு மனையில்! தஞ்சாவூர் கோபுரத்தைப் போலவோ, மதுரைக் கோவிலைப் போலவோ வட்டத்தே ஒன்றைக்கூடப் பிரம்மாண்டமாகக் காண முடியா விட்டாலும், இயற்கைத் தேவி இத்தனை அற்புதங்களையும் அங்கு மனையில் செய்து வைத்திருக்கிறாள். மணல் வீடு கட்டி விளையாடும் சிறு குழந்தை போல் ஆவன் இத்தப் பார்வையில் தன்னைவன்னைதனக் காட்டியிருக்கிறான்.

பாடிலவன்தனக் கண்டவுடன் எனக்குப் பாரதியைப் பாட்டுடொன்று நினைவுக்கு வந்தது. என்னை மறந்து பாடத் தொடங்கினான்.

“பாடிலவன்திடைபே - தனைக்கைப்  
பற்றி நடக்கவையிலே - தன்னை  
வேலின் மிசையாடின் - வைத்துக்கொண்ட  
வித்தை மொழிகளைச் சொன்ன  
செய்வா வென்று  
சொல்லவல்லவோ? - கெடுபே!”

நினைவென்று பலராமன் உள்பே வந்து உட்காரித்து என்னை ஒரு விதமாக உறியப் பார்த்தான். பட்டுடென்று தான் பாட்டை நிறுத்தி விட்டான்.

“இவ்வேரு தரம் அனதப் பாடு!”  
என்றுடைய குரல் ‘இனிமையில்’ எப்போதும் எனக்குப்பலம் உண்டு. இதற்காகவே ஒருகூண்—அதிலும் நண்பன்—ஒருநிற ரயிலி கிருந்து நுதித்து விடலா போகிறான் என்ற எதிர்பார்த்தில் பாடினான். ஆனால் அவன் போக்கு நேருக்கு மாறுக இருந்தது.

“என்னை என்ன கேள் செய்கிறாய்?” என்று கேட்டான்.

“இங்கே, பாடு!”

நான் எவ்வளவு மறத்தும் அவன் விடவில்லை. பாடினான். முன்னால்தான் முறையும் வற்புறுத்தினான். பாடித் தொடங்கிதான்.

“வெளியாகப் பிறந்திருந்தாகப் பறந்துபோய்  
இத்தப் பாடிலவன்தினை  
மேற்கு எவ்விதையப் பாரிக்கலா மல்லவது?”  
என்றான்.

“சோடிலில் தான் கிளி பறக்கும்; பாடிலவன்தினை ஏது கிளி?”

“எனக்குப் பறந்து போக வேண்டும்போல் ஆணை இருக்கிறது.”

“இவ்வேரு நூறு ரூபாய் செலவு செய்தால் விமானத்தில் போயிருக்கலாமே?” என்றான் அவனிடம்.

“அந்த நான் சொல்லவில்லை. இத்தக் கைபோடு, காவோடு, கிளி மாநிரி பறந்து செல்ல வேண்டும். மனிதர்களுக்கு இறக்கக் குடைக்க வேண்டு; தெரிந்ததா?”

அவ்வாறு பாடித்து நான் சிரித்தேன். பறந்து செல்ல வேண்டும் என்ற ஆணையை இப்போது மட்டுமே அவன் வெளியிடவில்லை. இதற்கு முன்பே டியலியில் காட்சிகாண ஒன்றில், பறக்கும் கந்தர்வர்களின் சிற்பத்தைப் பார்த்த

வுடன் அவர்களைப் போல் பறக்க வேண்டும் என்றான். அடுத்தாற்போல் நான் உள் பூங்காவில் உலகிக் கொண்டிருக்கும் போதும் இப்படித்தான் இரண்டு தம்பிகள் ஒன்றையச் சிறைடித்துச் செல்வதைக் கண்டு விட்டுப் பெருஞ்சை விட்டான். இந்த விசித்திரமான ஆணை இவனுக்கு எங்கிருந்து முளைத்தது?

“பறக்கும் கந்தர்வர்களின் சிற்பம் உன் நினைவுக்கு வருகிறதா?” என்றான்.

தான் தலைவசைத்தேன்.

“எவ்வேரு ஒரு சிற்ப அழகு உணர்ச்சியின் கிரத்தில் இரண்டு காதலர்கள் ஒன்றிப் பறப்பதாகக் கற்பனை செய்திருக்கிறான். மேகங்களினாலே அவர்கள் மெய்ம் மறந்த நிலையில் மிதந்து செல்வதைப் பார்த்தாயா? அந்தக் கந்தர்வர்களைத் தய்ந்துடைய நாவகன் மீது துவண்டு விழுந்து, நிறங்கும் விழிகளால் அவன் உயிரைக் குடிக்குப்போது, அவன் அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு வானவெளியில் பறக்காமல் என்ன செய்வான்? அவர்கள் உயிரே, உயிரே பறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

நண்பன் கவிஞனாக மாறிக் கொண்டு வருவது போல் எனக்குத் தோன்றியது. “நீ ஒரு பைத்திவக்காரன். எவ்வேரு ஒரு காதல் பைத்தியம் பிடித்த கவிஞனுக்குத் தான், ஈரகன் முதலாக இத்தக் கற்பனை தோன்றியிருக்க வேண்டும். தன்னுள் நிறைவேற்ற முடியாத ஆணையைத் தன் கவி ஈரகன் நிறைவேற்றியிருக்கிறான்” என்றேன்.

“நிறையேறுத ஆணை!...,” நண்பன் தடுமாறியான்.

“என்ன பலராமா! ஏன் ஒரு மாதிரிக் குழம்புகிறான்?” என்று கேட்டேன்.

“என்றுடைய ஆணையும் ஒன்று இப்படித் தான் நிறைவேறாமல் போய் விட்டது. இனி என்னைக்குமே அது நிறையேறப் போவதும்

இங்கே, நான் கவிஞனாகவோ கவிஞனாவோ இருந்திருந்தால் அனதப் படமாக எழுதியோ, பாட்டாகப் பாடியோ ஓரளவு மனம் தேறியிருப்பேன். எனக்காக நீ ஒரு கதை எழுதுவதுவா?” என்றான் கோகக் குரலில்.

“என்ன கதை?”

“பாரதி பாடி விருக்கிறாள், அதே போல் நான் ஒரு பாடிலவன்தி

தில் மலர்ந்த பனிமலருக்குக் கையடித்துச் சத்தியம் செய்து கொடுத்தேன்.—அதோ பாள், அந்த மேகம் காணத்தின் கோடியில், பாடிலவன்தின் பற எவ்விதையில் இருக்கிறது அகலாடைய ரொப்பம், அகலா நான் இப்போது பார்க்கத் துடிக்கிறேன். பார்க்க வேண்டுமென்றால் கிளிகாக பாரிப் பறந்து போனாலாவது முடியும்?”

உரையின் குரல் தழுதழுத்தது. என்னை ஈரநீரில் தெக்கி நின்ற நீர்நூற்றுக் கவித் துடைத்துக் கொண்டு அவன் தன்னுடைய கதைகளைக் கூறினான்.



இந்திய பாஷைதான் எங்கிலை போட்டுக்  
 குப் பக்கத்தில் பிளாஸி நகரத்தை அடுத்த  
 தாற் போய் பவராமனின் பட்டாளப் பகுதி  
 றுளாய் போட்டிருந்தது. எவ்வகையிலாவது  
 தவிர வேறுதொழில் முக்கியமான அறுவகைக்  
 அவர்களுக்குக் கிட்டியது. வேறும் போட்  
 டம் வெளியில் மறைந் காட்டிக் அவர்கள்  
 வாழ்க்கை நடத்திவந்தனர். வேற்று மனிதர்  
 ளுளில் குக்கைப் பார்க்க வேண்டுமானால்  
 இரண்டு கைமூலத்திலுள்ள இக்கிராமத்துக்  
 குச் செல்ல வேண்டும். அந்தக் கிராமத்திலுள்

தும்பது அறுபது வீடுக  
 ளுக்கு மேல் இல்லை. எல்லாம் கூரைக் குடி  
 களாகும். ஒரே ஒரு குறை  
 பவராமன் அங்கே போய்ச் சுற்றி விட்டுச்  
 சலிப்புடங்கிவிடும்பினால்.  
 காலைக்கொரு மணி  
 யில் பிறந்த பவராம  
 னுக்கு இந்தப் பாஷை  
 வன வாழ்வு பவராம  
 மாகத் தென்றியது. குடிப்பதற்கே தண்ணீ  
 ருக்குப் பஞ்சம். குளிப்  
 பதற்கு எங்கேயாவது? வேர்வை தான் துடைத்  
 துத் துடைக்க மாழ  
 ளுளப் பொழித்ததே  
 தவிர அங்கக் கழுகித்  
 தெருள ஒரு செம்புத் தண்ணீர் கிடைப்பது.  
 காலைமீதும் மாலைமீதும் எரத் துணிபாக்  
 துலாட்டிக் கொண்டு காத்ததை ஒட்டினும்.  
 எப்படியாவது மேயதொடர்பிடம் கொண்டு  
 விளையில் தண்ணீர் வேற்றாருக்கு மாற்றிக்  
 கொள்ள வேண்டுமென்று தென்றியது.  
 கால் போன போதிலே ஒரு நாள் மாலை  
 தனிமையில் நடந்து கொண்டிருந்ததான்  
 பவராமன். தூரத்தில் இரண்டு மூன்று  
 ஒட்டகங்கள் பிளாஸிவிருந்து நெய்யிலித்  
 கொண்டிருந்தன. கிராமத்து விவாசாரிகள்  
 மாதா மாதம் காரத்துக்குச் சென்று சாமான்  
 ஏற்றி வரவார்க்கனர். அவர்களுடைய  
 கூடை அங்குலாரப் பவராமனுக்குப் பிடித்  
 திருந்தது. தங்கிய நீண்ட செம்புத் துணி  
 வைச் சுற்றி முண்டாக கட்டிக் குஞ்சம்பியை  
 மூடிவரும் தொகை கிட்டிருந்தார்கள்.  
 தொகைதொகைவென்று தொங்கும் குழித்  
 கைச் சுட்டையும், பஞ்சவசம் கைத்துக்  
 கட்டிய எட்டு மூல வேஷ்டியும், கழுத்தின்  
 கழுத்துக் கவிந்தித் தாங்கும். காலில் பூண்டு  
 கழுமார் அவர்கள் காட்டுவெளித்தார்கள்.

ஒட்டகங்கள் பத்தடிதூரத்தில்தேருவதென.  
 நெய்யாசனப் போய் கூனிக் குறுவி அவை  
 அரைத் தூக்கத்தில் தட்பவைய போய்  
 மெதுவாக நடந்து வந்தன.  
 "தமன்கே, பாபுஜி!"  
 குதகைக் கூது ஒட்டகத்திலிருந்து ஒரு நெ  
 லர் கரக்கக் கவிஞர், உடனே அகத்திறத்  
 திக் நீரே மண்டியிட வைத்துத் தொப்பென்ற  
 குதித்து இறங்கி வந்தார். பவராமனிடம்  
 தெருங்கி வந்து மரீயாணதபுடன் பேச மூற்  
 பட்டார். "நீங்கள் இங்கே நுகரப் போட்டி

ருப்பதில் எங்களுக்கு மிஷும் சந்திராஷம்.  
 உங்களை எங்களுக்கு எத்தனையோ நன்  
 கைகளாகும். கடைசி வசரவில் கடவுள்  
 உங்களை எங்களுக்குப் பக்கத்திலேயே தங்க  
 வைத்துக் காப்பாற்ற வேண்டும்!"  
 பவராமனுக்குச்சித்தி மொழி நன்றாகத் தெரி  
 ளும். தங்கைச் சீக்கிரம் அந்த இடத்தை  
 விட்டு மாற்றும்படி கடவுள் வேண்டித்  
 தொண்டிருப்பவன்-அவன். நெய்யாசன போய்  
 அவனுக்கு விசைப்பாக இருந்தது. "பட்  
 டானத்துக்காரர்கள் பக்கத்தில் இருக்கும்

போது எங்களுக்குக்கொ  
 டையம்? இந்தப் பகுதி  
 யில் அடிக்கடி தட்டும்  
 கொண், தொண்டுகளைப்  
 பற்றி நீங்கள் மேலிப்  
 பட்டிருப்பீர்களே? பற்  
 சம் ஒரு பக்கம், பற்  
 கொண்டு மறு பக்கம்  
 என்ற தாக்கம் பவராம  
 பவராமனிடமும், இந்த  
 தெருங்கி கொஞ்சுபா  
 ளின் கொட்டம் நீங்கள்  
 இருந்தாக் கட்டாயம்  
 கட்டிவிடும்."  
 "முடித்தவரை பார்க்  
 கிறேன்" என்று கூறி  
 ளும் பவராமன்.  
 நெய்யாசன அத்துடன்  
 விடுவதாக இல்லை.

"நான் காழ்க்கைக்கு நாசித்து தடவை  
 என் செவ்வகைக் கொண்டு கொடுத்தவன்.  
 அந்தப் பாதகர்கள் பவராமனுக்கு போனது  
 தெவ்வாமெ! என்னுடைய பெரிய அப்ப  
 னிலே கட்டிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்.  
 அவன் ஒடிப்போய்ப் பத்து வருஷமாகிறது;  
 இப்போது அவன் இருந்தாக் இருப்பதைத்  
 கவனிக்கவாணம் செய்து வைத்திருப்பேன்."  
 பவராமனுக்கு அவரீடம் இருக்கம் பிறந்  
 தது "மயப்பட வேண்டாம்; கணினித்துக்  
 கொண்டுபோம்" என்று அவர் முதலத  
 தட்டிக் கொடுத்தான்.

"என் பெயர் எங்குதாராவன்? கிராமத்தில்  
 குழந்தைக்குக்கூட என் பெயர் தெரியும்;  
 என் கடையில் கிடைக்காத சாமான் பிளா  
 னிடுவென கிடைக்காது. நானாகக் கக்கலிடம்  
 வரவேண்டுமென்று நினைத்தேன். எப்  
 போதாவது கிராமத்துக்கு வந்தால் என்  
 விட்டுக்கு வரத் தவறுதிகள். ஒருவேளை  
 நீங்கள் வந்து என்மேலு தெதீர் எம்பிட்  
 டாக் அகலப் பெரிய பாக்வேயம் என்று  
 நினைப்பேன். வகுவிதீர்க்கார்!"

ஒன்று மறை நின்றது பவராமனுக்கு  
 வகைகெய் செவ்வகைவிட்டு ஒட்டகத்தில் ஏறித்  
 கொண்டு, நெய்யாசன. மற்ற இரண்டு ஒட்ட  
 கங்களும் பிளா கொடுத்தன; அவற்றை  
 ஒட்டிக் செவ்வகைகள் நெய்யாசனப் போய்  
 காட்டினாலும் இருக்கலாம். அவ்வுது அவ  
 காப்பியப் வேறு விவாசாரிகளாலும் இருக்  
 கலாம். வயிற் பிறவார்கள்.

பவராமனுக்கு இந்த வாரிப்பாரத சந்திப்பு  
 சற்று மனநிச்சுவைக் கொடுத்தது. பொது  
 மக்களுடன் பட்டாளத்தார் பழக்கக் கூடாது  
 என்றவிதி இருந்தாலும், எப்போதாவதுதிரும்





புது டேக்ஸ், இந்திய சர்க்கார் விளம்பர இலாகா டைரக்டரக்டரக்டர் ரெக்டர் திரு எம். டிராக்டர்மணியன் அவர்களுக்கும் குமார் ரெக்டர்மணியன் சர்க்காரில் திருமென் வேலியில் வெகு சிறப்பாகத் திருமென் ரெக்டர்மணியன். வரவுகளைமணியன்

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

இடைத்தபொது கிராமத்துக்குப் போவத் தெரிந்த குடிசை வீடுமியினர். மேலும் அந்தப் பக்கத்து வாழ்க்கையைப் பற்றி அவனுக்குக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவல். பலராமன் அவர்களுக்குத் தலைவனாக இருந்ததால் அவனுக்கு இவ்வப்போதே சில சந்தர்ப்பங்களும் கிடைத்தன.

இன்னும் இரண்டு மணிநேரம் ஒய்விருந்தது; அவன் மேலே தொடர்ந்து நடத்தான். தன்னைத்தொடர்ந்து நாகைக் கழறிநின்று. அரை மணி நேரத்தில் அவனுக்கு விளையு ஒன்றிருந்த தால் நடைபய அந்தப் பக்கம் திரும்பினான். கிணற்றிலிருந்து தலைவியும், இடுப்பிலுமாக மண் குடங்களில் நீர் சுமந்து கொண்டு சில பெண்கள் எதிரில் வந்தார்கள்.

நாலடி ஆழமுள்ள கிணற்றிலிருந்து விளையு அது; அந்தமென்றும் சொல்லலாம்; 'தல்வா' என்று அந்த அவர்கள் அழைத்தார்கள். மனம்த் தன்னைத்தொடர்ந்து போலக் காப் பற்றிச் சுருக்க ஸ்வர்த்தம் அந்தத் தல்வாக்கள் தான் பரிசுவன் மக்களுக்கு ஓரீர் நாடி. பத்து மைல் தொலைவிலிருந்துகூட இந்தக் குடி தன்னைத்தொடர்ந்து போலக் வரவார்க்களாம். இப்போது அந்தக் கிணற்றைத் தந்தி நாலைத்து பெண்களும் இரண்டு நெயர்செழுமே திண்டாட்கள், கோவெறுக் கழுதை ஒன்று சற்றுத் தயிலி நின்றுது.

பிட்டாளத்துப் பேர்வழியான பலராமனைக் கண்டவுடன் பதறிய போய் அவர்களுக்குத் தெரியாத விதம் விதம் ஒட்டினார்கள். ஒரே நேரத்தி மட்டிலும் தின்று இடத்தை விட்டு நகராமல் வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள். அவர் வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்கு மெய்யில் மருகாய் மருகாய் மருகாய்க்குப் பின்னால் சுடர்விட்ட கண்ணில் மூலம் தெரிந்தது. எல்லாப் பெண் களும் முக்காயிட்டு மருகாய்க்கை மனம்த் துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆள்கள் போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள் போலத் துருக்கைக் சுடாட்கள், பல நிறத் துயிலியால் தைக்க பலராம டைகன்; தத்திறிக் கூக்காய் பலவித வண்ணச் செருப்புகள் மனம்த் திருந்தன.

"தன்னைத் குடிசை வந்தேன்; நீங்கள் பயப் பட வேண்டாம்" என்று பலராமன்.

"நாங்கள் ஒன்றும் பயப்பட விரும்ப" என்று அந்தப் பெண். பலராமனுக்கு அவளு டைய துணிவு திரிப்பு மூட்டியது.

"உன்னைத் தொகை விட்டே; அவர்கள் என் இப்படி ஒருமொகன்?"

அந்தப் பெண் பின்னர் அவர்கள் பக்கம் திரும்பிக் களிரென்று சொந்தர்கள். "எம் துத் தாது பேர்க்கள் இருக்கிறோம். இது ஒரு சிறந்த மலிதரைக் கண்டு எம் இப்படி நெய்நெய் திரி கள்? அவர் காக்கிச் சுட்டைப் போட்டுக் கொண்டதால் என்ன; அப்பேல் துப்பாக்கி கொண்டு வரவில்லையே!"

பலராமன் பின்னும் அவன் கண்களைத் தத் தித்தான். அவை மருகத்திரைக்குப் பின்பு ருந்து பேசுவதாக நினைத்தன.

"அடி, உங்கள் துடுக்குக்காரி! வாரைய மூட்டமாட்டாள்வா?" என்று கத்தினான் ஒரு வயதான நெய்.

பிறகு பயம் நீங்கி அங்குமே கிணற்றிரு கில் வந்தார்கள்; கங்கா தன்னைத்தொடர் திருத்த பித்திரைப் பாததிரைதில் நீர்மொண்டு அவளிடம் நின்றுன. அந்த வாய்க்கி் குடித் துக் கொண்டு, 'ஒரு சொட்டுத் தல்வா' கிடைக்காத இடத்தில் பிறந்த பெண்ணுக்குக் கங்கா என்று பெயர் வைத்திருப்பது ஆச்சரி யத்தான்' என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

மற்றப் பெண்களிடக் கங்காவிடம் அதிகமாக இளமைத் துடுக்கும், மிடுக்கும், அடர்சியமும் காணப்பட்டன. மற்றவர்க்கை விட அவள் உயர்ந்த ரகப் பட்டுத் துணி உடுத்துத் கொண்டிருந்தாள். கைகளைக் குறுங் கக் குறுங்க அவள் நீர் மொண்டு மண் பாத திரைக்கை திரிப்பத் தொடங்கினாள். நெயர்க்கள் இருவரும் அவளுடைய நடங்களைத் துக்கிக் கோவெறுக் கழுதைவிண் மேல் வைத்தார்கள். கழுதைவின் மூலத்தில் மூல்கிவிட்கை வைத்துக் கட்டி இரண்டு பக்கமும் குடங்களைக் சுமப்ப தற்காக வசதி செய்யப்பட்டிருந்தது.

கங்காவுக்கு நன்றி சொல்லிவிட்டுத் திரும்பி நடந்ததால் பலராமன், நாலைத்திரைத் நடத்தி வுடன் ஒரே அவனுக்கு பின்னும் அவ னைத் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும் போய் தொன்றியது. திரும்பினால், அவர்கே மருகத் திரைபய நடு கையால் மருகாய் வண்ணம் அவர்கே சுரித்து தொக்கிக் கொண்டிருந்தான் அவர். மருகாய் அந்த மருகம் அவர்கேப் பிர மிக்கவைத்தது; அடுத்ததாற்போல் அந்த விழி கள் அவர்கே தின்று அடித்தன; பிறகு மயங் க் சொந்தன். 'அவர்கே கண்டவுடன் மருக அந்த விழிகள் அப்படி மருகாய் விழிக்கின்றன? என் அந்தக் கண் இளமைகள் அப்படி அடித்துக் கொள்ளுகின்றன? மால் விழி என்று சொல்லு கிறார்களே, அது முறிந்தும் உண்ணம்தான்; அந்த விழிகள் கங்காவிடம்தான் இருக் கின்றன என்று அவை மருகவுக்கு வந்தான்.

இதப்போல் தின்று ஒரு கணம் அந்தது போலமும் அந்த விழிகளைச் சந்திக்க முடி யாமலும் இதைப் பார்க்கவெனே திரிசென்று சொல்லவெனே விடுப்போல் அவனுக்குத் தொன்றியது. (அடுத்த இதழில் மருகாய்)



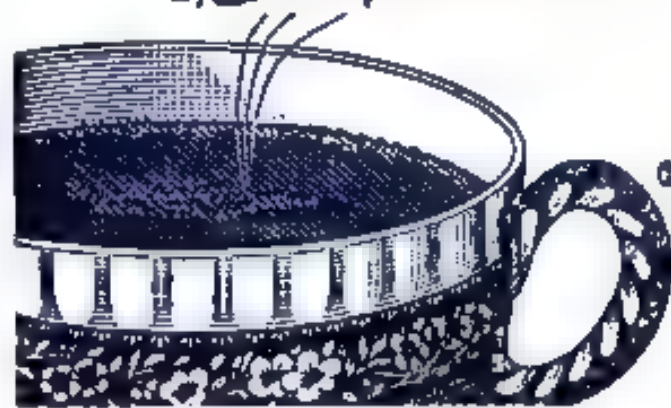


பெருமளவுக்கு உபயோகம்

மருத்துவ மனோகந்த மருந்து  
தயாரிப்பு குறிப்பிடுகிறது  
**பை-கொஸேட்ஸ்**  
மருத்துவ மனோகந்த மருந்து  
தயாரிப்பு

# நரஸ் காபி

அருந்தி அதன்  
பிரத்யேகமான  
ருசியை  
அனுபவியுங்கள்



நரஸ்  
மாஸ்யுபாக்காரிங்  
கோ. பிரைவேட் லிமிடெட்  
சென்னை & சென்னை

MCZ-22-674

# தவாரக்கின்ஸ்



கை ஆர்மோனியம் பெட்டிகள் செவ்வதில்  
கைதேர்ந்தவர்கள். மேற்படி ஆர்மோனியம்  
பெட்டிகள் தயாரிப்பதில் புதுமையைப் புதுத்திறவங்  
களில் 'தவாரக்கின்ஸ்' முன்னாளில் கற்றிருக்கள்.

விலை: ரூ. 40/-க்கு ரூ. 550/-வரையில்  
விலை நிவாரண தாவுக்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதுங்கள்  
தவாரக்கின்ஸ் & சன் பிரைவேட் லிமிடெட்,  
6/2, எஸ்பிஎன்ரோ சாஸ்ட், எல்கத்தா - 1

# நேரு புகழும் நெய்வேலி



வேலன்

தமிழ் நாட்டில் பொருளாதார சீர்திருத்தம் என்ற திட்டத்தொடரின் கீழ் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டுக்குப் புது வாய்ப்பளிக்கும் போதும், நெய்வேலி பழப்பு திட்டக்கமிட வேண்டுமென்று பாரதப் பிரதமர் நேருஜி அன்றாடம் இயக்கி வைத்தார். இவ்வகை என்ற பிரதமர் நேரு திட்டம் நிரூபிக்கும் வழியாக, இந்த மகத்தான பணியை ஆரம்பித்து கைப் பற்றுகாக, அன்றைய தினம், மார்ச் 11-யன்று அளவில், உருத்தூர்ப் பொட்டை விமானத்திடலில், நிதியாக ராஜ்யம் விமானத்தில் வந்து இறங்கினார். நேருஜியுடன் இந்திய மாதிரியை திரும்பும் இந்திரா காந்தி அவர்களும், மத்திய சர்க்கார் எரி பொருள் மந்திரி சாதாரன் அவர்கள் ஆவர்களும், சென்னை வகையர் ஸ்ரீ ஜான், ராஜ்ய முதலமைச்சர் ஸ்ரீ காமராஜ் ஆகியவரும் நிரூபித்திருந்து பெரும்படி விமானத்தில் வந்து சேர்ந்தனர்.

உருத்தூர்ப் பெட்டைலிருந்து நெய்வேலி வரையில் மார்ச் ஆறு மைல் தூரத்திலும் சாலைகள் இரு புறங்களிலும், பக்கப்பக்கம் கண்காண விராமவாசிகள் அங்கு விகம் வந்து வெய்யிலையும் பொருட்படுத்தாது அணி வகுத்து நின்று, பாரதப் பிரதமரைக் கண்டதும், "பண்டித நேருவுக்கு ஜே! நெய்வேலி திட்டக்கமிடக்கு ஜே!" என்று வாழ்த்தொலி எழுப்பி வணங்குதல் செய்தார்கள்.

நெய்வேலிப் பழப்பு திட்டக்கமிட வேண்டும் பணி இது வரையில் பரிசீலனாத்தொடரில் நடைபெற்றி வந்தது. இந்தப் பரிசீலனாத்தொடரில் ஏறக்குறைய ஐந்து ஆண்டுகளாக நடந்து கொண்டிருந்தது. ஏராளமாக திட்டக்கமிடப்படுவதில் வந்து வந்து சேர்த்துள்ள திட்டத்திலிருந்து, நூறு கோடி ரூபாய் வரை செலவு செய்யப் போகும் இவ்வகை பெரிய ஒர் திட்டத்தை, "எண்ணித் துணிச் செலவு" என்றபடி லுன் போலீஸ், லுன் ஆரம்பித்து ஆரம்பித்துவிடக் கூடாது அக்கவா? ஆகையால், பழப்பு திட்டக்கமிடப்படும், பூமியில் எந்தெந்த இடத்தில் எந்தெந்த திட்டங்களுக்கு கிடைக்கும் இடத்தில் எந்தெந்த எக்ஸ்சனஸ் இடங்களுடன் குறுக்கிடக்கூடும் என்பதை யெல்லாம் சோதனைகள் செய்து அறிந்தார்கள். இடைபுறங்கள் யெல்லாம் பெரிய இடைபுறம், பூமியை வெட்டிக் கொண்டு போகும் பொது மெல் தோண்டிச் சிவியைப் பணியை எப்படியும் கூட்டுப்படுத்துகிறது என்பதாலும், இதற்கும் வழி கண்டுபிடித்து விட்டார்கள். இப்படி புகுத்துவதன் மூலம், நெய்வேலியை நடு மையமாகக் கொண்டு மார்ச் 100 சதுர மைல் விஸ்திரைத்துக்கு

இந்த திட்டக்கமிடப்படும் விவரத்திற்குப்பற்றும் பற்றிப் பாரும் சென்னைப்பட்டிருக்கலாம். இந்த திட்டக்கமிடப்படும் நூறு சதுர மைல் விஸ்திரைத்துக்கும் பக மைல் உயரம் வர லுண்டமான ஒரு பெரிய பழப்பு திட்டத்தொடரில் அக்கவா அடைவாய் போன்றதாக இருக்கிறது. அடைவாய் விஸ்திரைப் பெய்லிய தாலும், நடு பாகம் கண்காணதாகவும் இருப்பதே போல், இந்த திட்டக்கமிடத் தொலைவில் கைவரும் கையாடல் அமைந்திருக்கிறது. இந்தக் கையாடல் பாகத்தில் மார்ச் 50 சதுர மைல் விஸ்திரைத்தில் தண்ணீரின் சீர்தம் லுண்டவாழ்விருப்பதால், கரங்கம் வேட்டும் பணிக்கு இந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மத்திய இடத்தில்தான் மண் வேட்டும் பணியைப் பாரதப் பிரதமர் அபிமானமாக ஆரம்பித்து வைத்தார். அந்தத் திட்டக் கையாடல் அக்கவா பற்றித் திட்டம், பிரதமர் நேருஜியை, நெய்வேலி திட்டம் பிரதமர் திட்டமாக அறிவிக்கிறார். மார்ச் 11-யன்று, மணி அவர்களும், லுன் அமைச்சர் காமராஜ் அவர்களும், கரவேற்று மேடைக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். பந்த லுக்கு உள்ளும் புறமும் பதினாயிரக் கணக்கில் மக்கள் திரும்பியிருந்தனர். வெய்யில் தாளமும் மலக்கூற்று விராமவாசிகள் கைவரத் தொண்டர்களும் போலீஸ் யெல்லாவும் தாக்கிச் சென்று ஆகவாசப் பகுதிக்குக் கொண்டுசென்றார்கள். நிரூடி, மம், எம். மணி அவர்கள் திட்டக்கமிடும் விவரங்களை எடுத்துரைத்து, பிரதமர் நேருவை நோக்கித் தமது திருக்கரத்தால் இந்தப் பணி வைத் துக்கி வைக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். நேருஜி இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்துப் போகையில், "தெய்வேலித் திட்டம், தென்னகத்தின் பொருளாதாரத் திட்டங்களைப் போக்கும் திட்டம், அக்க உறுதியுடன் தைக்கெற்றி வாய்ப்பின் அகில மும் ஒத்துழைப்போம் வாசி!" என்று அழைத்து, "நிற்பு விழா வந்துவிட்டது" என்று வைத்தார். பார்த்து காத்தி வகை இரண்டாம், அநிர்வெய்யும் லுன், மண்வேட்டும் பற்றிவரும், அப்போது தங்க லுண்டை திட்ட இருப்புக் கைவர உயர்ந்தி நேருஜிக்கு வந்தமல் சேலாத்திலிருந்து லுன் துண்டம் மண்ணில் பிசுண்டத் கொட்டினார். இரும்புப் பறக்கவாசன் தாங்கிவா லுனாக் லாகம், கங்கலுண்டை கரவ பற்றிக்கக் காட்டி கொண்டு பூமிப் பூமியை எழுப்பி, மண் வேட்டும் பணியை அபிமானம், இந்தக் கையாடல் நேருஜி கண்டுக்கித்தமியில், தெய்வேலித் திட்டம் விழா இனிது லுடிவந்தது.





# 'புதுமை கெடாத அழகிய புடவை!

மிகமிக அகம் வித்த ஹரோஜட் புடவை நம்மை அணித்த. அது உங்கள் அழகை எவ்வளவு அதிகமாக காட்டுகிறதென்பது பாருங்கள். பாட்டுமே பிறகுத் தங்கமையும் கவந்தி இத்தம் புடவை இவற்றைப் பண்பனப்பட்டுத் திகழ்வதாய்க் தீற்றும். ஏனெனில் இது அரங்கு விளக்கோண்டு செல்லப்பட்டுவருகிறது.

பின்னிபித அகம் வித்த ஹரோஜட் புடவைகள் எவ்வளவு நடையை விடவும் எவ்வளவு பெரிதானும், அவைகளின் எந்தென்ற உடலுடன் பகுத்தித்தும் தன்மை ஓங்குகிறது. பாட்டினா கவனங்கள் மட்டுமே செல்வாது.

அடுத்த, தடவை மிகமிகக் கவந்தி ஓங்குத வித்த ஹரோஜட் புடவையை பாருங்கள்!

**பின்னிபித இத்த கவந்தி  
காமாகள் கிரேஸ்த புடவைகள்**

மிருதமான வித்த புடவைகள் 1 புதிதென்கைகளை வெளியே காட்டுகின்ற, பண்பனாவை கவனம் காட்டுகின்ற, பாட்டு 1, புது புதுதருகின்றன. விடவும் கித்தம் செல்வாது.

கீழே வித்த புடவைகள் 1 இத்தம் புதிய வண்ணங்கள் கித்தம் கித்தம் புடவை திகழ்வதாய்க் அவைகளுக்குப் பரிசு காட்டு, பாட்டுக் கவனங்கள் காட்டுகிறது.



தன் திகழ்வதாய்க்  
பாட்டு இத்தம் கவந்தி  
அகம் வித்த புடவை  
காட்டு உத்தரவாது.

பி புதுதருகின்ற உய்யவன், கரட்டன்  
அகம் வித்த மிகமிக் கிரே. விட்.

காரோஜட் கவனங்களுடன்  
பின்னி அகம் வித்த கிரே. (மதரால்) விட்.



NY 3130 n (R)

# காலைத் தந்த சர்வோதயம்



எஸ்.வி.எஸ்

(செந்த வரத் தொடர்)

“என் தம்பர் ஒருவர் என்விடம் ஒட்டி வந்தார். “என்ன சமாசாரம்?” என்று அவரைக் கேட்டேன்.

“செந்த வாரத்தில் உங்கன் எட்டுரைநாய் படித்தேன்!” என்றார்.

“ரொம்ப சத்திரமாம்!” என்றேன்.

“ஒரு சத்தேனம்!” என்றார்.

“என்ன கேட்கப் போகிறீயோ” என்று திணறினேன். இத்தாலும், “என்ன சத்தேனம். சொல்லுவேன்!” என்றேன்.

“சர்வோதய மகாநாடு ஏன் கூடவேண்டும்? ஏன் சர்வோதய மகாநாடு தக்க வேண்டும்? அதற்குப் போதிய காரணம் நீங்கள் சொல்லக்கூடாது?” என்றார்.

“நான் அதற்காகச் சொல்வது? வினோபா சொல்லி விருக்கிறார்” என்றேன்.

“என்ன சொன்னார்?” என்று கேட்டேன்.

“இதோ கேளுங்கள்” என்றேன்.

மகாநாட்டின் வரவேற்புரை, காழ்த்துரை என் என்மாம் ஆகியவை அந்த மாவேளும் பத்தியில் அமைதி தீர்வியது. ஆம், வினோபா அடிகள் பேசப் போகிற மனது யாவரும் காணக்கூடிய வடிவத்துக் கொண்டார்கள். நிதாமமாக மிகத் தாழ்ந்த குரலில் வினோபாஜி அவர்கள் பேசினார்.

“ராமாநுஜ ஒரு தானாவது எட்டமண்டிப் பார்த்தவியே! என்ன தாக்கம் வந்துது கிடையாதாம்! எப்படியும் ஒரு தாக்கம் ஒரு தடவையாவது எழுப்பண்பைப் பார்த்து விட வேண்டுமாம் ராமாநுஜ! அதிபோகப் பாரதநாட்டின் படி பருதிகளிலுள்ள பூதானத் தொண்டர்களாகிய உங்களை வந்ததற்கு ஒரு முறைவாழ்த்தும் உணர்வின் உணர்வு துக்க ஒரு திறப்பிடிண்டாடுறது. நமது கட்டுவதின் கருவரின் பாய்பரம் உந்தாரும் எங்கேயும் பெருகேறும். காத்தி மான் இருந்த போது மான் எடுபாராது நெய் வெய்யும் திண்ணைய நெய்களின் திரவம் கிடையாது. இப்போது உத்தரர் கிடையாது. நாட்டின் தொண்டு தடை

பெருகிறது. காந்தவம்நான். ஆறும் திண் காலமேவை கிடையாது துக்கமாய்க் இருக்கிறது. ஒரு நே தொண்டு புரிந்து விட்டு மந்திரியாக விரும்புகிறார்: எட்டமேவை அங்கத்தினராக விரும்புகிறார்!” என்றார் அடிகள்.

அதைத் தொடர்ந்து “இத்தகைய நிலையிலும் நாட்டின் உள்ள நன்மைக்கள் பலன் வருவதற்குத் தொண்டு செய்ய முடியாதோ, அதற்கு வாய்ப்பு கிடையாதோ என்று எண்ணி வந்தனர். அப்போது “பூமிதானம்” என்ற கருத்து உதவியளித்தது. மான் எதிர்பாராத காது தொண்டு செய்யும் வாய்ப்பு இதில் இருக்கிறது. அகலும் பூமிதானம் மக்களுக்குக் கிடையாத வாய்ப்புகளையும் வந்துவருகிறது” என்றார் வினோபாஜி.

மீது நான் காணும் சம்பவங்கள் தொடர்ந்து, ஒவ்வொரு மாதத்தையும் சேர்த்து எங்கேயும் பூதான தொண்டர்கள் தங்கள் தங்கள் ராஜ்யத்தில் எப்படி பூதான வேலைகள் தடைபெற்று வருகின்றன என்பதை விளக்கி வருகன். தமிழ் நாட்டைப் பற்றி இரு ச. நகரத்தான் அவர்கள் கூறிய விவரம் மெய் கிணிக் கும்படியாக இருந்தது.

“வினோபா ஓர் உயர்விலிருந்தவரோடு எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கன். ‘காரித் நாட்டின் ஆளும் மையமாகத் தொண்டி ரொமங்கள் அமைந்துள்ளன. அகலும் ரொம மக்கள் தமக்கள் ஆண்டவனுடைய சொத்து என்றே கருதி வந்திருக்கன். திண் ஆண்டவனுடையது என்ற உரிமைவுடன் வாரும் மக்களிடையே ரொமத்தானம் கிடையாது உபயோக இருக்க வேண்டும்’ என்று வந்திருக்கன்.

“ஆனால் அடிகள் திரிந் நாட்டின் கற்றுப் பிரகாணம் செய்யத் தொண்டி நூற்று மாதங்கள் ஆகியும் ரொமத்தானம் கிடையாதாகக் காணும். நெய் அர்ப்பாக்கித் தொண்டத் தொண்ட ஒரு வாய் எண்ணி வந்துத் கட்டுப்பட்டு. துபாய் வேண்டு என்று தீர் போகவே பெருகி வருவது போல் திந்து மாதங்களுக்குப் மீது மருதா தீர்வானில் ரொம தானம் கிடையாத் தொடங்கியது.

வினாக்கள் நூற்றுக் கணக்கான ரொமங்கன் மதுரை ஸ்தலத்தில் கிடைக்கத் தொடங்கின. அந்தக் கிராம தான வேகம் தாதுக்கா தானமாகப் பரிணமிக்கத் தொடங்கியது. நிரமங்கலம் தாதுக்காவே கிடைப்பதாக இருந்தது. இதற்குள் நேரம் வந்தது. சாதி வித்தியாசம் என்ற விஷயத்தைக் கவிச் சூழ் நிலையைக் கெடுத்து விட்டது. இப்பொழுது அந்த விஷயம் அடங்கி வருகிறது. ரொம மக்களே தங்கள் பகுதியில் மகாதானைக் கட்டி நிலைமை சீர்திருத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். நிரமங்கலம் பகுதியில் 250 ரொம தானங்களாகி விட்டன. வினாக்கள் மந்தக் கிராமங்களும் கிடைத்து விடும்" என்று தமது தம்பிக்கையைத் தெரிவித்தார்!

நிரமங்கலம் முழுதும் ரொமதானமாகப் புது ஊர்பெற்றுத் திரும்பித் தங்குகிறக் காலடியில் கடிபுக்குத் மக்கள் அங்கங்கு ஆவதுடன் எதிர்போக்கத் தொடக்கி விடுகின்றனர். காலடி தந்த சர்வோதயக் கட்டிச் சம்பலும் பார்க்கிறீர்களா?

**மேகடலிச் தேவர், ஜெயப்பிரகாஷ்**  
பொன்ற பெருத் தலைவர்கள் உட்காரத்திருத் தனர். தேவர் அவர்களைச் சற்றுப் பொறுமை இருந்து மெண்டலம் விட்டு மேலும் சிலும் ஏறி இறங்கி நடந்து வந்தார். மகாதாண்டுத் தலைவர் பார்க்கிறார். இவரைக் கட்டிப் போட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்: "இப் பொழுது தேவர் போகமா?" என்று கைக்கில் அறிவித்தார். அவ்வளவுதான், மக்கள் அமோகமாகக் கை தட்டி ஆரவாரித்துத் தலைவரை வரவேற்றனர். தேவர் கை கசி சிதமாக ஒரு விஷயத்துத் சொல்லித் தமது பிரசங்கத்தை முடித்துக் கொண்டார்.

"இப்பநிலைவாசம் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒவ்வொரு பண்பை அளித்திருக்கிறது. கிரேக்க நாட்டுக்குக் கலை உணர்ச்சியை அளித்த தான். கிரேக்கர்கள் கலை உணர்ச்சி மிகுந்த தலைவரை விளங்கினார்கள். ரோம கம்பராஜ வம் சிறப்புற்று விளங்கிய காலத்தில் அங்கு நிலைய சாஸ்திரம் பரிணமித்தது. கிரேக்கர்கள் மக்கள் அட்டி என்ற தத்துவம்முதல் முதலில் தலை எடுத்தது. அமெரிக்காவில் பொதி இயல் கலை பரிணமிக்கிறது. தம் நாட்டில் ஆதிபிளவும் நிலாகலும் பண்படைதான்முதல் இவை வரை பரிணமிக்கிறது. ராமகிருஷ்ணர், விவேகானந்தர், சாத்தி மகான், இன்று விஜயபாஸி ஆகியோர் அந்த அருமியைப்பைத் தொடர்ந்து எப்போதும் வந்திருக்கிறார்கள். அரசியல் துறையில் ஐயாநாயக்கர் நெருங்கிய சமூக அபிவிருத்தித் துறையில் விஜயபாஸியும் பாரதப் பண்புக்கு எடுத்துக் காட்டும் அரும் கடன் கொள் விளங்குகிறார்கள்! இவர்கள் ஏதோ தீமர் என்று வந்தவர்கள் அல்ல. பாரதப் பண்பு பெற்றதக் க்கு புலகவர்கள்" என்று மிக அழகிய சொற்பொழிவு திகழ்த்தினார்.

**இந்திரா இலகம் சிவசுக்கு சிறு சிந்தனா**  
ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுபெருக்கது. அது தானாகவே ரொம தானமாகப் பரிணமித்து விட்டது. சென்ற சில ஆண்டுகளில்

பாரதம் முழுதிலும் சுமார் 2500 ரொமங்கள் ரொம தானமாகக் கிடைத்துள்ளன என்று ரொமதான உணர்ச்சி நாட்டில் எவ்வளவு வேகமாகப் பரவி வருகிறது என்பதை தேவர்கள் கவனமாக கவனிப்போம்!

அடுத்துதான் காலடி சர்வோதய மகாதாட்டியும் இவ்வரை இவ்வாறு ஒரு புது தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டது. 1937-ம் வருஷ இறுதிக்குள் ஐந்து கோடி ரூபாய் நிலம், பூமி தானமாகப் பெறுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும் என்று முத்தைய மகாதானையில் தீர்மானம் போடப்பட்டது. இந்த மகாதாட்டியோ ஐந்து கோடி ரூபாய் நிலம் பூமி தானமாகப் பெறுவது என்று எண்ணிக்கையைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வேலை செய்வது பூதானக் கொள்கையே புறம்பானது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதனால் இனி ரொம தானங்கள் பெற ஸ்தலங்கள் முயல் வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. சர்வோதய சங்கத்தின் இந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டி ஜெயப் பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் கை வெகு நீண்ட பிரச்சயம் திகழ்த்தினார். சைபேயர் ஓரளவு சேர்த்துக்கூடப் போய் விட்டனர். அந்தச் சமயத்தில் "கேரளத்தில் முதல் மத் திரியும் தானும் பழைய தம்பர்கள்" என்று ஒரு காக்மியத்தைப் போட்டார்! அவ்வளவு தான். கட்டத்தில் பிற்பகுதியிலிருந்து எழுந்த கரகோஷம் கேட்டனையை நல்ல வேளை தாக்காமல் விட்டது. இவ்விருந்து மேகடலிவிருந்து பல கால்கிரஸ் தலைவர்களும் வந்திருந்த பிரதிநிதிகளும் கேரளத்தில் கமலா கிஸ்ட் சர்க்கார் பொது மக்களின் ஆதரவை எவ்வளவு தூரம் பெற்றிருக்கிறது என்பதை உணர்த்து கொண்டிருப்பார்கள்.

சைபேயர் ச. எம். என். கைப் பற்றித் தலைவர் ஜெயப் பிரகாஷ், இன்னும் என்ன சொல்லப் போகிறார் என்று ஆர்வத்துடன் கேட்கத் தொடங்கினார்.

"மூலப்பு தானும் தம்புத்திரிபாடு அவர்களும் ஒரு முகமாக ஒன்று சேர்த்து தேரப் பணி புரிந்தோம். பிறகு அவர் பாலகாலம் என்பதையும் பிரித்தது. இப்பொழுது மீண்டும் ஒன்று சேர்ந்தோம். பூதானப் பணியில் அவரும் உதவி செய்கிறார்கள் கூறிவிடுகிறார். இந்த இயக்கம் பிரித்த எப்போது மீண்டும் இணைந்தது!" என்று. அவ்வளவுதான்! மற்றொரு முறை எழுந்த கரகோஷம் கால முகட்டையே தொட்டு விட்டது.

**சிறு நாட்டெழுத்துமூல் கேரள சர்வோதயத்தில்**  
தலை நகரமாகிய திருவனந்தபுரம் சென்று வந்தோம். அங்கு மத்தியிலிருந்து சந்தித்தோம். மக்களோடு கூடிய பழமொழிகள். அவர்கள் காலமும் கம்புளிகிட்ட மத்திரி சைபை ஒரு முகமாக வரவேற்றனர். அங்கு உணர்ச்சிதான் காலடியிலும் எழுந்து ஏற்பட்டது.

அன்று பிற்பகல் தலைவர் திராவிடர் ஒரு நீண்ட சொற்பொழிவாற்றினார். பின்பு கேரள முதன் மத்திரி ஸ்ரீ சி. எம். என். தம்புத்திரிபாடு அவர்களிடையே வாழ்த்துக் கூறுவதற்கு கேரள சட்ட மத்திரி திரு வி. ஆர்.





**தளதளக்கும் ஈனோ வயிற்றுக்  
கோளாறுகளிலிருந்து எட்டே  
விநாடிகளில் நிவாரணமளிக்கிறது!**

அஜீர்ணம், நெஞ்செரிச்சல், அல்லது காய்ச்சல்  
பொருமல் திணைகளில் எவ்வழும்  
ஈனோ நிவர்த்திக்கிறது!

ஒரு கிளாஸ் தளதளக்கும் ஈனோ ப்ருட்  
ஸால்ட் சாப்பிட்டால் எட்டே விநாடி-  
களில் வயிற்றுக் கோளாறுகள் சீரா-  
இன்றன, மிதமாக பித்தி ஏற்படவிரும்  
பினால் வெறும் வயிற்றில் சித்தி பெரிய  
'டோஸ்' ஈனோ அருந்தினால் போதும்.  
எப்பொழுதும் உங்கள் வீட்டில் ஒரு  
பாட்டில் ஈனோ வைத்திருங்கள்.

**ஈனோ 'ப்ருட் ஸால்ட்'**

அமித அமிலங்களை அடக்கும்  
தளதளக்கும் பரணம்

'ஈனோ' மற்றும் 'ப்ருட் ஸால்ட்' எந்த வர்த்தக  
சிறுததச் செய்யப்பட்ட ஒரே மரக்கூறு

குருப் கம்பெனட்டில் ( 2/3/1950 ) மாகாணம் எட்ட.



**ஈனோ**  
இந்த சீதோஷண  
ஸ்திதிக்கு  
விசேஷமாக ஏற்றது  
( 1 கனகலம் மீட்டரும் )

நிருஷ்வய்யர் கொண்டு வந்திருந்தார். அதைத் தவிரப் படித்தார். "அசெம்பிளி தடைபெற்ற வரையதால் என்னுள் மகாதாட்டுக்கு வர இயலவில்லை. எனிலும் விஜயபா அவர்களின் இந்த பூதான இயக்கத்துக்கு எனது பரிபூரண ஆதரவும் தம்பிக்கையும் உண்டு" என்று தெரிவித்திருந்தார். இதைப் படித்து முடித்தபிறகு இங்கிலாந்து, அய்வனவு தான்; கரகோஷம் விக்கிவிட்டிருந்தது. அதையொட்டிக் கோரன் சர்க்காரின் ஓர்பீஸ் ஸ்ரீ வி. ஆர். நிருஷ்வய்யர் பூதான இயக்கத்தை ஆதரித்து தகவல் சொற்பொழிவு தீர்மானித்தார். பின்னர் கோரத்தின் பி. சோ. டெலித் தகவல் திரு பட்டம் தாணப் பிக்கையும் பெய்தார்.

மகாதாட்டின் இரண்டாவது தாளின் திழ்ந்தி திரல் முடிவடைந்து கொண்டிருந்தது. முடிவுசெய்யக் கிண்பா அடிமை தான் போயேன்மே. என்மேலும் கிண்பா அடிமையின் பேர்ச்சைக் கேட்கக் காணத் கூர்மைப் படுத்திக் கொண்டு தயாராயினார்.

முடிவுசெய்யக் கிண்பா பேசிய பேச்சு உயர்தரமான சந்தேகம் கேட்பதுபோலிருந்தது. அந்தச் சந்தேகத்தில் அபூர்வமான சந்தேகம் விரிந்ததால் சந்தேக ரஸிகன் எய்வனவு பரவாப்படுவானே அய்வனவு பரவாப்படுத்தும்படி பிடுகுதது. அதிலுக்கு விருத்தாவையும், உயர்வதற்கு உயர்ப்பாடவும் இருந்தது.

"தாம் மக்களின் மனமாவதனில் உயர்ச்சிக் கொண்டிருக்கிறோம். அன்புடன் சொன்னால் தன் உடைமை உயர்வதன் மனம் விட்டு நிலமற்றவனுக்கு நிலத்தைக் கொடுக்கிறது. தான் செல்விறும். அன்பு வறியில் மனமற்ற தன்மை இயற்ற முடியும் என்று உயர்விறும். ஆனால் கம்யூனிஸ்டுகளோ, மனமாவது மாறுவதாவது எவ்விதமாக! மனமற்றதில், எருத்துப் புரட்சியில் அயர்விறும் தம்பிக்கை இங்கும். ஆனால் இந்தக் கம்யூனிஸ்டுகள் அத்தனை பெரும் கார்ப்மாரிசன் தத்துவத்தைப் படித்து விட்டு மனம் மாறிவருகின்றார்கள்!" இப்படிச் சொன்னபிறகு இங்கிலாந்து சபையோர் அத்தனை பேரும் 'கொல்'மென்று கிரீத்துக் கரகோஷம் செய்தார்கள்!

இவ்வேறு ராமான பகுதியைக் கேளுங்கள்: "தம்பிக்கை புரான காலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 'சாதுவரணம் எப்படியிருக்கும் தெரியுமா?' என்று பிரமாதமாக வர்ணிப்பார்கள். அங்கு போக முடியுமா என்னுள் மனிதனின் இரப்பினும் பிரதானம் சாதுவரணம் அடைப முடியுமா?" என்பார்கள். அது காலாகாலம் இருக்கிறது என்பார்கள்!

கம்யூனிஸ்டுகளும் சாதுவரணம் வரும் என்று தம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள்! ஆம்; அவர்கள் இவ்வாறாகப் பல தம்பிக்கை கொண்டுவருகச் செய்ததால் எதிர் காலத்தில் அதிபிச்சை மயமான சத்ய யுகம் விரும்பும் என்று கனவு காண்கிறார்கள்.

ஆக, புரான காலத்தவர்களும் கம்யூனிஸ்டுகளும் உயர்வனவனில் உயர்வாகத்தனக் காண்கிறார்கள். ஒருவர் இவ்வித காலத்தையும், மற்றொருவர் எதிர்காலத்தையும் நோக்கி வருகிறார்கள்.

"ஆனால் பூதான காலியேறு தற்கால சத்ய யுகவாதி. இவன் வெறும் காலியெட்டும்கூட.

காலியவாதி. இவ்வாறாக இப்பொழுதே இப் பிரதேசியே சத்ய யுகத்தைக் காணான் என்பதும். இப்படிச் சொல்பவருடைய பூதான காலியம்" என்றார்.

இப்படி ஒரு கருவையான பேச்சு திழ்ந்தி விட்டு, மாகிப் பிரார்த்தனை வேரம் தெருவி விட்டதால் சபையோர் அய்வனவுவும் ஆண்டவனின் உயர்வான குணங்களைப் பிரார்த்தனை செய்யும்படி வேண்டிக் கொண்டார். பஞ்சாயதி இருந்து உயர்வானவர்களை எவ்விதத்தெக் காமிமா வந்துவன் மக்கள் அய்வரும், "மக்கள் முன்னோர்கள் செய்த தவற்தால் இத்தகைய மகாநன் எவ்விதத்தெக் அளித்தீர்கள். அவர் இவ்விதம் பல ஆண்டுகள் காழவும் பணி புரியவும் அவருக்கு தண்ட ஆயின் அருளுக்கே" என்றுதான் அன்று மனமுருகப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டனர்.

இவ்விதம் இவ்விதம் தாட்கன் மகாதாடு வேறு சிறப்பாக தடைபெற்றது. கோரன் வர் திரு ராமனிருக்காரால். திரு சங்கரரால் தெய், அப்பா ஸாரேயப் பட்டவார்த்தன், காரகாலெக்கர், திரு தவனிருக்கை சோதரி, மெத்தா, சந்தார வேதரத்தினம், செங்கை முதன் மத்திரி காமராஜ், பம்பாய் சந்திரித் பட்டம் இப்படிப் பல பிரதானிகள் விஜயம் செய்திருந்தார்கள்.

அதிர்விய தான் சொல்லுக்குத் திரும்புவதான இருந்ததன். இவ்விதம் பதினேரு மணிக்கு அங்கமாலியிருந்து செங்கைக்கு ஒரு விசை சயில் புறப்படுவதான இருந்தது. அதிபுறப்பட்டுச் செங்கைக்கு வந்திவிய தான் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தது.

காலிக் மகாதாட்டின் பூதான வட்டியில் குறிப்பிட்ட வருகைத்துக்குள் அடைந்தே தீர வேண்டும் என்று காலியரம்பு செய்து கொள்ளக் கூடாது என்று தீர்மானிக்கப்பட்ட தன்மை! இதைப்போட்டி விஜயபா பேசும் போது, "சர்வோதய சோதனம் எப்பொழுது ஏற்படும் என்று எங்கைக் கேட்கிறார்கள் சிவர். தானே இப்பொழுது ஏற்படலாம் என்று சொல்லுகிறேன். ஆம், மக்கள் மனம் வலத்தால். திவம் படைத்தவர்கள் தொழில் படைத்தவர்கள், பொருள் படைத்தவர்கள் அய்வரும் ஒரு குமமாக 'இவை இனி எங்கை சோதக் உடைமைவல்ல! சோதத் திவ் உடைமை' என்று இவ்விதம் அறிவித்து விட்டால், இவ்வேகட சர்வோதய சோதனம் ஏற்பட்டுவிடும். சர்வோதய சோதனம் ஏற்படும் பக்குவம் மக்கள் மனத்தில், அவர்கள் தீர்மானத்திலிருக்கிறதேயோழிய வெளியில் இங்கை!" என்றார்.

இத்தகைய உத்தர எப்படியோ அத்த விசைவு வந்துவிட்டிருந்தேயோழிய! "அங்கமாலியை விட்டு 11 மணிக்குப் புறப்படுவானே? இப்பொழுது புறப்பட்டுவிடுகிறேன்" என்று இவ்விதம் 8-30 மணிக்குத் தீர்மானம் செய்து புறப்பட்டு விட்டது.

காலிக் சர்வோதய மகாதாட்டின் காற்று இத்த ரயித்துக்குக் கூட அடித்திருக்கிறது. அதனால் தான் ஒருநாள் தாமதித்தச் செங்கைக்கு வந்து சேர்ந்ததன்.

உங்கள் குடும்பத்துக்கு வேண்டியது



புகழ்ச்சி, தரக்கூடிய  
பீரேம்கள்

புகழ்ச்சி, தரக்கூடிய பீரேம்கள்.

ஸ்ரீ. நிக. சிவசுப்ரமணியன்

மே. 1955.

தமிழ்: தமிழகம்

4, பிளாட்ஓ, மதுரை-1.

ஓர் பரிபூரண சேவைத் திட்டம்



பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லீமிடெட்

நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள் : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம் : பாண்டியன் பீர்டிங் : மதுரை

கிளைகள் : பம்பாய், கங்கத்தூர், மெட்ராஸ், சென்னை, காகுலி, கோலாப்பூர், பெங்களூர், திருவனந்தபுரம், கோயம்புத்தூர், கொச்சி



# மன நிம்மதியுடன் பிரயாணம் செய்வதற்கேற்ற டயர்

இதோ...புகழ்பெற்ற பயர்ஸ்டோன் புதிய மெலக்ஸ் சாம்பியன் ட்யூப்லெஸ் டயர் உள்ளது. பல்லாண்டு ஆராய்ச்சியின் பயனாக உருவாகிய இந்த டயர், எந்த விலையிலும் வேறெந்த டயராலும் இதுவரை அளிக்க இயலாத பாதுகாப்பு உங்களுக்கும் உங்கள் குடும்பத்தினருக்கும் அளிக்கும். மன நிம்மதியுடன் பிரயாணம் செய்வதற்கென்று தயாரித்துள்ள முதல் முதலான டயர் இது ஒன்றே.



**வெடித்தல், துவரம் விழுதல், சந்தூதல் இவைகளை விவரமாகக் குறைக்கிறது**

புதிய மெலக்ஸ் சாம்பியன் டயர் வழக்கத்திற்குப் புறம்பாக காற்றைப் புளாத் ஸெப்பி லைனரை கொண்டு பொருத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் விழிவலோ, வெடிக்கலோ, விரிந்து போவலோ செய்பவ் ஆபத்துக்கள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. மற்றும் ஸெப்பி லைனரை, டயரைக் கிழிக்கும் பொருள்களைப் பற்றிக்கொண்டு, காற்று வெளிவருமாறு தடுக்கிறது. இதன் மகடியின் ஏயின் டிரெட் டிஸைன் எத்தனை ரஸ்தா பரப்புகளிலும், வளைவுகளிலும் ஹைக்காமல், அதிகப்படியான பாதுகாப்பு அளிக்கிறது.

# Firestone

பயர்ஸ்டோன்

புதிய டிஸெக்ஸ் சாம்பியன்  
ட்யூப்லெஸ்  
டயர்

# ஒருநாள் வானம்

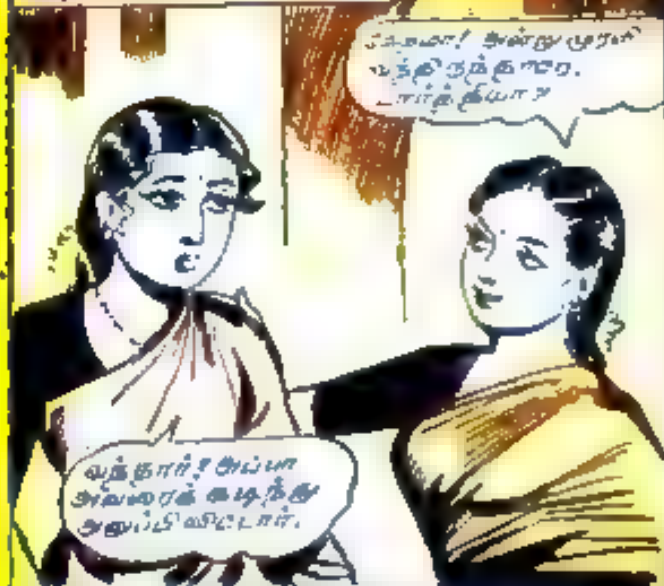
ஒருநாள் வானம் பார்த்திருந்தேன்  
உணர்ச்சியின் வசமே பட்டிருந்தேன்  
திருநாள் அன்றே என்றோநாள்  
சிலகால் மனத்துள் நினைத்திருந்தேன்  
கண்கள் விரித்தே போகின்றின்றேன்  
கணங்கம் இல்லா வானமதை  
மண்ணில் இல்லா அற்புதமே  
மாயோன் படைப்பின் வானமம்மா!  
எண்ணில் என்மனம் இளகிடுமே  
இதயம் நினைத்தே துள்கிடுமே  
கண்ணைக் கிமிட்டும் வின்பினும்  
கதைகள் பெரும் அம்பினும்  
விண்ணில்த் தோன்றும் அழகினைவான்  
விபர்தே ஆங்கு கின்றிருந்தேன்.  
அதனைக் கூர்ந்து போகின்றின்றேன்  
அன்புப் பெருக்கிற் திரைத்துகின்றேன்.  
அடுத்தத் தோன்றிய வின்பினே  
அருகில் என்னைக் கூவிற்று.  
வெண்ணை நிறத்து வானமது  
விளங்குஞ் சிலகால் கருநிறத்தில்  
தன்மொழியி லீசும் மதியங்கே  
தாவித் தனியே ஓடிற்று.  
புண்ணிய மாந்தர் புவிமீது  
புகழும் இறைவன் படைப்பேயாம்  
என்னரும் இறைவன் எழிலுருவ  
இதய வானில் கண்டுநின்றேன்.

“கேசவதாசன்”



# 10 பொப்புவல் சித்திரத் தொடர்கதை 4

செறமானிடங்கல் ஒரு நாள்







## முரணியின் யோசனை!

பரிட்சையெல்லாம் முடிந்து முரணி விடுமுறையைக் குதுகலமாகக் கழித்துக் கொண்டிருந்தான். குதுகலத்துக்குக் காரணம், அவனுடைய பெரியப்பா முதலியவர்கள் ஊரிலிருந்து வரப் போவதாக வந்த செய்திதான்.

அவன் பெரியப்பா ஒரு நிறைந்த நபர். பல இடங்களில் நாடகம் நடத்துவதற்காகவே அவர் தம் நாடகக் குழுவின் குடன் முரணியின் வீட்டுக்கு வர ஏற்பாடு ஆகி இருந்தது. பெரியப்பாவுக்கும் அவர் சகாக்களும் நாடகத்துக்கு வேண்டிய துன்புணி பெட்டிகளுடன் வந்து சேர்ந்தனர். முரணி, தான் அந்த நாடகங்களைப் பார்க்கப் போகும் ஆவர்த்தத்தில் மூழ்ப்போல் இருந்தான். முரணி, அகஸ்தஸ்பனார் மற்றும் முரணியின் பெரியப்பா எக்ஸோகும் சேர்ந்து தாழ்வாரத்தில் உட்கார்ந்து அனுகளாகப் போனார்கள்.

அப்பொழுது சாமி எட்டுமணி இருக்கும். டிரோசு அதைவத தட்டும் சுப்தம் கேட்டு முரணி அதைவத திரந்து பார்த்தான். அங்கேதக் தகப்பனார் கிளேதர் 'அரட்டை' வீரர் பொன்னுசாமியைக் கண்டான். இவருக்கு இரதப்பட்டம் முரணி தான் கொடுத்திருந்தான் அவர் அரட்டை அடிக்க ஆரம்பித்தால் எக்ஸோகும் சலித்தப் போனும் களரவிட மாட்டார். அதில் அவரை கேட்க முடியாத காரணத்தினாலேயே அந்தப் பட்டத்தை அவன் அவருக்கு வழங்கியிருந்தான். பொன்னுசாமி பெரிய பணக்காரர். செத்த சற்காணி, ஆனால் அவர் அரட்டையை எவராலும் தாங்க முடியாது.

கதவு நிறைவுடன் 'நமஸ்காரம்' என்று சொல்லிக் கொண்டு உள்ளே வந்து வராததில் அயர்ந்தார் பொன்னுசாமி. பேசவும் ஆரம்பித்தார், மணி ஒன்பதாமி, பத்தாமி, பன்னிரண்டும் ஆகி விட்டது.

பெரியப்பா முதலியவர்களுக்குப் பரி தாங்க முடியாமல், 'அவர் இங்கிருந்து போக மாட்

டார்!' என்று அயர்ந்து போய் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

"சாப்பிட வேணாக்க, சாப்பிடப் போகலாம் வாருங்கள்!" என்று முரணியின் தகப்பனார் பொன்னுசாமியையும் அழைத்தார். ஆனால் அந்தமணிதர் "வேண்டாம்! நான் பத்மநாபன் வீட்டுக்குச் சாப்பிடப் போக வேண்டும். அவர் கூப்பிட்டிருக்கிறார்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே மதுபடி யும் பேச்சுத் தொடங்கி விட்டார்.

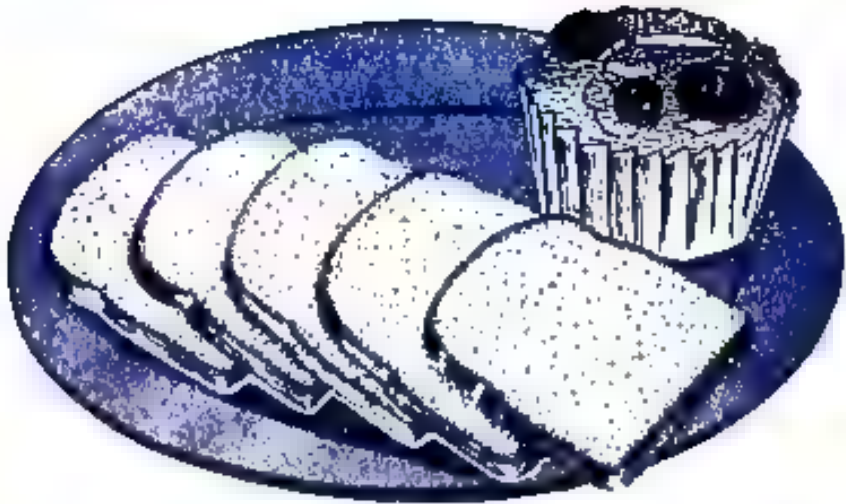
'இது என்னவப்பா சப்போக்கி நம் சாப்பாடதும் மண் விழுகது. பத்மநாபன் இவரைக் கூப்பிட்டிருவிட்டு அவரும் தவிக்கப் போகிறார்' என்று முரணி யோசனை செய்தான். அதற்கு ஒரு வழி அனுகுஜத் தோன்றியது. மெல்ல வந்து நடிக்க பெரியப்பா சாதிச் ஏதோ சொன்னார். பெரியப்பாவுக்கும் அவர் சகாக்களும் உள்ளே சென்றார்கள். கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் காசத் பக்கத்திலிருந்து பெரிய முன்கைரர்களும் அவர்கள் சிடியர்களும் உள்ளே துண்டிந்தார்கள்.

"வர வேண்டும், வரவேண்டும்!" என்று முரணியின் தகப்பனார் அவர்களை எழுந்து உபசரித்தார்.

அரட்டை வீரர் பொன்னுசாமி, "சரி டார் டிரோசு வதுகிறார்கள். மன்னிக்க வேண்டும். நான் வதுகிறேன்" என்று சொல்லி விடைபெற்றுக் கொண்டார்.

அவர் சென்றுடன் எக்ஸோகும் பெரிதாகச் சிரித்து விட்டுப் பிறகு போட்டுக் கொண்ட வேஷங்களை யெல்லாம் சலித்துச் சாப்பிடச் சென்றார்கள்.

"பொய், முரணி! சரியான யோசனை செய்தாய். உன் யோசனையினால்தான் அரட்டை பொன்னுசாமியிடமிருந்து தப்பினோம். அதனால் பத்மநாபனும் பகவானடர் தான்!" என்று அவன் தந்தை சொல்லிக் சிரித்தார்.



சுவையும் மணமும் மீதுந்த  
**ரொட்டிகள், கேக்குகள்**  
 சுயார்க்க ஏற்றவை



RISING SUN BRAND

**சூரியன் மார்க்**

மைதா, சூஜி, ஆட்டா

நவீன நியூமாடிக் ஸிஸ்டத்தில் தயாரிக்கப்படுபவை.

தயாரிப்பவர்கள் சென்கரி பிளவா மிலஸ் லிமிடெட், மதராஸ்.

மாணேஜிங் ஏஜன்டுகள்

சௌந்தரராஜன் & கம்பெனி லிமிடெட்,

221, கோவிர்தப்ப நாயக்கன் தெரு—மதராஸ்-1.

தபால்பெட்டி: 1558

போன்: 3707.

தந்தி: MATHOORAN

EP





# மாயப்பந்து

3. மால்கோஷ் தந்தை

கிலா மேலே போகப் போக எங்கே யாகது கிழந்தவிடப் போகிறோமே என்று பயந்து மாதிரி கிழவியை கழியை இரண்டு கைகளாலும் பிடித்துக் கொண்டான் 'மால்கோஷ்' மால்கோஷ்! என்று உரக்கச் சத்தமிட்டுக் கத்தினான். அவள கத்தி என்ன பயன்? அவள் காதில் கிழுவா?

மந்திரக் கிழவி நேராக உயரத்தில் குன்றின்மீது உள்ள தனது வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றாள். குன்றிலுள்ள அந்த வீட்டில் இரண்டு அறைகள் காணப்பட்டன. அங்கே இரு அறையில் கவரண்கள் இருக்கச் செய்தான்

"கதவை மூட வேண்டுமென்றேதான் தூண்டிவிட்டேன். நீ என்னை தாண்டி எப்படித் தப்ப முடியும்? நான் அடுத்த அறையில் உட்கார்ந்து கொண்டு உன் நடவடிக்கைகளைக் கவனித்து வருவேன். நீ தப்பி ஓட ஆரம்பித்தால் உன் உயிருக்கே ஆபத்து நேரிடுமே தூக்கிதை" என்று கிழவி சொல்லுவே. கலா பயந்து கடுங்கினாள். சற்று நேரம் கழித்துக் கொஞ்சம் கதறியும் வந்தவுடன் அறைமீதுள்ள துணைல் வழியாக வீதியில் நடப்பவர்களைப் பார்த்தபடியே இருந்தான் ஆனால் அகன் வெகு உயரத்தில் இருந்ததால் அவருடைய கண்களுக்கு ஒன்றுமே படவில்லை. தன் அண்ணன் நினைத்துக் கொண்டிருந்ததைத் தன்மேலே என்ன நடக்கப் போகிறதோ என்று



ராஜி



பயந்து அதறியில் தவிப்பாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான்.

ஞாந்தருக்கு அருகே இருந்த கரங்கத்தில் உள்வாங்கிய உயர்ந்த பொருள்களையும் ஆபரணங்களையும் போல் காணப்பட்டனவும் பார்த்த விபந்து கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் நிடரென்று மால்கோஷுக்கு அவன் தங்கையில் ஞாபகம் வந்தது. உடனே ஞாந்தரின் வழியாக வெளியே வந்தான். தன்னுடைய தங்கை மீண்டு கொண்டிருந்த இடத்தை நோக்கி ஓடினான். அவளைக் காணாமல் போகவே அவளைத் தேடிய வண்ணம் இங்கும் அங்குமாக அலைந்தான். வழிப்போக்கர்களை விசாரித்ததில் மந்திரக் கிழவி ஒரு பெண்ணை ஆகாய மார்க்கமாகக் குன்றின் பிள்ளை தன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றதாகக் சொன்னார்கள்.

மால்கோஷு இதைக் கேட்டதும் ஞாந்தரின் குறிப்பதற்கு முன் மரத்தில் தான். மாட்டி விருந்த சட்டை இருக்கிறதா என்று கவனித்தான். அங்கு வசத்தால் அந்தச் சட்டை மாட்டப்பட்டு இருந்த இடத்திலேயே இருந்தது. சற்று நேரம் வெப்பமில்லாமல் நின்று தனது துணிகளைக் காய வைத்துக் கொண்டான். பிறகு தன்னுடைய கபரிவாசை தன் தலைப்போர் கொடுத்து உதவிய வெண்ணை மந்திரப் போடியப் போட்டவத்தை எடுத்தான். நன்றாக மந்திரப் போடியைப் பந்தின் மீது தடவி வெப்பமில்லாமல் காய வைத்தான். பந்து முன்பு போடிய புதுப் பந்தாகவே தோற்றமளித்தது.

அன்று இரவு போலீஸ் அதிகாரியின் வீட்டில் இரையாற்றினான். தன் தங்கையை எப்படிச் சிறையின் வீட்டிலிருந்து தப்ப வைப்பது என்பதே அவன் யோசனை. பல வழிகளைச் சிந்தித்தும் பார்த்தான். தன்னுடைய பந்தின் உதவியைப் புத்திசாலித் தன்மையாக உபயோகிக்க சிச்சித்தான்.

மறுபாட் காலைமீல் பந்துடன் கலா இருக்கும் குன்றுக்கு அடி

யில் விந்து கொண்டிருந்தான். அங்கு கூடி விருந்த ஜனங்களை எல்லோரும், "ஐயா! நீங்கள் வருத்தப்படுவதில் பிரயோசனமில்லை. தன்னிடம் கொண்டு போன ஆசையினைபோல் அல்லது பொருள்களைபோல் சிறையிலிருந்து ஒருவரும் திரும்பிக் கொண்டுவர முடியாது" என்று சொன்னார்கள். அதைக் கேட்ட மால்கோஷுக்குப் பயமும் துக்கமும் அதிகரித்தன. அங்கிருந்தால் கூட்டமும் அதிகரிக்கும் என்று எண்ணிச் சற்றுத் தூரத் துக்கப்பால் உள்ள ஒரு தனிமையான இடத்துக்குச் சென்றான். அருகில் இருந்த ஒரு கோவிலின் கோபுரத்தில் ஏறிக் குன்றின் மீதுகளை மந்திரக் கிழவியின் அதறையை நோக்கினான். அதை அவன் நின்று கொண்டிருந்த இடத்துக்கு உயரமாக இருந்தாலும் அதறையின் ஜன்னலுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பது தனது தங்கை என்று அவளது ஆடைமீது அடையாளத்திலிருந்து தெரிந்து கொண்டான். வெகு சந்தோஷத்துடன் கோபுரத்திலிருந்து மேல் இறங்கி, குன்றுக்கு அருகில் வந்தான். யோசனை செய்தான். தன் தலைப்போர் கூறிப்படி தனது புத்தியையும் பயன்படுத்தி, பந்தையும் உபயோகப்படுத்த சிச்சையம் செய்தான். பந்தைக் கூகையில் எடுத்தான். "ஏ பந்தே! குன்றின் மேல் மந்திரக் கிழவியின் அதறையில் இருக்கும் என் தங்கையை காண் பார்க்க வேண்டும். அவன் உட்கார்ந்திருக்கும் ஆசைத் துக்கு அருகையிருக்கும் ஜன்னல் கம்பியில் உறுதியான கயிறைதான் கட்டு. அந்தக் கயிறு நீளமாக அடிவாரம் வரையில் வளர்ந்து என்னிடம் வார்டும்!" என்று சொல்லி, பந்தைக் கிழே போட்டுப் பிடித்தான்.

அடுத்த மீதியும் மந்திரக் கிழவியின் அதறையின் ஜன்னல் கம்பியில் ஒரு உறுதியான கயிறு தோன்றித் தானாகவே பின்னாற்றி கொண்டது. பிறகு அந்தக் கயிறு நீளமடிவாரத்து மால்கோஷின் கைக்கு வந்து சென்றது.



தனியாக அறையில் அமர்ந்திருந்த கலாஜன்னை கம்பியிலிருந்து திடீரென்று கவிது நீண்டு வளர்ந்து கொண்டே போவதைப் பார்த்தான். உடனே அவன் பயந்து விட்டான். மந்திரக் கிழவியின் சூழ்ச்சியை மிஞ்சுருளோ என்று கிணங்கி அவளை உரத்த குரலில் உப்பிட்டான். ஆனால் மந்திரக் கிழவியிடமிருந்து பதில் வரவில்லை. வெளிப் பக்கத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஜன்னலிடம் செருங்கிக் கீழே பார்த்தான்! “ஆகா, யார் கவிதுவாய் பிடித்துக் கொண்டு குன்றை நோக்கி ஏறி வருவது! என்ன, மாஸ்கோஷுவருகிறாள்?” கலா கவலிந்ததுப் பார்த்தான். குன்றின் அடிவாரத்திலிருந்து கயிறைற உரக்கவ மாகப் பிடித்துக் கொண்டு மாஸ்கோஷு மேலே மேலே ஏறிக் கொண்டிருந்தான்.

கலாவின் மனம் ஆனாதததாவ துள் ளியது. அதிகமான சாதோஷம் காரணமாக அவளுக்கு என்ன செய்வது என்றே தோன்றவில்லை. அவள் மூகம் மலர்ந்த தாமரை மாதிரி இருந்தது.

மாஸ்கோஷு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கயிறைப் பிடித்துக் கொண்டு ஏறி ஜன்னலை செருங்கி விட்டான்.

அண்ணாவைக் கண்டதும் கலா, “அண்ணா! வா வா! அப்படியே மெதுவாகக் கைப்பிடிச் சுவரைப் பிடித்துக் கொண்டு கற்றி அறைக்குள் வா” என்றாள்.

மாஸ்கோஷு யெதுவாகக் கைப்பிடிச் சுவரைப் பிடித்துக் கொண்டு மூசைத் திறையி வண்ணம் கவர் இருகைப் அறைக்குள் சென்றாள்.

உடனே மாஸ்கோஷு, “ஜன்னல் கம்பியில் கட்டியிருக்கும் கவிது உடனே மறைந்து போக வேண்டும்!” என்று சொல்லிக் கொண்டே பக்கத்தைக் கீழே போட்டும் பிடித்தான். மறு கணம் அந்தக் கவிது மறைந்து விட்டது.

அந்தச் சமயத்தில் “ஹா ஹா ஹா” என்று பெரிதாகச் சிரித்துக்கொண்டே அறையின் வானற்படியில் தோன்றினான் மந்திரக் கிழவி. “உங்கள் இருவரையும் இந்த அறையிலேயே சேர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று நான் எண்ணிய எண்ணம் இப்பொழுது நிறைவேற்றிற்று” என்று கூறிவிட்டு மறுபடியும் சிரித்தான்.

மந்திரக் கிழவியைப் பார்த்ததும் மாஸ்கோஷுக்கும், கலாவுக்கும், அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்திலிருந்து, எப்படித் தப்புவது என்று கவலியாகப் போய்விட்டது.

அறையின் வானற்படையின் அருகில் நின்ற மந்திரக் கிழவி உடனே மாஸ்கோஷிடம் சொல்லுகிறாள். “மாஸ்கோஷு! ஏன் பயம் படுகிறது? நான் இனிமேல் உனக்கும் உன் தங்கைக்கும் ஒரு கெடுதியும் செய்ய மாட்டேன். என்னை நம்பு. உன் புத்தி சாதாரணத்தை நான் மிகவும் மெச்சினேன், நான்

ஒருவருக்கும் எளிதில் தெரிந்து கொள்ளாதபடி சாதாரண சத்தத்தைத் தண்ணீருக்கும் வைத்து அதைச் சரங்க அறையின் கதவு நிற்கும்படி செய்திருந்தேன். பல மந்திரவாதிகள் கதைமையப் புரிந்து கொள்ளாமல் தண்ணீருக்கும் பல மாதிரிகளை உச்சரிக்கப் பார்த்து ஏமாந்து திரும்பினார்கள். ஆனால் யோ அந்த மந்திர சத்தத்தைக் கையாண்டு நான் ஆச்சரியப் படுபபடி கரங்கக் கதவைத் திறக்கச் செய்தாய். உனக்கு அப்பொழுது எனக்குப் பீதியும் உண்டாயிற்று. இருந்தாலும் உன் பீதி உன்னை நோய் குறையாமல் உன்னிடமுள்ள மாயப் பந்தைக் கைப்பற்றி உனக்கே அந்தப் பாதின் மூலம் கெடுதல் செய்ய நினைத்தேன். ஏனோ அது பஸிக்கவில்லை. கடவுள் சித்தம் அப்படி இருக்கிறது என்று என மனததைச் சமாதானப் படுத்திக் கொண்டு வெளியே வந்து உனது அழகான தங்கையைத் தூக்கி என் அறையில் வைத்தேன். இரகசியமாகத் தூக்கி வரவில்லை. பல ஜனங்களின் முன்னிலையிலேயேதான் தூக்கி வந்தேன். அதற்கு முக்கிய காரணம் உன்னைத் தவிரையிலேயே சந்தித்துப் பேசவேண்டும் என்பதற்காகத்தான். நீ எப்படியும் உன் தங்கையை நான் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற செய் திவைய கட்டாயம் ஜனங்களிடமிருந்து அகிந்து கொள்ளுவாய் என்பது நிச்சயம். கெட உயாதின இருக்கும் உன் தங்கையை எப்படிச் சந்திக்கப் போகிறாய் என்பதுதான் விளக்கவில்லை. உன் தங்கை கிடம் நீ செருவதற்கு மாயம் பந்தினால் செய்த சந்திரம் போற்றத் தகவது. மந்திரத்தை நீ தந்திரத்தினால் அயவலா ஜயிக் கிறாய் அந்தச் சாமர்த்தியத்துக்குப் பெயர் போனவர் உங்கன் தகப்பனார் மாஸ்கா, நீ தகப்பனார் குணத்தை அப்படியே கொண்டிருக்கிறாய் அதைப் பாரக்க எனக்கு மிகவும் சாதோஷம். உன்னையில் உன்னை உன் தங்கை இருக்கும் இடத்துக்குப் போக முடியாதபடி செய்ய வேண்டுமென்ற யோக்கம் எனக்கு இருந்திருந்தால் உனனை என் அறைக்கு வர முடியாமல் செய்திருப்பேன் அல்லவா?” என்றான்.

உடனே மாஸ்கோஷு, “ஆமாம்! அது உண்மைதான். எனக்கும் கலாவைச் சந்திக்கும் வகையில் நம்பிக்கை இல்லை. உங்களிடமிருந்து ஏதாவது தீவிர வரும் என்றுதான் எதிர்பார்த்தேன் இப்பொழுது தான் நீங்கள் சொன்னதிலிருந்து உங்களுக்கு எங்கள்பீது தீய எண்ணம் எதுவும் இல்லை என்பது தெரிகிறது” என்றான்.

“உன்னைத் தவிரையாக நான் சந்திக்க யத்தனித்தது உனக்கு ஒரு அதிசயம் பொருள் ஒன்றைக் கொடுக்கத்தான்” என்று சொல்லிக் கொண்டே கிழவியைத் தன் அறைக்குச் சென்றாள். (தொடரும்)



கரக்கீர்தம் உறுக்கீதம்-இணையற்றது

# ஹக்கிபாயின்

தராசு  மார்க்

உத்தரவாதமுள்ள

ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல்  
பாத்திரங்கள்



உபயோகித்து, உருவி தடைதது கோருங்கள்.  
என்ன செய்தாலும் அதன் பரபரப்பு கிடைத்து நிற்கும்

ஹக்கிபாய் துள்சிகாஸ் அன்டீசன்ஸ்  
பம்பாய் - 2.





# மலைச்சாரல் மாதவி

அத்தியாயம் 23

மான் கூட்டம்

சிவசங்கரனுடல் அன்று  
வேட்டையாடச் சென்றவர்களில்  
ஒருவர் தாசில்தார் அப்துல்லா  
வாஜேதம். இவருக்கும் சிவசங்கரனுக்கும் உதறி  
யோக முறையில் முதலில் தொடர்பு ஏற்பட்டது.  
பிறகு, வேட்டைப் பிரிவர் என்று தெரிந்ததும் அவ  
ரிடம் சிவசங்கரனுக்கு நட்புணர்ச்சி எண்டா  
யிற்று. அவரும் மிக நல்லவர். சிவசங்கரனின்  
நல்ல கபாலத்தையும், கர்வமில்லாத தன்மை



வையும் கண்டு அவர் சந்தோஷப் பட்டார். சிவசங்கரன் உத்தியோகத்தில் உயர்ந்தவராக இருந்தாலும், வயதில் சிறியவரானபடியால், அவருடன் உரிமை யுடன் பழகினார்.

அத்துல்லா ஸாதேறபின் மருமகனும் அன்று கூடவந்திருந்தான். அஹமத் அவருடைய பெண்ணை மணந்து கொண்ட பாக்கியசாலி, தன் மனைவி ஸைமாவை வாயுபகலானகூடப் பார்த்து விடக் கூடாது என்று அவளை வீட்டினுள்ளேயே அடைத்து வைத்திருந்தான். அத்துல்லா ஸாதேறபுக்கு இது கொஞ்சம் வருத்தம் அளித்த விஷயம், உலகம் இவ்வளவு முன்னேறிக்கொண்டு வரும்போது தன் மகள் மட்டும் பர்தாவுக்குள் இருப்பது அவருக்குச் சம்மதமாக இல்லை. ஆனாலும் மருமகப் பிள்ளைக்கு விரோதமாக எதுவும் சொல்லக் கூடாதென்று பேசாமல் இருந்து வந்தார்.

சிவசங்கரனிடம் மனம் விட்டு ஒரு தான் பேசும் பொழுது இளையம் கூறினார். எப்போதாவது சமயம் நேரிந்தால் அஹமதுக்குப் புத்தி சொல்ல வேண்டுமென்று கூடச் சொல்லி யிருந்தார்.

இதனால் சிவசங்கரனுக்கு அஹமதைப் பரிச்சயம் செய்து கொண்டு சிறைக்கதை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இருந்தது. ஆகவே அஹமதிடமே பேசிக் கொண்டு வந்தார். ஜீப் காரின் 'கரா புரா' சத்தம்கூட அவர்களுடைய பேச்சொலியில் அறங்கிப் போய் விட்டது.

"அஹமத்! நீங்களும் நானும் இவ்வளவு 'தோஸ்த்' ஆகி விட்டோம் அல்லவா? ஒரு நான் நீங்களும் உங்கள் மனைவியும் என் வீட்டுக்கு விருந்துக்கு வர வேண்டும்" என்றார் சிவசங்கரன்.

அத்துல்லா ஸாதேறப் சிரித்தார். அஹமத் பதில் சொல்லத் தயங்கினான். "ஏன் பதில் சொல்லவில்லை? எங்கள் வீட்டில் நீங்கள் சாப்பிட மாட்டீர்களா? ரொம்பப் ஆசாரமா?" என்று கேட்டார் சிவசங்கரன்.

"அதெல்லாம் இல்லை; நான் அவசியம் வருகிறேன்."

"நான் வருகிறேன் என்றால்?..."

"என் மனைவி வரமாட்டாள். அவளுக்கு யார் வீட்டுக்கும் போய் அதிகமாகப் பழக்கமில்லை."

"என்ன இது? அதிகமாக இருக்கிறதே. உமது மனைவி யார் வீட்டுக்கும் போவதில்லைவா? என்ன அத்துல்லா ஸாதேறப்? உம்முடைய மகளை அவ்வளவு கட்டுப் பெட்டியாகவா வளர்த்திருக்கிறீர்கள்? அஹமதின் பாடு இன்னாட்டம் தான். மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு உல்லாசமாக எங்கும் போக முடியாது" என்று மிகவும் வருத்தப் படுபவர் போலப் பாசாங்கு செய்தார் சிவசங்கரன்.

"மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு போனால் உல்லாசம் எங்கிருந்து வரும்?" என்று அஹமத் கேட்ட போது அத்தனை பேரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள்!

அந்தச் சமயத்தில் ஜீப்பை ஒட்டிக் கொண்டு வந்த டிரைவர், மெதுவான குரலில், "நாம் மலையடிவாரத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்று கூறவே சற்று நேரம் பேச்சு ஓய்ந்தது. எல்லாரும் ஆவதுடன் வழிபைக் கவனிக்க ஆரம்பித்தனர்.

வழியிலிருந்து இரண்டு மூன்று திருப்பங்களைத் தாண்டிய பிறகு கருணாகரன் "வலது பக்கம் திரும்ப வேண்டும்" என்று கூறவே, ஜீப் தன்னுடைய விநோதமான ஒலியோடு வலது பக்கம் திரும்பியது.

அதுவரையில் ஒரு பக்கம் வயல் வெளிகளாகவும், இன்னொரு பக்கம் மலைச் சரி யாகவும் பார்த்து வந்த சிவசங்கரனுக்கு வானோங்கிய மரங்களின் இடையே போவது உற்சாகத்தை அளித்தது.

"இங்கேகூட மான் கூட்டங்கள் வருவதுண்டு" என்றான் கருணாகரன்.



சுன்னந்தி





பம்பாய் ராஜ் கருடபெருந்தான் உயர்நீதித் தலைவர் திரு கையாறுக்கும் திரு கே. எம். சிவசங்கரன் அவர்களுக்கும் இடையில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் தடத்தேர்ப்பு.

மேலே பக்கங்கள் 1

"இந்த 'ஜீப்' போடும் சத்தத்தில் ஒரு மிருகம் கூட எழிப்பதாது. எல்லாம் ஒடிப்போய் விடும்" என்றுள் அஹமத். காட்டிலுள்ளவர்கள் சேர்ந்த பங்காளாவை அடையும் வரையில் ஒரு மிருகம் கூட அவர்கள் கண்களில் படவில்லை. அதனால் எல்லாருமே சற்று ஏமாற்றம் அடைந்திருந்தனர்.

சிவசங்கரன் அப்போதுவா ஸாஹேபிடம் "உங்கள் மருமகனும், நீங்களும் வருவதால் எல்லா மிருகங்களும் பர்தாவுக்குள் பதுங்கிக்கொண்டு விட்டன போலிருக்கிறது" என்றார். அவர்களுடைய சிறிப் போலி பிரயாணிகள் விடுதியின் கவர் களில் மோதி எதிரொலித்தது.

காட்டிலுள்ள அதிகாரியைத் தேடிக்கொண்டு போன டிரைவரர் ஒவ்வியாக்கக் கடுவன் பூனை போன்ற முகமுடையவர் ஒருவரை அழைத்து வந்தார்.

"உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? நான் நான் ராமன் நாயர்" என்று தம்மை அறிமுகம் செய்து கொண்டார் அவர்.

கருணாகரன் அவரிடம், "நாங்கள் விஜயராகவாஸின் நண்பர்கள். இங்கே இன்றும் நாளைக்கும் தங்கிக் காட்டில் வேட்டையாடி விட்டு, நாளை மாலை புறப்படும்" போகிறோம். அதுவரையில் எங்களுக்கு இந்த விடுதியில் ஒரு அறைய வேண்டும்" என்றான்.

ராமன் நாயர் ஒரு புன்னடை புரிந்தார். உடனேயே செய்யத்தக்கதா ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டமாதிரி மறுபடியும் முகத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டார். காட்டுக்குள்ளேயே இருந்து வருகிறபடியால் அவருக்கு மனிதர்களுடைய சகவாசமே மறந்து போய் விட்டதோ என்று எண்ணத் தோன்றியது.

"யானை வேண்டுமா?" என்று கருகரப் பான குரலில் கேட்டார் ராமன் நாயர்.

"விடைக்கு வேண்டாம். வேட்டையாடப் போகும்போது அதன்மீது ஏறிக் கொண்டு போகிறோம்" என்று சிவசங்கரன் கூறவே மறுபடியும் அடிவரும் சிறித்தார்கள். ராமன் நாயரின் முகம் கூட ஒரு கணம் மலர்ந்தது.

ஆனால் பதில் கூறியபோது அவர் முகத்தில் எத்தனை உணர்ச்சியும் இருக்கவில்லை. "நானும் விடைக்குத் தருவதாகச் சொல்ல வில்லை. எத்தனை மணிக்கு வேண்டும் என்று கூறியும் சொல்லிய மாக இருக்கும்" என்றார்.

"இப்போது நாங்கள் ஜீப்பிலேயே கொஞ்ச தூரம் போய்ச் சுற்றி விட்டு வருகிறோம். பிறகு இரண்டு மணிக்குப் போகிறோம். இரண்டு மணிக்கு யானையைக் கொண்டுவரச் சொல்லுங்கள்" என்றார் சிவசங்கரன்.

"யானையைக் கொண்டுவர முடியுமா? அமைத்து வந்தால் போதும்" என்றான் கருணாகரன்.

மறுபடியும் எல்லாரும் ஜீப்பில் ஒருவர் பின் ஒருவராக ஏறிக் கொண்டார்கள்.

அடர்ந்த காட்டுக்குள்ளே பெயரளவுக்குப் போடப்பட்டுள்ள பாதைமீது ஜீப் சென்றபோது எல்லாருக்குமே கொஞ்சம் 'நிக்க' கென்று மனம் அடித்துக் கொண்டது. எந்தப் பக்கத்திலிருந்து எந்த மிருகம் வருமோ என்று ஆவலுடன் துப்பாக்கியை வெளியே நீட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான் அஹமத். சிவசங்கரனும் தமது துப்பாக்கியை எடுத்து ஏதோ குறி பார்ப்பது போல வைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

அப்போதுவா சாஹேபுக்கு அவர்கள் செய்வது வேடிக்கையாக இருந்தது. "அப்பா! எந்த மிருகமும் இந்த ஜீப் போடும் சத்தம் கேட்கும் போது உங்கள் எதிரே வந்து நிற்காது. போனால் துப்பாக்கியை உள்ளே வைத்து விட்டு, இந்தக் காட்டின் அழகையாவதுபார்த்து ஆனந்தப் படுங்கள்" என்றார்.

அவர் கூறியதைப் பொய்யாக்கவிரும்புவதுபோல் ஒரு பக்கத்தில் மான் கூட்டம் ஒன்று தெரிந்தது. டிரைவர் காணாமிகவும் மெதுவாக ஒட்டினான்.

அந்தப் புள்ளியைக் கூட்டத்தில் கமார் குப்பது மாள்கள் இருக்கும். அத்தனை மாள்களைச் சேர்ந்தாற் போலப் பார்ப்பதே ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவர் நினைத்ததைவிட மீது மீது புள்ளிகளும், மருகும் அதன் விழிகளும், பார்ப்பவர்கள் மனத்தை விரகித்து விடும். இரண்டு மூன்று மாள்கள் புல் மேல்



முதுகம் பொறுக்க!  
கைம் பெறுக!  
நினைமாப்திருங்கள்! நினைவுகூர்!

மனமுள்ள சார்மிஸ் டால்கம் பெனடர்  
உபயோகித்த பின் நீங்கள் பெறும்  
உணர்ச்சிகள் இவை. சார்மிஸ்  
குளுமையும் புத்துணர்ச்சியும்  
அளிக்கிறது ... உங்கள் மனம்  
ஏழிய மனம்  
கொண்டது.

**சார்மிஸ்**  
டால்கம் பவுடர்



உங்கள் மனோநிலை  
மாற்றும்.



**நீண்ட, அடர்ந்த  
ஒளிக்கூந்தலுக்கு**

இளைமரிக் ஒளியும் அற்புத ஜவலிப்பும்  
பெற கூந்தலுக்கு காக்ஸேட் பெர்பியூம்டு  
காஸ்டர் ஹேர் ஆயிஸ் தடவுங்கள். கூந்த  
லின் இயற்கை அழகை அது எடுத்துக் காட்டி  
எவ்வளவையும் ஓயிக்கச் செய்யும்.



**காஸ்கேட்**  
பெர்பியூம்டு காஸ்டர்  
ஹேர் ஆயிஸ்

எக்ஸாஸி காக்ஸேட்  
காஸ்டர் பனாத்தை  
பிச்சம் படுத்துக.





வதை நிறுத்தி, ஒளச வந்த பக்கம் திரும்பி நின்றன. சலனமற்று நின்ற அந்த மான்களின் காதுகள் மட்டும், மூண்டும் பிள்ளும் ஆடின.

அஹமத் அவசரமாகத் தன்னுடைய பையை எடுத்து எதையோ தேடினான். இரண்டு நிமிடங்களில், ஒரு காரிராவை எடுத்தான். பரபரவென்று அதைத் திறந்து ஒரு கண்ணை மூடிக் கொண்டு இன்னொரு கண்ணால் மாண்புப் பார்த்தான். அதே கணத்தில் மான் தலைவைத் திருப்பிக்கொண்டு இன்னும் பிள்ளால் போய் விட்டது.

சிவசங்கரன் அஹமதைப் பார்த்து, "என்னமோ செய்து மாண்பு விரட்டி விட்டாயோ?" என்றார்.

"இனிமேல் எடுத்துப் பயனில்லை. இந்த அடி மரங்கள்தான் யரும்" என்றான்.

## அந்நியன் 24 மனம் கசந்தது

இருவரும் மௌனமாகக் காருக்குத் திரும்பி வந்தனர். அப்துல்லா ஸாஹேப் அவர்களைப் பார்த்து, "இவ்வளவு அருகில் இருந்த மிருகங்களை விட்டு விட்டீர்களே. ஒரு வேட்டுத் தீர்த்திருந்தாலாவது சமாதானமாக இருக்கும்" என்றார்.

"சிவசங்கரன் தான் தடுத்து விட்டார். ரொம்ப அழகாக இருப்பதால் கொல்லக் கூடாதாம்" என்றான் கருணாகரன்.

மறுபடியும் ஜீப் புறப்பட்டது. "வேட்டைக்கு வந்து விட்டு இரக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தால் நமக்கு ஒரு பயனுமில்லை. புலியும், சிறுத்தையும் கூடத்தான் ரொம்ப அழகாக இருக்கின்றன. இறைவனுடைய படைப்பில் எல்லாமே ஒரு அழகுடன்தான் விளங்குகின்றன. மான் அழகாக இருக்கிறதே என்று, புலி அனாத் கொல்லாமல் இருக்கிறதா? காடுகளில் வாழவும், சாலும் சேதும், அதைக் குறித்து நாம் வருந்திப் பயனில்லை. உலகநியதியே அப்படி" என்று அப்துல்லா ஸாஹேப் கூறினார்.

சிவசங்கரன் அவருக்குப் பதில் ஏதும் சொல்லவில்லை.

வெகுதூரம் வரை குரங்குகளைத் தவிர எதுவும் காணப்படவில்லை. பிறகு தென்பட்ட ஓர்ரண்டு மான்களும் ஒடிப் போய் விட்டன. எல்லாகும் மிகவும் களைத்துப் போய்ச் சாப்பிடுவதற்காகத் திரும்பப் பிரயாணிகள் விடுதிக்குச் சென்றனர்.

அங்கே இன்னொரு ஜீப் வந்திருந்தது. அதிலிருந்த சாமான்களை ஒரு ஆள் இறக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

கருணாகரன், அப்படிச் சொல்லி விட்டு ஜீப்பை விட்டு இறங்கினான். சிவசங்கரனும் இறங்கினார். இருவரும் பத்தடி தூரம் நடந்தார்கள். கருணாகரன் துப்பாக்கியை எடுத்த போது சிவசங்கரன் அவன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டார்.

"கருணாகரன்! இந்த மான்களைக் கொல்ல வேண்டாம். இந்த சாதுப் பிராணிகளை எதற்காகக் கொல்லவேண்டும்?" என்றார்.

பேச்சுக் குரல் மான் கூட்டத்துக்கு எட்டியிருக்க வேண்டும். ஒரு மான் ஒரு கணம் திரும்பிப் பார்த்து விட்டுப் பாய்ந்து ஓடத்தொடங்கியது. அவ்வளவு தான்; அத்தனை மான்களும் ஒரேபாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து ஓடின. அவை துள்ளும் அழகைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாமென்று தோன்றியது.

யார் வந்திருக்கிறார்கள் என்று சிவசங்கரன் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கும்போதே ஒரு இளம் வாலிபன் பிரயாணிகள் விடுதியிலிருந்து வெளியே வந்து கொண்டிருந்தான்.

கருணாகரனின் மூகம் 'ஜிவ்'வென்று விவந்தது. "இவர்தான் என் சித்தப்பா பிள்ளை அச்சதன்" என்று ரகசியமான குரலில் சிவசங்கரனிடம் கூறினான்.

கருணாகரனின் மூகத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை. அத்தனை நேரம் இருந்த கருணாகரனே வேறு, இப்போதுள்ள கருணாகரன் வேறு, என்று தோன்றியது. ரூரோதமும், ஆங்காரமும் கண்களில் போட்டியிட்டன.

ஆனால் அச்சதன் மலர்ந்த மூகத்துடன் காணப்பட்டான். அஹமத் வந்திருப்பதைப் பார்த்ததும் உருது பானையில் தன் சத்தோஷத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டான். அஹமத் சிவசங்கரனையும், தன் மாமனாரையும் அச்சதனுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான்.

அச்சதன் தன்னோடு வந்திருந்த இரு நண்பர்களையும், "இவர்தான் பாலகோபால், இவர்தான் ராம்மோதன்" என்று அறிமுகம் செய்து வைத்தான்.

கருணாகரன் வேறு எங்கேயோ பார்த்துக்கொண்டு நிற்கவே, "பாலகோபால்! அதோ திற்பவர்தான் என் பெரியப்பாவின் மகன் கருணாகரன்" என்று கூறினான் அச்சதன்.

அச்சதன் சாதாரணமாகப் பழகியது சிவசங்கரனுக்கு விவரம் அளித்தது.

கருணாகரனின் மன நிலையை அறிந்திருந்த படியால் அவர் பேச்சை மாற்றினார்.

"சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு நாங்கள் யாளை மீது ஏறி வேட்டைக்குப் போகலாம் என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். நீங்களும் வருகிறீர்களா?" என்று கேட்டார் சிவசங்கரன்.

"ஆமாம்! அதற்காகத்தானே வந்திருக்கிறோம்?" என்றான் அச்சுதன்.

உணவருத்தி விட்டுச் சிவசங்கரனும் கருணாகரனும் வெளியே வந்தார்கள். அருகில் யாருமில்லாதபடியால் கருணாகரன், "இவர்களைப் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்தும் ஏன் நம்மோடு வரச் சொல்லிக் கூப்பிட்டீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

"நாம் அடர்ந்த காட்டுப்பிரதேசத்துக்குப் போகப் போகிறோம். சிறுத்தைகள் வரும் பாதைகளைச் செயல்வாய் யாளைப் பாகன் காட்டுவாரும். பத்துப் பேராகச் சேர்த்து போனால் நல்லதுதானே? அசட்டுத்தனமான ஆபத்துக்களை நாம் விடக்கூடாது வாய்க்கிக் கொள்ளக் கூடாது. தல்லவா? தயை, மாதவி இருவரையும் உத்தேசித்தாவது நாம் ஜாக்கிரதைபாக இருக்கவேண்டும்" என்றார் சிவசங்கரன்.

"இருந்தாலும் என்னால் அவர்களுக்கு வர முடியாது. அவர்களைக் கண்டாலே எனக்கு ரத்தம் கொடுக்கிறது. மனம் சுரந்து வழிவிறகு" என்றான் கருணாகரன்.

"அப்படிச் சொல்வது தவறு, கருணாகரன்! வெறுப்பும், சுரப்பும் நாமாக

உண்டு பண்ணிக் கொண்டுவருவதானே! அச்சுதனிடமுள்ள விரோதத்தை நீ மறந்து விட வேண்டும்."

"நான் ஒரு நாளும் மறக்க முடியாது. எதற்காக மறக்க வேண்டும்? உங்களுக்கு அச்சுதனிடம் உறவு கொண்டாட வேண்டுமானால் நீங்கள் போய் விட்டு வாருங்கள். நான் திரும்பிப் போகிறேன்" என்றான் கருணாகரன்.

"நீ சொல்வது சரியல்ல. தயவு செய்து திரும்பிப் போகிறேனென்று சொல்லாதே. அவர்களை நான் நம்முடன் வரும்படி சொல்லி விட்டேன். இனிமேல் வேண்டாம் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்காது. நீ திரும்பிப் போனாலும் எனக்கு வகுத்தமாயிருக்கும். உனக்காகத்தான் நான் இங்கு வந்தேன். நாம் இருவருமே திரும்பிப் போனாலும் நன்றாக இருக்காது. தயவு செய்து எனக்காக

நீ இதைப் பொறுத்துக் கொள். யாருடனும் நீ பேச வேண்டாம். நீ வேட்டை ஆடுவதில் மும்முரமாக இரு" என்றார் சிவசங்கரன்.

கருணாகரன் மௌனமாக இருந்தான். அவனுக்கு யோசிக்க இடம் கொடுக்காமல், "சரி, வா போகலாம். யாளை வந்து விடும்" என்று கூறிக் கையைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு போனார் சிவசங்கரன்.

இரண்டு யாளைகளும் உடனே வந்து விட்டன. அச்சுதன், பாவகோபால், ராமமோதன் மூவரும் ஒரு யாளைவின் மீது ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். அச்சுதன், சிவசங்கரனைப் பார்த்து, "நீங்களும் இதிலேயே ஏறிக் கொள்ளலாமே?" என்றான்.

சிவசங்கரன் உடனே அதன் மீது ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டார்.

இன்னொரு யாளைவின் மீது ஏனையிலே ஏறிக் கொண்டிருந்த கருணாகரன் இதைப் பார்த்து விட்டு ஒரு கணம் திகைத்து நின்றான். பிறகு ஏறி யாளைவின் மீதுள்ள தேய்காய் நார் மெத்தைவின் மீது தொப்பென்று உட்கார்ந்தான். யாளை தன் உடலைச் சிவிர்த்துக் கொண்டது. யாளைப் பாகன் அதைத் தட்டிக் கொடுத்தான்.

அஹமதும், அப்துல்வா சாஹேபும் ஏறிக் கொண்ட பிறகு, ராமன் நாயகும் துப்பாக்கியுடன் அவர்களோடு ஏறிக் கொண்டு விட்டார்.



யாளைகள் இரண்டும், தூக்க முடியாத உடலைத் தூக்கிக் கொண்டு எழுந்தன. பிறகு கம்பீரமாக நடக்க ஆரம்பித்தன. யாளை ஒவ்வொரு அடிவங்கும் பொழுதும் அணைவருக்கும் உடல் ஆடியது. "இரவு உடம்பெல்லாம் வளிக் கப் போகிறது" என்றான் அச்சுதன்.

யாளை மீது ஏறிக் கொஞ்ச நேரம் ஆவ தற்குள்ளேயே சிவசங்

கரனும், அச்சுதனும் தன்ளுகப் பழகி விட்டார்கள். அச்சுதனின் நல்ல கபாலம், சிவசங்கரனுக்குப் பிடித்திருந்தது.

"கருணாகரனுக்கு நீங்கள் எங்களுடன் ஏறிக் கொண்டது பிடிக்கவில்லை போய் இருக்கிறது. நான் உங்களைக் கூப்பிடாமல் இருக்கிறேன்" என்று கூறினான் அச்சுதன்.

"அதெல்லாம் ஒன்றில்லை. உங்கள் இருவருக்கும் விரோதமானால் அது

எங்கே எப்படிப் பார்க்கும்? எனக்கு உங்களைச் சந்தித்ததில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி" என்றார் விவசாயகரன்.

"எனக்கு வாரிடமும் விரோதம் இடையாது. விரோதம் பாராட்டுபவர் களிடம் என்ன செய்ய முடியும்?" என்றான் அக்கதன்.

"நாளடைவில் நானாகச் சரிவாதி விடும்" என்றார் விவசாயகரன்.

அப்போது ராமன் நாயர் பின்னா லிருந்து ஏதோ கைகை செய்யவே

எல்லாரும் அத்தத் திசையில் பார்த்தார் கள். கமார் முத்தூறு க்கு தூரத்துக்கப்பால் காட்டு மரங்களின் இடையே இரண்டு மூன்று யானைத் துறிக் கைகள் தெரிந்தன. கூர்ந்து கவனித்த பிறகுதான் பல யானை கள் இருப்பது தெரிந் தது. தீளமான தந்த மூடைய ஒரு யானை உயரமான இடையி

லிருந்து தழைையைப் பறித்துத் தின்று கொண்டிருந்தது.

அதன் பக்கத்திலும், பின்னாலும் பல பெண் யானைகள் தின்றன. ஒரு குட்டி யானை நடுவில் தின்று கொண்டிருந்தது.

"கமார் இருபது யானைகளாவது இருக்கும்" என்றான் அக்கதன்.

ராமன் நாயர், "பேச வேண்டாம்" என்று கைகை காட்டினார். பால கோபால் அப்போது ஒரு கிரெட்டைப் பற்ற வைக்கவே, அக்கதன் அதைப் பிடுங்கி அகிசத்தான். பிறகு அவன் காதில், "யானைகளுக்கு முகமும் சத்தி அதிகம். வீட்டுக்குப் போய் எவ்வளவு கிரெட் வேண்டுமானாலும் புகைத்துக் கொள். இங்கே வேண்டாம்" என்றான்.

ஊத்து நீயிஷ்கன் யானைகளை திறத்தி, அந்தக் காட்டு யானைகளைப் பார்த்து விட்டுப் பிறகு மேலே சென்றார்கள்.

மறுபடியும் கொஞ்ச தூரத்துக்கப்பால் ழான்கள் கூட்டம் கூட்டமாக மேய்ந்து கொண் டிருப்பதைக் கண்டார்கள். நிறுத்தைகளை மட்டும் வேட்டையாடு வதற்குச் சென்றபடியால் வாரும் துப்பாக்கியைத் தொடங்கிவை.

"யானையின் மீது ஏறி ஒரு யானை நேரம் ஆகி விட்டது. ஒரு நிறுத்தையைக் கூடக் காணவில்லை. இங்கே நிறுத்தைகளே இடையாதோ என்னமோ?" என்று விவசாயகரன் அலுத்துக் கொண்டார்.

"'நிறுத்தை' என்று உய்ப்பட்டால் எதிரே வந்து நிற்குமா? தேடித்தான்

பார்க்க வேண்டும். நேரம்தான் ஆகும்" என்றார் பாலகோபால்.

வேகு நேரம் கத்தி அலுத்து விட்ட பிறகு ஒரு தண்ணீர்ப் பரப்பு எதிரே தெரித்தது. அதன் அருகில் எல்லாரும் ஐமே இறங்கினார்கள்.

ராமன் நாயர் அருகில் வந்து, "இங்கே நான் எங்கா மிருக்கலாம் தண்ணீர் குடிக்க வரும். மாண்களும் இங்கே வரு மாதலால் சிறுத்தைகள் மாலை வேளை களில் புதருக்குள் புதுங்கி கொண்டிருக்



கும். இங்கே நாம் சத் தம் போடாமல் இருந் தோமானால் பல மிரு கங்களைப் பார்க்க லாம்" என்றார்.

"சிறுத்தைகள் நம் மையும் தண்ணீர் குடிக்க வந்த மாண்கள் என்று நினைத்து விட் டாக்.." என்று ஒரு சந்தேகத்தைக் கொப் பினான் அநாமத்.

"நாம் அவ்வளவு அழகாக இல்லை.

தம்மைவெள்ளம் பார்த்தால் சிறுத்தை கள் பயந்து ஓடி விடும்" என்று அக்கதன் சொல்லி விட்டு ஒரு மூங்கில் புதரின் மறைவில் தின்றுகொண்டான். எல்லா ரும் மறைவிடம் பார்த்து நின்று கொண்டு தண்ணீர்க் கரையைப் பொறு மையுடன் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டி ருத்தார்கள்.

பாலகோபால் வந்தது வரட்டுமென்று கிரெட்டைப் புகைக்க ஆரம்பித்தான். ராமமோதன் ஒரு பிண்டி போட்ட வத்தை எடுத்துப் பிரித்தான்.

அநாமத் தன்னுடைய பிளாங்கி லிருந்து காப்பியை எடுத்து மூடியில் விட்டுக் குடித்தான்.

பிரும்மாண்டமான காட்டெருமை ஒன்று எதிர்ப் பக்கத்தில் வந்து தண்ணீர் குடித்தது. சற்று நேரம் நின்று வானு ஆடியது. பிறகு மேதுவாகக் காட்டுக் குள் புருத்தது.

பிறகு விட்டத்தட்ட நாற்பது மாண்கள் கொண்ட ஒரு கூட்டம் வந்தது. எல்லா யானைகளும் ஆவலுடன் 'தண்ணீர் பருகின. அதில் புன்னியில்லாத ஒரு கைகை மாண்களும் இருந்தன. அப்போது இருட்ட ஆரம்பித்தது.

மாண்கள் எல்லாம் திரும்பித் சென் றன. திடீரென்று அக்கரையிலிருந்து பரிதாபரமான ஒலக்குரல் கேட்டது. அதைக் கேட்டு அங்கிருந்தவர்கள் அகி லுக்குமே உடல் சிலிர்த்தது.



## உலகில் முதல் இடம்

கடங்கன், காடுகள், மலைகள், திடீரென்று போய் பாலைவனங்களும் இப்பறையின் அற்புத நெருப்புகளில் ஒன்று முதல். உலகத்தின் எத்தனையோ பாலைவனங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள ஹாரா பாலைவனத்தான் உலகத்தின் உன்னத பாலைவனங்களுக்கும் மிகப் பெரியது: பெரியது மாத்திரமல்ல, பயங்கரமானதும் கூட. மூப்பத்தைத்துவகவும் சதுரமையில்லாதேன மூன்று ஹாரா மலைப்பாக்கான வெளும் சமவெளி அவை. அதுவே ஒரு தனி உலகமாக விளங்குகிறது. ஹாராவில் மலைகள், பள்ளத்தாக்குகள், மலை குன்றுகள்.



காடுகள், பூஞ்சோலைகள், விசித்திர மலிந்தர்கள், விசித்திர மிருகங்களைக் காணலாம். ஹாரா மத்தியில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஹாரா கையப் பரப்பின் பிரதேசம் மாத்திரமே வெளும் மலை வெளியாகும். வாரும் விக்க முடியாத கொடிய உஷ்ணப் பிரதேசமான அங்கித்தில் ஒரு வகை பயங்கரமான தாடிப் பாம்புகள் மாத்திரமே வாழ்கின்றன. துவாஸ் செம்பும் அந்த மலைப் பிரதேசத்தில் அந்த விஷப் பாம்புகள் மாத்திரம் எப்படி வாழ்கின்றன என்பது பெரும் விதம்பலாக இருந்து வருகிறது.

ராமன் தாயர், "இது குளர்க்கும் மாலின் குரல் ஒலி. நிறத்தை ஒன்று அகைத் தூத்துவெறு போகிறுக் கிறது" என்று.

"தாய் அங்கே போக முடியாதா?" என்று கேட்டான் கருணாகர்.

"இந்தச் சேற்றைத் தாண்டிப் போக முடியாது" என்று ராமன் தாயர்.

"சரி! இன்று தங்கு அளிச்சுட்டியினை. நாளை மறுபடியும் வரலாம்" என்று கூறிக் கொண்டே எல்லாகும் மறுபடியும் பாலைவனின் மீது ஏறிக் கொண்டார்கள்.

பிரயாணிகள் விடுதிகை அடைந்ததும் அங்கே வரும் தீரடி விட்டு வாகனம் நார்க்காரிகளைப் போட்டுக் கொண்டு அமர்க்கார். கருணாகருக்கு மகத்தியானமம் சிவசங்கரன் தன்னை யடிக் கால் செய்யாததில் அகிடுப்பி ஏற்பட்டிருந்தது. இப்போதும் அவர் தன்னிடம் பேசாமல் அங்கத்திலும், அவனுடைய தனிப்பட்ட நிலமே அங்கமாகப் பேசியது. வேண்டுமென்றே தன்னை அடைமியம் செய்வதாகப்பட்டது.

அதற்குமே, அவன் மனைவி கையம் பற்றிக் கூறிப் பரிகாசம் செய்தார் சிவசங்கரன்.

"அவளை ஒன்றும் கட்டுப் பெட்டி யாக அப்துல்லா வாகேரப் வளர்க்கவில்லை. அவன் பள்ளிக்கூடத்தி லெல்லாம் படித்துக் கொண்டிருந் தான். இந்த அஹமத்தான் அவளைப் பர்தாவுக்குள் தள்ளி விட்டான்" என்றான் அச்சுதன்.

பாஸ்கோபால் அதற்குள், "உங்க ளுக்குத் தெரியுமல்லவா சிவசங்கரன். அஹமதிள் குடும்பத்துக்கும், அப்துல்லாசாஹேபின் குடும்பத்துக்கும் வேறு நாட்களாக ஏதோ விரோதம் இருந்து வந்தது. ஆனால் வலிமா, இந்த அஹமதத்தான் 'நிக்காஹ்' செய்து கொள்வேன்' என்று பிடிவாதம் பிடித்தான். ஆகவே அவ ளுடைய அப்பா விட்டுக் கொடுத்து மணம்செய்து வைக்க வேண்டியதா யிற்று" என்று கூறினார்.

"ஆமாம்! அவர் பொருத்தன்மை உள்ளவர். அதே மாதிரி சிவசங் கரன் மூலமாக எங்கள் குடும்பத்து விரோதம்கூட நீங்கி விடுமென்று தம்புகிறேன்" என்றான் அச்சுதன்.

"எதைப் பற்றிக் சொல்கிறாய்?" என்று கேட்டான் ராம்மோஹன்.

"இது தெரியவில்லையா? சிக் கிரத்தில் சிவசங்கரன் எங்கள் வீட்டு மருமகனாகப் போகிறார்" என்றான் அச்சுதன்.

சிவசங்கரன் அதற்குப் பதிலாக, "விரோதங்களை மறந்து நட்புரிமை

பாராட்டுவதுதான் பண்டி. நான் உங்க ளுக்கு உரவின் ஆறையும், சுகானிட்டா ளும் உங்கள் குடும்பம் ஒன்று சேர்ந்து ஒற்றையாக இதர்தாய் எங்குச் சத் தோஷமாக இருக்கும்" என்று.

கருணாகர் ஆத்திரத்துடன், "உங்க ளுக்குச் சத்தோஷம் அளிப்பதுதான் மற்றவர்களுக்கு வேண்டியா?" என்றான்.

"அச்சுதன் அதைப் சொற்படுத்தாமல், "நீங்கள் எங்கள் வீட்டு மருமகனாகப் பற்றி என் தந்தை கூடப் பெருமை அடைந்துவிடு. மாதவி அக்காவுக்கு மணமாகப் போவதில் எல்லாருமே சத் தோஷமடைந்துவிடுவீரும்" என்றான்.

"இப்படி வேலமாம் வேலம் போட் டுச் சிவசங்கரன் மயக்க வேண்டாம். நீங்கள் எங்குக்கு இறைக்க அநீதியை எத்தனை சென்மம் எடுத்தாலும் என் றும் மறக்க முடியாது" என்று கூறி விட்டு எழுந்து உன்னை சேன் தன் கருணாகர்.

மறுதான் காலைமேல் கருணாகரன் பங்க ளாவின காலையில். (தொடரும்)

கோடைகாலத்தில் நீலகிரியின்  
குளுமையை உங்கள்  
வாசஸ்தலத்திலேயே அடையுங்கள்



**டி.எஸ்.ஆர்**

சந்தனத், அரைகீரை வகை  
பருங்கரிமலகா தைலங்கள்.



**டி.எஸ்.ஆர் & கோ. கும்பகோணம்.**

34

சந்தனம்: மேலாண் தாமசி உயர்ப்பு அரிப்போலேஷன். 1, டாக்டர் எத்திரன் ரென், மேற்கு  
புலியாட் ரோடு, திருச்சி. 2, மேலாண். 3, 4, மகாபத்தா, ரிளாக் தே. 1, 15-2135, உயரகபாட்  
முது டாக்டர். 3, மேலாண் தாமசி உயர்ப்பு அரிப்போலேஷன், 15911, மாகாட் டாக்டர் ரோடு, கச்சத்தா-28

5,00,000  
ரூபாய்கள்

**பகுத்தி நல்கல்**

ரூ. 80 வரை  
ஆய்கள்

**மதுரை மீக்ஸ் கார்பொரேஷன், மதுரை**

நிலைகள்: மதுரை, அத்தூக்குடி, அப்பாடி முதலாம்

★

கைத்தறி இயந்திரத் தறி. பின்னல் தறிகளுக்கான  
சகலவிதமான நூல்கள்

★

விநாயக பௌசம்

கயிறு, கிழங்கு, கீழ்ப்பாடி, நாட்டின் முதலியவைகளுக்கான  
விநாயக நூல்கள்-வைப்பல் நூல்-முதுகிழைந்த கரடுகள் முதலியவை

★

10. செப்டம்பர்

**ஏ. டி. எப். ஹார்வி லிமிடெட்**

புதுச்சேரி, மதுரை

போன்: 420 (4 லைன்)

மதுரை

தலை: "ஹார்வி"

விபத்தை தாற்றங்களுக்கும் சாதாரண சுகம் போய்  
கொடுத்தல் விஞ்ஞானம் தரும் புத்தம்புதிய பதில் . .

**ஆக்டமர்**

**இந்தியாவுக்கே ஒர் அடிநாதன போய்விடு இப்போது உலகமே!**

தமிழ் தந்திரஞ் சூத்திரங்கள் என்றதற்குப் பரம்பரிய அடிமை அடங்கியுள்ள சாத்திரபாஸாயனன் டாஸ்ஸெட் போல் அத்தகைய பரம்பரிய அடங்கியது அமைந்தது. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் 'ஆட்டிப்' என்பது அத்திரபாஸாயனன் கருவையே யுள்ளார். எனக்கு இதுபோல் - திராசு என்றும், தாஸ்பு போன்ற பழைய சொற்கள் சமீப போய்க்குடியில் சாத்திரபாஸாயனன் தாஸ்பு என்பது டாஸ்பு என்றதற்குப் ஒத்திருக்கிறது.

[illegible]

အထွေထွေအားဖြင့် အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါသည်။





# திரிக்கெட் கோபிநாத்



கீழ்க் கட்டுரைகள் இவ்வாற்றிலிருந்து மாறுபடிக் வந்து இறங்கினார்கள். அவர்கள் தான் இந்தியாவின் கணரலில் திரிக்கெட் ஆட்டத்தை முதல் முதலில் 1735-ம் வருஷம் விளையாடி, இந்தியாவில் திரிக்கெட் விளையாட்டுக்கு அங்குரார்ப்பணம் செய்த தலைர். இவரு இந்தியாவில் அங்கிவிளையாட்டு பங்கிப் பெருநி வளர்த்து, உலகமே கண்டு போற்றிப் புகழும்படியான அருமைமான திரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்களின் பெற்றிருக்கிறோம்.

சென்னைவிலே திரிக்கெட் விளையாட்டு என்றும் அங்கே இரு கோபிநாதத்தைப் பார்க்கலாம். சென்னை திரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்களுக்குத் தலைவராக விளங்கும் அவரது விளையாட்டிலே ஒரு தனிக் கவர்ப்பினால் பதைக்க காணலாம். பத் தனிக் காற்றுகள் பறக்கச் செய்து ஒட்டக்களை எண்ணிக் குறிப்பதில் அவர் திரார். 'பீய்டுக்' செய்வதில் அசைவ குரர்.

'கோபி' என்று சென்னை திரிக்கெட் ரசிகர்கள் அன்போடு அழைக்கும் திரு கோபிநாத் சென்னைவிலே 1836-ம் வருஷம் மார்ச் 12 தேதி பிறந்தார். அவர் தமது பதினெட்டாவது வயதில்தான் திரிக்கெட் விளையாட்டு தொடங்கினார். ஆனால் விளையாட்டில் ஆரம்பித்த குறுகிய காலத்துக்குள் கோபி நேர்ந்த பயிற்சி பெற்று, வெளிநாட்டுக் கோஷ்டிக் தெரிவாக ஆடும் அளவுக்கு முன் வந்திட்டார்.

திரிக்கெட் ஆட்டத்தில் தூறு ஒட்டக்கள் எடுப்பது என்பது அபூர்வம். ஆனால் திரு வி. டி. கோபிநாதுக்கு 'தூறு' தன்னார் பட்டபாடுதான்! 1862ல் இவ்வாற்றிலும் 1954ல் பாசிந்தாறுக்கும் போய் அருமை வாக விளையாடி யிருக்கிறார்.

திரு கோபிநாத் தென்னிந்தியக் கல்வாரியில் பயின்று பி.என்.சி. வகுப்பில் தேதி, பிறகு

மாகாணக் கல்வாரியில் சேர்ந்து எம். ஏ. பட்டமும் பெற்றிருக்கிறார். இவர் இப்பொழுது கார்டன் ஸ்டிரீட் கம்பெனியில்

மெர்க்கெண்டைஸ் அடில் டெண்டர்ஸ் பணிபுரற்றி வருகிறார். 1935-ம் வருஷம் பங்கு ஸ்திரீஸ் மேஜர் ஜெனரல் ஏ. டி. கோதாதனின் புதுச்சிபாளையம் மனைத்தார், கோபிநாத்தின்

அருமைத் திரு மனைவியார் கோமளா அவர்களுக்கு விளையாட்டுக் கலையில் மிகுந்த ஈடுபாடு உண்டு. அவர் டென்னிஸ் விளையாட்டில் தன்ரு நேர்ந்தவர்.

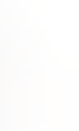
பிறந்த ஊரில் பெருமைபடைவதை விடப் பெண் எடுத்த ஊரில் அடையும் திறப்போ மாய்ப்பின்கண் பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுவது வழக்கமல்லவா? திரு கோபிநாத் பங்கு

ஸ்திரீஸ் தெற்குப் பகுதி திரிக்கெட் கோஷ்டிக்குத் தனிமை வகித்து திருவிவந்து திரிக்கெட் கோஷ்டிக்கு எதிராக விளையாடினார். பங்குஸ்திரீஸ் இந்திய கோஷ்டிக்குப் பெரும் தொல்வி ஏற்பட்டு கிறும் தனி. தம் கோஷ்டிக்கு அபிர்த்தி நேர்த்துவிடக் கூடாதே என்ற கவலை பங்கு மாய்ப்பின்களுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. மிகுந்த நேரத்திற்கு திரு கோபிநாத் அபாரமான ஆடி, எதிரிக் கட்டுப்பிளையும்

அவர்ந்த போதும்படி பத்துகொப் பறக்கச் செய்த 176 ஒட்டக்கள் எடுத்தார். திருவிவந்து கோஷ்டிக் தனி உரே. கோபிநாத்தின் பந்தாடிக்கும் வெறையைக் கண்டு விவந்து பாராட்டினார். அத்தப் பந்தவந்தில் இந்தியா கோல்வி புற்றது. திரு கோபிநாத்தின் இவ்வாற்ற விளையாட்டு எவ்வோருடைய உள் காதலையும் ஸர்த்து

விட்டது. இதிலே அவரது திரிக்கெட் சரித் திரத்திலே மறக்க முடியாத சம்பவம்.

"தம் தாட்டில் திரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்கள் பந்தை அடிப்பதிலும், பந்தை விவெதிலும் தான் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் 'பீய்டுக்' துறையிலும் அக்கறை செலுத்த வேண்டும்" என்று கோபிநாத் தமது பேச்சில் குறிப்பிட்டார். திரிக்கெட் விளையாட்டில் மன ராசிக் கவனம் திரு கோபிநாத்திடம் தன்ரு திறமை இருக்கிறது. இவரது திறமைகளைப் பவன்படுத்திதல் தமிழ் நாட்டுக்குப் பெருமை வையத் தேடித் தருவார். — ஜென்மெனி.



பக்கால் கைரலில் காக்கில் மேல் சாத்தகாறு வயலில் பார்த்த தின்று கொண்டிருந்தான் பண்டையவார்க்கு மகன் இருந்தான்.

"சின்ன ஸூயா, எப்பொழுது வந்தீங்க?" என்று பேசிக்கொண்டே வரப்பில் நெத்திரினை இருபுறமும் கைகளிலும் விசைப்பெயாது வந்தகொண்டிருந்தான் பண்டையவாள். பிறகு தொடர்ந்து சொபாது, "இப்பத்தாய் பாலுக்க, வடக்குத் தெரு தாலுடு பண்டையவாள் அருளுகைம் இயைக்க... அவளுக்க தானக்கு அருகிற இந்த வயல்கை மட்டையிட்டு அடிக்காள். 'ஏண்டா, படுமா!' என்று கேட்டேன். 'அட, என்னுங்கா உன் வீட்டுக்கு சொத்து போயிட்டமாதிரி கத்தறயோ ஸூயா சொத்தியே இந்த வாய்க்கை ஜீவனும்தான் இரண்டு வாய்க்கை போட்டுக்கிட்டான் என்ன வந்துகிறீம்!' என்று வார்த்தை வித்தியாசமா பேசினான்! அவன் இப்பொழுது ஒரு மாதிரித்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தானும் வலிக்கட்டுத்தான் வருகிறேன்" என்றான்.

"அது கிடக்குடா, தொண்டியுது. இது தெரு எமாசாரம்து! பெரிய ஸூயா எம். எம். ஏ. ஆய் போகிறது, தெரியுமா சொபாது?"

"அப்படிக்கொள! ஏதுக்க, நம்ம ஸூயாதான் எம். ஏ. ஆக்கையிலே! எம். எம். ஏ.க்கு இன்னும் பெரிய மட்டை கொடுக்கணுக்கொள!" என்று கேட்டான் சொபாது.

கிருஷ்ணனுக்கு ஸ்ரீரீ என்று சிறப்பு வந்தது. ஆனால் பண்டை நாதந்தவாளிலிருந்து, சிலன் கோவிலுக்குவரணி வரை கிருஷ்ணன் சொபாதுக்குத் தேர்ந்தாய் பதறி விவரமாகக் கொக்கித் கொண்டே வந்தான். சொபாதுக்குத் கேட்டக் கேட்ட விவப்புத் தாக்குவிலினை, ஆவிரம் கெளவிகன் கேட்டு, சந்தேகத்தினையும் நீக்கிச் சொண்டான். இருந்தாலும், பெரிய பெரிய படிப்பு படித்தவர்களுக்கைய சொண்டையும், தன்னுடைய சொண்டையும் ஒரேமாதிரி — எங்காவதெனவும் ஒன்றாகத் தான் கைக்குப் பண்டைக் கட்டுவாக்கொன்பது மாதிரித்தான் வட்டினை அவனுக்கு நம்பும்படிவாக இல்லை.

"ஒகே, மேலத்தெரு தாலுடு நம்ம ஸூயாவுக்கு எதிராகவா திற்கிறுங்க. அதுதான் அந்தப் படுவாப்பயல் என் மக்கான் அருளுகை ஒரு மாதிரி, திற்கிறது" என்று முடிவு கட்டினான் சொபாது.

இராய்பத்தி அங்கவாவு அகவாரஸ்யமாகக் காணப்பட்ட தேர்தல் விஷயம் இத்தியை கவாரஸ்யமாக இப்போது தொண்டும் என்று அப்போது சிறிதும் எதிர்பார்க்கவே விலக்க சொபாது.

இன்னும் தேர்தலுக்கு ஒரு மாதத்தான் இருந்தது!

சொபாதுவுக்குத் சரியான வேலை. பண்டையவாருக்குத்தான் ஆகட்டும், சின்ன ஸூயா கிருஷ்ணனுக்குக் கூடட்டும், நிம்மதியாக ஒரு இரவு தூக்கம் கிடையாது.

அன்று இரவு சொபாது தெருவுக்குத் திரும்பி வரும்போது, கச்சேரியை சரியாகப் பள்ளிக்கு அடுத்த வீட்டது. "இந்தச் சிறு பக்கலான் என்ன தொத்தரவு கொடுத்துட்டாக்க, பாஸ்பய மயலுவ வுள்ளீசா ஒரு வெண்கி ரூபாய்க்கு ஒரு அறு குதையக்கட வாகக் காட்டெனாட்டாக்கின. நான்கு தம்ப தெரு பயல்கை இரண்டுபைரை வவர்த்த திக் குடியானத்தெருவுக்கு தொட்டிக் ஒட்டக் கொக்கணும்" என்று கிட்டம் வகுத்துக் கொண்டிருந்தது அவன் மனம்.

"அப்பா! உன் மருமகனுக்குக் கொஞ்சம் குரங்கொடு..." என்று சொபாது சொன்னவுடனேயே, திவ்வொளியினின்றும், மகத்தது திறை சொபாதுயின் மனவினைக் கைக்குக் கட்டி விட பிஸ் வந்து தின்றான். தகரயில் பந்த துணிமல் 'ராஜாக்கைக்கா'ப் படுத்திக் கொண்டிருந்த பருஷிஸப் பாரக்கப் பெருமை தாக்க முடியவில்லை அவளுக்கு. 'எம்மா தான் முழுதும் ஒருத்தொருத்தர் மாதிரி உழவியே ஏர் பிடிக்கிறவனு சொபாது? எம்மானுடக் கூட தின்று அன்னவா குத் தாக்கை செப்பினு. தகரவாங்காட்டியும் வெண்கி கேட்டி பனியன் போட்டிருக்கிறது!"

"எம்! இத்தா, இத்த வெங்கியை நீவ் கவுக்காரம் போட்டுத் தவவத்துக் கா



வை, வெள்ளி முனித்த இரண்டாவது நாழி  
தான் குழமானம் தெருவினே இருக்கணும்...  
ஆ...மாப்!..

“ஏக, இப்படிக்குழமானம்?”—கெள்வி  
முடிவு முன்பே பதில் வந்து விட்டது.

“ஆ, இது ஏன் வெண்டாத விவகாரம்,  
உங்களுக்கு சொன்னால் தெய்வியா? இதென்  
வாய் உங்களுக்கு ஒன்னும் பிடிபடாது. இந்தா,  
இப்படி வா, ஆமாம், வினக்கு வாய்ப்பதற்கு  
முன்பே உங்கள் அவனுக்கி இந்தப் பக்கம்  
வந்ததா?” என்று கேட்டான். குரல் தணித்  
திருந்தது. அண்டை, அடுத்துக்குத் தெரிவக்  
கூடாதோ என்றுவோ!

“ஆமாம், நான் சொல்வ மறத்துட்டே  
துக்க, அவரு என்மான் கூட இப்பி,

வின, பொர் போட்டிருந்த சம்பா வைக்  
கோவின் மனம் காற்றில் கவந்து வந்தது.  
பிரம்மாண்டமாக வளர்ந்திருந்த புனித  
மரத்திலிருந்து சிறு சிறு இலைச் சருகுகள்  
மேலே உதிர்ந்தன.

“என்னங்க... இன்னும் உறங்கவில்ல?”  
என்று கணக்கு கேட்டான் புருஷன் கோம்பில்  
முறிப்பதைப் பார்த்து.

“தயா...ஆ...ஹ்...” என்று கோட்டாவி  
பதிலாக வந்தது. தூக்கம் அவனுக்கு நங்  
ருக்க வந்தது விட்டது.

உலகத்திலேயே விழித்துக் கொண்டிருக்கும்  
மனிதர்கள் தாம் இரண்டு பேர்கள்தான்  
என்று நினைத்தான் கணக்கு. குடு-ஆரி இருதி

# நியாயம்

வசிஷ்டன்

தம்ம ஐயர் மாநிலி தேர்த  
னுக்கு நிற்கிருங்கனாம்,  
கதை கதைவாய்ச் சொல்  
கிச்சு!”

“நிறுத்து. நீ உன்பாட்  
டுக்கு...”

“ஒரு நிமிஷம், ஒரே நிமி  
ஷம் வாய் மென்னமாக  
நிச்சுது. மனத்தில் நிரடி  
நின்ற எண்ணம் பொத்துக்  
கொண்டு வந்து விட்டது.

“இதைக் கேட்டு முடிவுக்  
வைச்சுக்க. நாளை அந்தப்  
பயம் இந்த விட்டை மிதிக்கானது, கண்டி  
என சொல்லிவிடு. இந்தப் பக்கம் வர  
வேண்டியது. இவங்க ஜெயிக்கிறதை நான்  
பார்த்துட்டே உட்காரத்திருப்பேனுங்க...”

தன்னை மீறி அவன் பெரிய மனிதனாக  
மாறி விட்டான் என்றுதான் தொன்றியது  
கணக்குக்கு. அப்படி இருந்தாலும், இந்த  
அருளுகலத்தோடு என்ன சண்டை, எதற்கு  
என்பது அவனுக்குச் சரியாக விளங்க வில்லை.

“புருஷர்கள் வியலகாரம் தாமேத் தலைபிட  
வேணும்” என்றிருந்து விட்டான். இதில்  
குறுக்கே கேட்கவும் பயம்!

நிலா காய்ந்து கொண்டிருந்தது. தெருவே  
தூக்கத்தில் ஆழிந்து விட்டது. ஏதோ நினைத்  
தில் வாய் வைத்துவிட்ட ஊர் மாட்டைத்  
தலைவாரி விரட்டும் சந்தம் தூரத்தில் கேட்  
ட்டது. பக்கத்துக் குட்டையில் தவளைகள்  
குதித்து. “சைக, சைக”

என்றது மூலையை உண்டாகச்





வும் கையவிடப் பெறுவான் பெருகக் கொடுத்தான்.

"இத்ததெருதகவே நம்மதுயரவே சேவீசு கட்டாங்கென்று கவச்சுக்கலாம்..."

கேட்பேன் வந்தவிட்டது கோபாலுக்கு.

"அட, கவச்சுக்கிறது என்ன! முதல்தேரத் துக்கடப் போயிருமா? அந்த ஆட்டை இந்த மூன்று ரூர அடியாக அடிக்குறா இங்கையா பார்க்க!" என்றான். தொடர்ந்து பேசினான்:

"இப்பொழுதே யாரு என்ன கையழியுது பணம் ஆறுதல் தன்னீர் கணக்கா... ஆ... பணத்து பேச்சு வாரம்போ தான் திரைப்பு வருது. காண்பேன் எட்டுமணிக்கு 'இத்தாடா, இத்தாடா' செலுக்கு' என்று ரூபா ஒரு பத்து ரூபாய் போட்டுத் தந்தாகா... — பத்து அணு மீதம் கவச்சிருக்கீர்கள் இந்தரம்... உம்... பார்க்குங்கள். எடுத்துக் கொணவ..."

இத்தப் 'பிராங்கம்' கேட்டதற்குக் கண்ணீர் கழறித் கொண்டு உறக்கம் வந்ததுதான் கணக்கு கண்ட பணம். குடிசைக்குள் நுழையப் போனவர் திரும்பினான். ஏதோ ரூபாய் வந்து. "நம்ம தரீப் பன்னத்துக்கு எப்பொழுது அறுப்பு விடப் போகிறதுக்க? அங்கை சிவமெல்லாம் அறுத்தாச்சு. நம்ம குக்குறான் தனியாக திரிந்து." என்று.

"அந்தகெல்லாம் இப்பொழுது மூச்சு விட நேரமில்லை. நீ ஒண்ணு சேய். நான் இங்கே மறு தான் அடியு மூச்சு அறுப்புக்குப் பத்து ஆட்டை விட்டுவிடு. மாதிரியே கண்டு முதலுக்கு ரூபாவோட தானும் முடியாத்துட நேன் அப்படியே தான் வரவில்லையா. நீ மூடிச்சு. கணம் கவச்சுக்க."

அறுப்பு கண்ணீர் கதிரி வந்தது. அரைத் தூக்கத்தில், பண்ணையார் அங்கு வந்த அங்கு உட்கார்ந்திருக்கத் தான் ஓட்டும் காட்சி மனத்தினரையே பளிச்சிட்டது. கைத் திரை அணைவான் கம்மா மூக்கிலே வீசும் கைக்கே வேண்டாமா?

'முதலில் ஆட்டை விடுக்கிறது. ஒட்டிவருவதற்கு பண்ணையார் கோபாலுவிடம். அப்படியே அடிக்கொண்டு சொல்லி, முதலில் கிணத்தின் வெற்றியை. பண்ணையார் ஸ்பரிசும் மலிர்க்காச்சு எடுத்தது..."

திடுக்கிட்டு விழித்தான் கோபாலு. புலி வம்பறம் மூன்று 'டோக்'கென்று தலைப் போட்டது வந்து விழுந்தது. ஆத்திரமாக வந்தது. புலியும் பழந்தாது கையில் எடுத்துத் தரை யில் ஒக்கி அடித்தான்.

கவிதாம் கோபாலுக்குச் சொந்தம். காண்பேன் கோ புலியைத் துத்தான் எடுத்திருக்கும் தாட்டாண்கமக்காரன் பழந்தாதுப் போதுக்கே கொண்டு போய் விடுவான். போதாததற்கு மரம் விட்டுக்குக்கும் நுழையப் பார்த்தது. இன்னும் சில நாட்களில் இந்த இறவு புலியை மீட்டி அகலுவாரத் ததெய கண்ணா பெயர்த்து விடுமீ!

திரும்பவும் தேர்தல் திரைவுகள் அவன் கண்முன் வந்து நின்றன. அவை கண்ணில் விழுந்ததுதானே அங்கிருந்த தூக்கத்தையே வீரட்டி விட்டன.

'மத்திரியாளுக்கு ரூபா என்ன வேலை போட்டுத் தருகிறார்களோ நமக்கு! அட, இறவு ஒரு நாள் எழுந்தும் படிக்க வெச்சிருத் தொம்மு ஒரு விக்கடர் உத்திரமோத்திரியே

பாவது இருந்து விடமாட்டாரு. அதற்கு இப்ப வரீ இக்கம். மத்திரிக்குச் செவ்வக் உத்திரமோம் நமக்குத்தான்! பெரிய மனுஷன் சொல்வான் கண்ணிடம் உத்தரவு காக்கிக் கொண்டுதானே உங்களைப் போனோம்!'

முடிவின்மையம் முடிவா சித்திரமாம். உட்கார் கட்டிக்கு மனம் படிய மறுத்தது. 'தூக்க மார்ட்டெக்' என்று பிடிவாதம் பிடித்தது.

குடயிலானைப் போய் விட்டு வந்தது திரும்பி வந்து சொல்லுகிறது. பண்ணை யில் கண்ணியைத் தேர்த்து ரோடியைப் பூட்டி, ஓட்டித் கொண்டுருந்தான் கோபாலு. உங்களை பண்ணையார் உட்கார்ந்திருந்தார். இதுவரை இந்த கண்ணியைத் தொட்டுப் பார்த்ததுகூட இல்லை கோபாலு. இப்பொழுது கண்ணியைப் பண்ணையாரைப் கவந்த ஓட்டும் பாதையம் அங்கையா விட்டி இருக்கிறது! பெருமீதம் பொங்கி வந்தித் கொண்டிருந்த துறந்தில். இத்தக் காட்சியைத் தேர்ந்த மூக்கன் பார்த்தான் என்று அவன் கண்ணில் அம்பாய்த்தான்.

கோபாலுவிடம் மனம் நன்றியாக நினைத் தது. கண்ணைத் தேய்வம் பிசு அருகில் உட்கார்ந்திருந்தது. "வெற்றியே, புலி யினைக்குக் குறைச்சல் உண்டா! இத்தக் கைத் துரி இருமாதிரி யாரு இருக்காங்க! பாவம் எத்தனை உட்காக்கன் பெரி யிருப்பாரு? எத்தனை காசு, பணம் செலவழித்திருப்பாரு?"

"என்டா கோபால், என்ன பேசவே காணும். அப்பொ?" பண்ணையாரின் குரல் கோபாலுவிடம் தட்டி எழுப்பியது.

"அப்பொன்னா! என்னா! நம்ம வேலை போங்க. நீக்கன் எத்தனை சிரமப்பட்டிருக் கீங்க தான் செப்பிறது ஒரு சிரமத்தோட சேர்த்திடுங்கா?"

"ஆமாம், உன் கெருவியை கண்ணிடமும் சொல்லி விட்டாயா! நமக்குத்தானே போட நெல்லுக்க?" என்று கேட்டார் பண்ணையார்.

"உங்களுக்கு அது கிணையா கொஞ்சம் சம்பளம் வேண்டாமா? ஒரு விடு. ஒரு ஆறு விடாமல் சொக்கிக் கட்டுப்பாடு செய் துட்டேனுங்க! பித்து என்ன?"

"என்டா கட்டுப்பாடு, மூக்குப் போட நென்று சொக்கி, ஆட்டுப் பெட்டியினே போட்டாங்கென்று!" என்று பண்ணையார்.

கோபாலு ஒரு வேகத்துடன் பேசினான். "போருவாங்கனா, பாணியை மணக்க. தாவுருக்குப் போட்டுட்டு மாரியாத்தாவுக்கு எதிரா போய் சொக்கிறாங்கனா! அவர் களைத் தெருவியே சொக்காமல், கட்டுப் பாடா கிளாக்கே, தெருவை விட்டு வீரட்டி விடுகென்று..."

ஆவெசமே வந்தவிட்டது அவனுக்கு.

"யாருங்க! சொக்கக்கட வேட்கமா இருக் குது. 'தாவுரு பண்ணையினே இருக்கிறேன். அதுவாய்ந்து ஒரு பயல். அவன் என் சொத்த மாராதுங்க. அவன் நமக்கு எதிரா னர் துணைக் காணக்க குறப்பாரு. தான் கண்ணிக்கப் பார்த்திதல். கையிலில். அவன் டம் தான் பேச்சு வார்த்தையை நினைத்தி விட்டேனுங்க."

பண்ணையார் ஏதே இத்தனும் பிசு பேச விடவில்லை. மெனமென உட்கார்ந்திருந்தார்.







“**வேடம், ஏண்டா சின்னப் பவுளை,** எங்கேடா கணக்கு? கைத்துலே அப்படியே போட்டுட்டு நன்னு பிடிக்கப் போயிட்டாச் சேனா? ஏன்டா அதுவாயமாவிடுக்கு, ஐயா, வந்து நாளுக்கு நாழிவாக்க...’’ என்று கோபத்து இரைச்சல் போட்ட பின்புதான் கணக்கு ஓடி வந்தான். தான் வண்டியிலோட்டி வரும் பிரதாபத்தை அவன் பார்த்ததை வயிற்றெரிச்சல் அதிக தெரிந்தது.

கோட்டான் குண்டு பதினாறுதான் கண்டிருந்தது. இதுவரை பதினெட்டுக்கு மணி ஓரைத்ததிலே, சரியான கவனிப்பு இல்லாமல் ஓடியே, பாழாமாகப் போய் விட்டதாகக் கணக்கு சொன்னான். கண்டு மூத்து அப்படியே விளாபார்க்குப் போடச் சொல்லி விட்டார் பண்ணையார். கோபத்து, கைத்தில் மணி இவ்வாயில் கூட்டச் செய்து அவ்வளவையும் அளந்து விட்டான்.

“ஏண்டா, வாரம் எடுத்துக்க விடுவீயா?” என்று கேட்டார் பண்ணையார்.

“அதெல்லாம் இப்ப ஓன்னும் வேணும்... குடுவையிலே பார்த்துக்கலாம். எங்கே ஓடிப் போகுது... நாம் பணத் துக்குப் படுகிற கட்டம் தங்கக்க தெரியும்!”

இந்தக் கதைதான் முன்பு ஸ்ரீராமர் தெய்வக் குப் பிரதிக் கொண்டு தீவிர நாடகம் மகத்திய் தோன்றி மறைந்தது.

“ஆச்சம், அடுத்த வாரம் புதன் பிறைம தம்ப நாபுடு வண்டவா எம் வேணுது விரும். இவ்வீடுகளை!” என்று கேட்டான் கோபத்து வண்டியை ஒட்டிக் கொண்டு.

அன்றும் கோபத்து தெருக்குத் திரும்பும் போது மணி பதினெண் துக்கு மெலாதி விட்டது. “செவ்வாய் ஆயிள்” இன்னும் ஓடக் கூட இல்லை. சின்ன ஐயாவும்,

ஏதென்றாலும் கணக்கு பார்த்துக் கொண் டிருந்தார்கள். கோபத்து அவர்களிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு வந்துவிட்டான்.

கணக்கு கைத்திருத்தவன் மாநிரி ‘மொது மொது’ வென்று கண்டைக்கு வந்து விட் டான். அவளுக்கு மாநிரியில் கைத்திரை ஏதும் கிடைக்காதது பற்றி மிகவும் வருத்தம். பெரிய சேமான் மாநிரி அங்கே அவன் புகுவுள் நடந்து கொண்டது அவளுக்குக் கட் டொடு பிடிக்கலில்லை.

‘உன் உபதிரவம் பிடிச்ச புரணத்தை ஆரம்பிக்கட்டியா... இந்தா கணக்கு உனக்கு ஏதும் நிலவரம் பிடிபடுதா? உலகத்திலே எத்தனை சமாளாரம் திரும் உட்குது. ஏதா வது உனக்குத் தெரியுமா? தாக்க நாளுக்கு நாளை வதற உதறுண்டு வதறுகிறோம். இவ்வீடு பாரு... இவ்வையத் தெரி வதறக்கும் என்ன செவ வதறிடுக்கு! என்னவாவது விவரம் தெரிந்து

பெருகுவா? ஸ்ரீராமர் ஆயிரமும், என்னதாறும் கொச்சம். இன்னும் ‘டவுன்’ தோட்டம் அடிச்சவருக்குக் கொடுக்கலாம். வொண்டிட்டுக் கொடுக்கலாம்.”

இதைக் கேட்டுக்கொண்டு நினை அவளுக்குப் பிடிக்கலில்லை. “என்னமோ கட்டமாம், ஒவ் வொருத்தர் அப்படியே அன்விட்டு வருகிறாங்க. நீங்கலும் உங்க எலெவ்வுறும்” என்று ஸ்ரீராமர் மூன்றுததுக் கொண்டு போய்விட்டான்.

கோபத்தும் இந்த தெருக்கடியில் விட்டுப் பிடிப்பதான் சரி என்று ‘செ’ ‘மெ’ என்று இருந்து விட்டான். பிறகு ‘கொக்’, ‘கொக்’ என்று இருமிக் கொண்டு வெளியில் வந்தார்.

கோபத்துக்குத் தேர்தல் ஜூரம் ஏற ஏற, அவன் தகப்பனுக்கும் அவன் உடல் ஜூரம் ஏறித் கொண்டிருந்தது. எப்பொழுதும் சாக் கைப் போர்த்திக் கொண்டு முயலவில் விழுந்து விட்டான்.

கோபத்துக்கு ஓரே அடிப்பு, அடி. பிறை மின் கேவல எரிச்சலாக இருந்தது. நிவந்திக் விடாத தெய்வம் வற்றி விடாதித்தான் கிரவன். “என்ன கண்டால் என்ன உனக்கு?

தங்கம் பாளம் பாளமா கண்டிச்ச போயேன். நிவந்தை நீதான் கட்டிட்டு அழீறும்” என்று வந்திருன்.

“வேடம் தம்பி, ஆயிரம் வந்தாலும் அப்படிச் சொல்வாடுதோ, பூமா தெய்வம்.” பிறகு அவ் குத் தொண்டைகய அடைத்து தங்கம், மண் எவ்வா கண்டிருக்கத் தெரியாத கட்டத்தில் மாட்டிக் கொண்டு விழிப்பது மாநிரி ஒரு பிரமை.

மேலேயிருந்து காய்த்த புகியக்குட்டி ஒன்று விழுந்தது. கோபத்து பழைய நிலைமக்கு வந்தான். அதாவதிலமாம் மனைவியையும், தப்பி விடும் இரைந்தது வருத்

தமாக இருந்தது. இப்போது, எங்கும் இன்னும் இரண்டு தான்! மாநிரி ‘சேவகனு’ளும் எந்த வனக்கு முட்டை கட்ட வேண்டுமோ!

மெதுவாகத் தப்பவிடும் பேச்சுக் கொடுத்தான். “ஒரு சேதி, இந்த மரம் இருப்பது மகா உபதிரவமா பிடுக்கு, வெட்டிப் போட னுமனு ஐயா கைப்பட ஒரு மனு எழுதி இன்றைக்கு ஆபீஸிலே கொடுத்தாச்சு. தானக்கு ஆட்கள் வந்துகிறாயாங்க, மரத்தை வெட்ட” என்று.

பிறகு அவ் குத் மண் கருக்கமாகப் பேசுவது சிறிது இதமாக இருந்தது.

“ஏண்டா தம்பி, இந்த தாய்தான் வெட்டிப் போட்டான் என்ன? ஏதும் குற்றமோ?” என்று கேட்டான் பிறகு.

‘தங்க வேலையாச்சே! தப்பிப் போட்ட மரம் எக்காரைச்சேர்த்தது. தங்கினை வம்பு மனு’ எழுதிக் கொடுத்து ‘வெட்டுடா’ என்று



மெட்டலாக, தாம்ப பார்த்து மத்திரியாக  
 மெய்க்கொண்டே சர்க்காரா!'' இது அவர்பிரகம்  
 உத்திரித்த போலாறு தெரிந்து கொண்டது.  
 மெய்யுக்கும் சொம்பப் பெருமையாக  
 இருந்தது. 'பின்பே என்ன? தன் பின்பு  
 பார்த்து, போட்டுப் போட்டு, ஒரு ஆள்  
 மத்திரியாக இருக்கச் சொந்தங்கள்...!'

இவ்வாறு புதல்மெய்யை, போலாறு  
 விட வாழ்க்கையில் இவ்வாறு முக்கியமான  
 தாக இவ்வாறாய் வந்ததிலும், இனி வரப்  
 போவதும் நிச்சயமாயும், இவ்வாறு பத்த மணிக்கு  
 தெரிந்து 'கிணை' தெரிந்து விட்டது!  
 ஆனால், சரியாக இந்த நேரம் பார்த்துத்  
 தாறு வையம் பிடிச்ச மெய்க்கு இருந்து  
 வரணும்! டவுனில் இருக்கவேண்டிய இந்தச்  
 சமயத்தில், மெய்யைக் கிணைக்கப் போலாறு  
 மூத்திரிட்டு உட்கார்த்திருக்க வேண்டும் என்று  
 விட்ட போனது!

''சரியாக, பத்த மணிக்குமே இந்த  
 ஓடிய தெரிந்து விடுப் போனேயிருக்கிறேன்!''  
 போலாறுமிக் காலிவிருந்து மெய்க்குத்  
 கிணைக்கவேண்டிய மெய்க்கைச் சிவிய, ஆனால்,  
 வாலும் சித்தகொத்த தெரிவிக்கிறேன்.

மெய்க்கைக்குப்போய் மாதம் மத்திரியாக  
 மெய்க்குத் திருப்பி வந்ததுமே, உச்சத்  
 தில் மெய்க் உச்சமாகிவிட விழுந்தது.  
 மணி பன்னிரண்டு இருக்கும்.

மெய்க்கைக்கு அந்த நிலம் இவ்வாறு இரண்டு  
 நாட்கள் நேரம் இப்படியே உட்கார்த்த  
 இருந்தால் போலாறுமிக் தன் நிச்சயம்  
 மெய்க்குத் திருப்பி, கிணைக்கப் போன  
 வாலும் பார்த்து விட்டு, அப்படியே மெய்க்குத்  
 வாலும் பார்த்து வருவதாக உத்திரி மெய்க்  
 பிணை. ''மெய்க்கைக்குப் பார்த்து ஒரு  
 வார்த்தை'' என்ற வார்த்தை வடி இருந்த  
 தெருவோருக்காகச் சொன்ன வார்த்தை.

தன் தெரிக்கப் பண்ணியவாள் விட்டால்  
 நோக்கி முடியும், பண்ணி விட்டு வால்கில்  
 பத்திரிக் சிறு பத்த, பன்னிரண்டு நேரம்  
 தின்று கொண்டிருந்தார்கள் எவ்வாறுமே  
 ஓடித்திரும்பி ஒரே மெய்க்கு, போலாறு  
 மெய்க்கு விட்டதற்குமேயிவையேற்றினார்.

''மெய்க் குணமாக!''  
 ''ஐயமே...!''

அருகில் தெருக்கில் போனதன்  
 போலாறுக்குத் தெரிந்தது. கூட உட்கார்த்த  
 திருப்பது வார்! உத்திரமே இரண்டு, நாடிரு  
 தார்! அவர் எதற்கு வந்தார்?

காலிவிருந்து மெய்க்கில் வந்து வந்திய,  
 தொத்தியில் சந்தைத்தன் அப்பிட் கொண்டு  
 ஆந்தைமாக அமர்த்திருந்தார் பண்ணியார்.

அருகில் போலாறுமிக் பார்த்தவுடன்,  
 ''டேய், படுக போலாறுவாடா, நீ தம்ப  
 கோட மெய்க்காட்டாயே, இத்திரா பிடி''  
 என்று நாடிரு. மெய்க்கைக்குமேயிருந்த  
 ருபாய் தாயாய் திவத்திய விழுந்து மெய்க்  
 மாக உருண்டோடியது.

போலாறுமிக் மூலம் மெய்க்குத்தான் மெய்க்  
 காலித்து நாடிருமிக் குரல் பிரதய வாய்  
 உத்தம் மாதிரி காலிசு ஆவிரம் மடக்காகக்  
 மெட்டது காலியில் இருந்த பிடிபுக்கப்  
 திக் அருவது போன்ற ஆய்ந்து. இருதயம்  
 ஓராவிரம் மூலம் ஆய்ந்துக் கொண்டது.

என்ன சொந்தம்? பட்டமெய்யாக விடும்:  
 தங்கிச் சொந்தம் சொன்னால் சிறிது  
 நேரமாவது போலாறுக்கு. கைப்பிடு  
 சொந்தி விட்டார்கள் தெரு தூக்கம்.  
 தியாயத்தன், சொந்தம் வார்த்தைகள்  
 உத்திரம் பத்தம் விட்டு விட்டு அவர்கள்  
 ஆட்டுக்கு சொந்தம் போட்டு விட்டார்கள்  
 என்ற முடியுமேய்தான்.

''வார்த்தைகள்'' என்ற ஒரே வார்த்தை  
 வடம் அந்த இடத்தை விட்டு அவருடன்.  
 மெய்க் அருவதுவாட்டம் தெருக்கைக்கும்  
 மெய்க்குமும் வந்து வந்தபடி சொந்தம்  
 டாக், பாகி, ஆவிரம் எதிர்க்கவந்த திவருக்.  
 மெய்க்குச் சொந்தத்தில் முடிக்க வேண்டிய  
 அருவதுவாட்டம் மூலம் ஒரே தூக்கமாகத்  
 திக் ஆய்ந்தமாதிரி இருந்தது.

''அத்தா! கொண்கொண்க!'' வையம்  
 பிடிச்ச தெரிந்து விவாசாத்தன் மத்திரி விட்டு.  
 இப்போது வடம் பண்ணி வரணும்.  
 பண்ணியாருமா உட்கார்த்த சொந்தம்  
 இரண்டு மூர் வயக்கினும் வரும்பு ஒரு  
 படி செய்யப் போகிறார்களாம். சர்க்கார்  
 அனுமதிக்கக் கொடுத்திருந்தாம். புதுசட்டம்  
 வந்திருக்கிறதாம் அதற்குப் பத்தம் கொண்டு  
 இத்தமாதிரி திவருத்து நடத்தக்கொண்டாம்  
 மத்திரி விட்டு சொந்த விட்டார்கள். தாம்  
 தாம் இவ்வாறு ஆய்க்கிவிட்டு திவருருமே.  
 இத்தேர்த்துக்குச் சிறுதெருக்கையிருந்து திவத்  
 திவையாட்டர் அருகிட்டிருக்கும். தமக்கும்  
 இனி அங்கே வேலை இல்லை. உய்க்கை வால்கு  
 திவருத்திருந்தது 'மெய்க்கை' வையம் சிறித்  
 வப் போட்டுரு, உய்க்கை வேறி எவ்வெய்க்  
 மெய்க் சொந்தி கிணைக்கிற தெருவாறு''  
 என்றும் அருவதுமே.

சிறிப்பார்த்த மாதத்தில் வால்கும்,  
 போலாறுமிக். ''இத்திர வால்கம் பண்ணி  
 வார் இத்திரிய வேலை சொந்திவிட்டு, இப்  
 போலாறு இத்திருத்தார் திவத்திரிய வாக்  
 வையப்படி, கிணைவாறுமிக் குத்தவேண்டும்...''  
 என்ற ஆவிரமாகப் பெரிதும் போலாறு.

இவ்வாறு குறுக்கிட்டால் தாய்க்காரன்,  
 மத்திரி விட்டார் சொந்தி, மத்திரி சொந்தி  
 தத்திரும் பதிக் வந்திருந்தது. ''ஆறு வால்க்  
 வால்க் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான இத்திரி  
 திக், சர்க்கார் அனுமதி வின்றி, சிறு கிணை  
 நோடவாங்கம் வந்திரு வந்ததற்காக நோட்  
 கம். இது வால்குடன் இத்திரி வால்க் காலி  
 மெய்க் சர்க்கார் வலம் ஒப்புகிவ் வேண்டு  
 மாய். இவ்வாறுமிக், தாய்க்கார குறுக்க  
 சொந்தம்மே பதி மூலம் செய்யப்படுக  
 துடன், அதற்குமேயான திவத்திரியமெய்க்  
 அவர் அனுமதிக்க வேண்டுமாய்!

வாட்டியை தெருக்கிட்டுச் சாப்பாக்கி  
 விட்ட முடியும். ஆனால், சர்க்கார் போன வால்க்  
 டிச் சாப்பிடுமேயுமே என்ன சொந்திவ் முடி  
 யும் திவரும?

போலாறு நடந்து கொண்டிருந்தான்.  
 இவ்வாறு போலாறுமிக் வால்கம் நடந்து  
 கொண்டு வந்தான். வால்கிக்குத் தெரிவிருந்த  
 வால்கி விட்டால் மத்திரித்தது. உய்க்கைக்குத்  
 ஆய்ம் மூலம் மத்திரிவ் தெரிவாகக் காலிக்  
 விழுந்தது.

'பாட்டாவியை தம்பர் நாடிருக்கு ஒரு'  
 என்ற மூல்கைத் தெருக்கி வந்தது.



எந்த வேலைக்கானாலும் சரி



அதற்கென்று, குறிப்பிட்ட ஒரு



ஷாலிமார் பெயின்ட் இருக்கிறது.



be BRIGHT - specify



வியேகத்துடன் ஷாலிமார் பெயின்ட்களை  
குறிப்பிட்டு வாங்குங்கள்.

**ஷாலிமார் பெயின்ட்கள்**

ஷாலிமார் சர்க்கார் பெயின்ட்களில் ஒரு பிராந்திய ஷாலிமார் பெயின்ட்  
பொருத்திப்பெட்டை, ஷாலிமார், 68, மகாத்மா 1 தெருவில் அமைக்கப்பட்டது.

SPV 359



ஸ்வஸ்திக் ஸு மார் க்

## ந ல் லெ ண் ணை தேங்காய் எண்ணை

நூற்றுக்கு நூறு சுத்தமானது  
சமையலுக்கும் உகந்தது  
35, 10, 7, 5 பவுண்டு பாக்  
டீன்களிலும், 3½ பவுண்டு  
(திரும்பிக் கொடுக்கக் கூடிய)  
டீன்களிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பாளிகள் :

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மில்ஸ் லிட்.

அடலா - மம்பாய்

“அப்பலம் வேகுதபா”  
என்றுக் கால் சோம்பேறி.

“அதைத் தான் சொல்வா  
னேன்?” என்றுக் அவர்ச் சோம்பேறி.

“ஊம்மம்” என்றுக்  
முக்கால் சோம்பேறி.

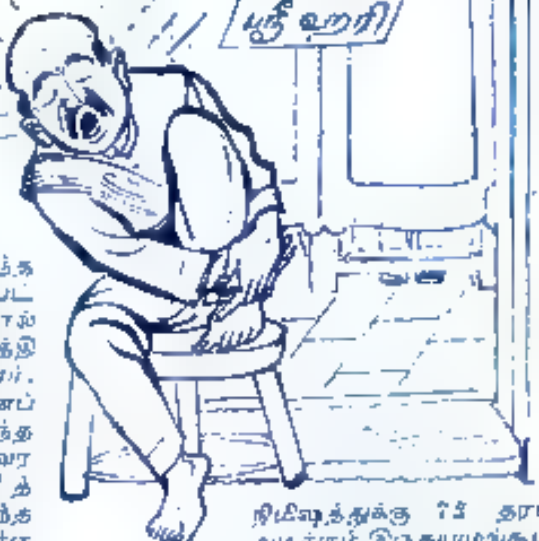
“ம்” என்று முடித்தான்  
முழுச் சோம்பேறி.

அந்நான்று சோம்பேறிகளில் “நிறத்த  
வன் யார்?” என்று சர்க்கை ஏற்பட்டது. மத்தியஸ்தர் விதித்தபடி அந்தால்  
வரும் வயிறு புடைக்க உண்டு ஒரு சத்திரத்தின்  
திண்ணையின் மேல் படுத்தனர். அப்போது மத்தியஸ்தரின் போசனைப்  
படி சத்திரத்தின் பக்கத்திலிருந்து ஒரு குழிசையில்  
தீப்பிடித்தது. வர வரத் தீயின் வெப்பம் அதிகரித்தது. திண்ணையின்மேல் படுத்திருந்தவருக்குச்  
சகிக்க முடியாத நிலைக்கு வந்தது. சோம்பலை விட்டு எழுந்து  
நடந்து தப்பினால் பத்தயம் தோற்றுப் போகுமே  
என்று ஒய்வொருவரும் எப்படியோ பங்கைக் கடித்துக்கொண்டு  
பொறுத்தான். சாதிக்க முடியாத நிலையில் வந்த  
போதுகான் மேற்கொண்ட விதம் அவர்கள் பேசிக்  
கொண்டனர். இப்படி ஒரு கதை.

உண்ட பிறகு ஒய்வு பெறுவது அவசியத்தான்.  
அதற்காக முழுச் சோம்பேறியாய்க் கிடப்பதா?

உழைப்பினால் உண்டான உடல் களைப்புத் தீர  
ஒய்வும், மனத் தளர்ச்சி தீர உறக்கமும் ஆரோக்கிய  
வாழ்வுக்கு அவசியத்தான். ஆரோக்கிய மண்டபத்தின்  
நான்கு தூண்களைப் பற்றி எழுதியசமயம் ஒய்வும்  
உறக்கமும் எவ்வளவு முக்கியமானவை என்பதை விளக்கியாயிற்று.

உடல் உழைப்பினால் சரீரத்தின் உறுப்புக்களுக்குத்  
தேய்வும் அயர்வும் தளிவும் ஏற்படுவது இயல்பு.  
ஒடியாடித் திரியாமல் உட்கார்ந்திருக்காலும் தம் பொறுப்பில்  
இயங்கிக் கொண்டே இருக்கும் உறுப்புக்களும் சரீரத்தின்  
உண்டல்வலா? கம்மா இருக்கிறோம் என்ற காரணத்தால்  
நாடு இருதயம் இயங்காமலிருக்கிறதா? கவாசாயங்கள் இயங்காமலிருக்கின்றனவா?  
குடல்களின் சுரப்பும் இயக்கமும் நின்று போகின்றனவா?  
நமது ஆனைத்துக்குட்பட்ட எககால்கள் போன்ற உறுப்புகளில்  
இயக்கத்தை நிறுத்தும் அளவுக்கு நாம் ஒய்வு பெறலாம்.  
காலம் — வாக இவைகளின் சேஷ்டையால் அயர்வு  
தோன்றும் முன் ஒய்வு பெறத் தொடங்க வேண்டும்.



நிமிஷத்துக்கு 15 தரம் துடிக்கும் இருதயமூல்கூட இரண்டு துடிப்புகளுக்கு

கொகுதரம் 15 சேகண்டு காலம் ஒய்வு பெறுகிறது. இதிலிருந்து ஒய்வின் அவசியத்தை இயற்கையே நமக்கு வலியுறுத்திக் காண்பிக்கிறது என்றறியலாமல்லவா? உடலுக்கு ஒய்வு கொடுப்பதினாலே இவ்வளவு வசதிக் குறைவிற்கு, மனத்துக்கு ஒய்வு கொடுப்பது இன்னும் எவ்வளவு அரிதென்பதைச் சொல்லவும் வேணுமா? நினைவை யடக்கியே கம்மா இருக்கும் திறமீது என்பதுதான் பறைசாற்றப்பட்ட விஷயமாயிற்றே. ஆகவே உடல், மனம் இரண்டுக்குமே ஒய்வு தரக்கூடிய உறக்கம் நமது ஆரோக்கியத்துக்கு மிகவும் முக்கியமானது; அவசியமானது.

சுகம், புஷ்டி, பலம், லீர்யம், அறிவு, ஆற்றல், ஆயுள், ஆரோக்கியம் ஆகியவை போதிய அளவு தூங்குவதால் கிடைக்கும். அவ்விதம் தூங்காததாலோ இவற்றுக்கு மாறான துக்கம் முதலியவை உண்டாகின்றன என்று சாத்திரம் சொல்கிறது.

அகாலத்தில் உறங்குவது, அளவுக்கு மீறி உறங்குவது—தூங்காமலே இருப்பது ஆகியவை காரணத்திற்கு கொப்பவை. அதிபயஸ்கரமான நாசத்தை விடாவிற்கும் இயல்பு பெற்றவை என்றும் சாத்திரம் சொல்லும்.

இரவில் கண் விழிப்பதால் உடலில் வறட்சி அதிகரித்துவிடும். உடம்பு வலி, தலைபாரம், அடிக்கடி கொட்டாவின்னிட் டுக்கொண்டு ஊக்கமில்லாமல் இருத்தல், உடல் தளர்ச்சி, மயக்கம், தலை சுற்றல், அஜீர்ணம் முதலியவை உண்டாவதன்









# வேய்ங்குழல் சங்கர்

இரண்டு அபர்த்த தித்திரையின் ஆழ்த் திருக்கும்பொழுது நகர எல்லைக்கு அப்பால் இருக்க அந்தப் பாழ் மண்டபம் மட்டும் விழித்துக் கொண்டிருந்தது....

"ம்...வெதுவான் வயாமி!" என்று புல் வாய்முழை நீட்டிய வண்ணம் அழாக்குறை வாக இளைந்துவிடுன். துறவுக் கோவத்தில் தின்ற அந்த இனம்பெண். அகன் கழுத்திலும் அனகபாரத்திலும் பொருத்தி தின்ற துளவ மணிகள் திரா வேலிச்சத்திலே மிழ்மிழிப் பூச்சிகள் போவ மிழாமிழுக்தன.

"எதுமெதெம்! ஆறும் அந்த வயத்தின் உய்கை நீ மறந்துவிடக்கூடாதே என்றதான் பயப்படுகிறேன்" என்று சொல்லிய வண்ணம் வாய்க்கதை அண்ணாந்து பார்த்து ஒரு புன் னைக புரிந்தான் துறவி. அவரும் இன்ன பிரா வந்தான்! மாரியப் பிராந்தநிலவியன்போது மூண் எங்கெவ்வாயோ தறி கேட்டு அலுத்த திம் விளைவு. இப்படி தட்ட நடுநிலையில் வந்து பயமறந்ததும் என்று அவர்கண்டாரா,என்ன?

பெண்ணே ஒரே பிடிவாதம் பிடித்தான். துறவிக்கு வேறு வழிவிக்கில். கன பீரம் கண்டிவ மூடிக்கொண்டிருந்து விட்டுக் குறுகக் கையிலே வாய்க்கி உதட்டிய பொருத்தினான். இத்தனை காலமும் கெத்துக் கிடந்த புல்லாவ குறுத்துத் தன் வய்கிங்கிதோ ஒரு சிலைக்கி ட்டி யாக்கது. அந்தச் சக்தி இளை வரவாக நெளிந்தபொழுது காற்று சிவிர்த்தது. கல் மண்டபத்தினித்தறி அத்தனை தூண்டலும் பரவாததில் பெருஞ்ச விட்டன்!

துறவிப் பெண்ணொடி பொங்கிப் பெருகி வரும் இளை மயக்கத்திலே தலை தடுமாறி விடாமலிருக்கக் கவதுகளைத் துறவித் கொண் டான். கனமுண்டிய, குழல் வித்தி பனைப் புனவில் காயக்கவவு ஒன்று எழுந்து வயம் வருவது பொலிஞ்சது.

★

"ஆதத்தவய்கி! விளைவாடுவதற்கு இதுவா நேரம்! இத்தோம் தான் நகர எல்லை வயத் தாண்டிப் போயிருக்க வேண்டாமா? ம...புறம்பு சித்திரா!" என்று ந்தவன் வாய்க்கி தயங்கி தின்ற காதலியின் தயிரிக் கரத்தால் பற்றி அழைத்தான் பிழைப்பு.

ஆனந்தவல்லியோ கன்னலில் கன்னபிழைக் காலித் தேய்த்தான். கழந்த சங்க வாய்க் கலில் இரண்டு பிழைகுடியின் பிடியிலே கிட்டு கொளுங்கொ.

"என்னை மன்னித்துவிடு, பிழைப்பு! இப் பொது தான் உன்னுடைய ஆனந்தவய்கி இல்லை. ஏழைக்கான ஓரத்திலே அன்புக்கும் ஆதாரமும் கட்டுப்பட்ட மகன்! தேவறு சொல்சேன்! இன்று அந்தப் பந்தத்தி னிருந்து விடுவாய்! மய்யோடு வருவதற்கு வயக்கு வழி தேரியவில்லைய..." என்று சொகலிவிட்டு மறந்து புத்தகாகக் கவ்வியை உருத்தான் அவன்.

மேயே வானத்து விடிவொலி எங்கி  
 ளுத்தொ ளர்ந்து வந்த காசியென்பாம்பு  
 திரிபென்று வளைத்துக் கொண்டது. வெ  
 ளின் வேதனை இரண்டாகக் கிழி கவிந்தது.  
 எல்லா தீவிதத்தக் கொண்டாடிக் கிளை  
 கடி. இரண்டு எட்டுத் தனி வர்க்கை  
 பண்ணத்தகுந் தவாராகக் கொண்டுவந்த  
 தனி லுடையை ஆவாய் வந்தவனைப்  
 போல ஆற்று வேண்டதும் விசிவெறித்து  
 விட்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டான்.

எனப் போழுதுக்குப் பங்குமான்  
 அழகி திரிவது அங்கே, ஆனந்தவய்வி  
 ளுதும் நொண்டியைச் செயலற்று தீய  
 வன் பொங்கி வந்த நுலாதனை அடக்க

நாயாமல் ஒரு நாம் விட்பிலன்.  
 அந்தச் சத்தத்திலும் தாக்கப் படுத்த  
 திரிசூரியம் ஒன்று 'நாக்க' என்று  
 புறவெக்குடைச் செறி விட்டு பின்  
 டும் கண்ணவரத் தொடங்கியது.

"அவ்வாறு காணும் நா  
 காணும்?"

"அவ்வுரு அழிவில்தான்  
 காத்தி மயமாட வலகத்தில்  
 திரிசூரியம் கவிந்தித் தந்திப்  
 பெண் கவிப்பெட்டாதே!"

பிறந்தது கவியாய்  
 கவியாய் தீயது விட்டான்.  
 அழகுமைய மெளனம்  
 ஆனந்தவய்விவாக் கொக்கா  
 மாகெழுமறு. வாயவிட்டு  
 காந்தி வேண்டிப் போகிற  
 கது அலகாகக் புறவெரு  
 விட்டான் கவிப்பெட்டாதே  
 கவியாய் எழுதி அழகி விதி  
 துத் கொண்டு விடுவானோ  
 வந்த எய்தி விடுவானோ  
 வாயிடி வானகத்து. இ  
 லிவிலும் விளையாடக் தனி  
 வரி வாயவாகக் கவித் தோ  
 வாய் வெய்ய புறவெரு?



சாமா





“எனக்கு எரி! பாவம்தான் மாய அகரக் கிணர். சில சமயம் என்னை விடும்பது போகக் கூட போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதைத்தான் சொல்கிறேன்”

“அவர் சொல்லும் சொல்லு ஒரு விருத்த சொல்லாத தன் சொல்லி இருக்கிறதே”

பாவமாய் பாவமாய் பாவமாய் பாவமாய்

ஆனந்தவர்தன் பழையகதைகள் நினைத்தான்! அவன் மனத்தினாலே பழைய நினைப்புகள் அனைத்தும் மோதிக் கொண்டு கொண்டிருந்தன.

“பிறகுமேலும் குழைவின் என்ன மாயம் இருக்கிறதே? உதட்டிலே குழைப் போகுத்தி விட்டாக இந்த உலகத்தைத் தன் வாய் படுத்திக் கொள்கிறது. எதற்காகவும் எட்டாத இனங்களையெல்லாம் அவன் குழைவிடுத்து நாத வெண்மையப் பெருகி ஓடி வருகின்றன. எப்படி, ஸாரிம் என்றே இந்த அழகிய வித்தகதையா?” என்று தந்தையவரின் என்ற அந்த வார்த்தை குழைத்து நின்று விபத்தது!

பிறகுமேலும் கூடத் தன்மீதுமே ஒரு விளம்புத்தான். இன்ன பிரபலத்தின் மேல் மனச்சாராறுக்கு ஆதிக்கம் மேல்படுத்துவதாக ஒட்டிச் சென்றவன், என்னை ஒரு தான் விளம்பாட்டுப்போகும் நுகர்வின் குழை வெட்டிக் கொண்டு வருவதும் அதைப் புறக்கணிக்கச் செய்து விடுவதும் நினைவுக்கு வந்தது! மாடு கைடுகள் பரவலாகத் திக்குக்கு ஒலிக்கும் மேல் போனதும் ஏதோ தனிமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்த இளைப்பே பரிசு சிலை மிகுந்தாய் வழியின் கை ஆரம்பித்தான். அந்த இளைப்பே அவன் கால்களைப் பிடிக்கொண்டதன் குற்றமேயே.

“அட, நம்ம சொல்லப் ஆவியோன் பித்திலா? என்ன அற்புதமான விஷயங்கள். ஒன்றுக்கும் உதவாதவன் என்று யாருமேயில்லை அல்லவா அழைப்போர்கள். கூடவும் கிணற்று போலும்படியான ஒரு வித்தக அவனுக்குக் கையெழுத்து என்னுடைய நினைத்தாரா?” இப்படிப் பிறகுமேலும் காதில் விழுமபடியாகச் சொல்லப் புகுந்தபோது ஏதே அவனுக்கு உடல் கிணற்றுத்தது. அந்த வேகத்தில் காற்றிலே ஏறி வானவெள்ளெங்கும் பவனி வந்தது அவனுடைய புகளையழை இளைத்த இனிய நிலம்!

மரம், செடி, கொடிகள் எல்லாம் கூட மயங்கி நின்று. ஒரு தாள்...

விட்டைச் செறி வளைந்திருந்த தந்தைவர்தன் மோவியை வைத்திருந்தவர்களை மனம் ஆய்ந்து கொண்டிருந்த ஆனந்தவர்தன் ஒருமை அப்படியே நின்று விட்டான். இது வரை செவிமடுத்திராத தெய்விக ஒலி பொன்றுகாற்றிலே தன்னடி வரும் மனசின் ஓட்டமான மனத்தையே மனம் வந்து அவன் நெஞ்சைப் பறித்தது.

“என்ன கண்ணா! பூவாசுரே நேரமாக விக்கி? பறித்தது போலும், பறப்பது” என்று குழைவர்தன் இனிமையிலே தோய்ந்து நின்று மனம் உடம்பினும் புறமேனவர்தன்—ஆனந்த வர்தனின் தாவினார்! ஆக்டவன் பவனின் தன்மையே அப்போதிருந்த கொண்ட அவனுக்கு மனசின் நிலை பரிசு வெகு தாட்சனாவின். ஆனால் அந்தே தாங்கி மனம் பறி போனது. மனத்தையே இதயம் பறி போயிற்று!

பிறகுமேலும் கால்களே இப்போது ஒரு மெழுகி. வளைந்தது அவன் உலகத்திலே நினைத்தது. இரவு, பகல், நிலாகாலம், இருட்டுமேலும் காற்றே பெருக்கன் எல்லாம் அவனுக்கு மறந்து போயின. ஆனந்தவர்தன் என்ற அழகியமான அழகைக் கண்டோர்தான் கொண்டு இப்போகின்ற இந்த மண்ணுக்கு வரவருவது விட்டான் அவன். அந்த மாயக் குழை அவனுக்குத் துணை புரித்தது.

ஆனந்தம் கண்டி நேரத்தில்—கனிந்துவரும் தருணத்தில், தன்னைக் கண்டிட்டு விடுவான் ஆனந்தவர்தன் என்று பிறகுமேலும் கண்ணிலேயே!

★

பிறகுமேலும் போயே விட்டாக! மெழுகி புறமேனவர்தன் நின்றுப் பெரும்கொடுத்தான். ஆனால் ஆனந்தவர்தனையோ? ஏன் இருளுக்குள் தன்மைய் புறத்தாகக் கொண்டு வெள்கும்? அவன் தந்தையவர்தன் மிதித்து எதற்கையோ தாட்சனாவி விட்டான்!

மெழுகிக்கும் தன்னாத வயது, பகலிலும் வைராக் கிணறும் விட்டது மனத்ததைத் தன்மைய் தான் இன்னும் அவனே மோவிய் மனக்காய்த் தைக் கவித்து வந்தான். என்னுடைய மனச் செடிக்கன் வாகி வந்தவன். அருகிலேதான் ஒளியென்குதான் நீர் மொண்டு கிணறுவதற்கு ஏறி வெண்டாமா? என்னை பார்த்தாலும் சஞ்சுக் கூவங்குழைப் புதரும் மண்ட ஆரம் பித்து விட்டான்.

“என்னுடைய மனத்தையே காய்த்துப் போகிறது. எழுத்து போய்த் தன்னார் எழுத்து விடக் கூடாதா? செடி கொடிக்கன் வாகினுள் பாய மனவயா?” என்று மென்மைய் பெருக்க கொடுத்தான் புறமேனவர்தன்.

ஆனந்தவர்தன் நெஞ்சிலே சொந்த துக்கத்தை வெண்மைய் மனத்தாகக் கொண்டு எழுத்து வந்தான். மனசின் இந்த அவய நிலைமை என்னுடைய தன்மைய் புறமேனவர்தனின் தாயன்மம் ஓட்டமான வேதனையாக வாகி வந்தது. கண்ணின் நீர்மட்டச் சொன்னது:

“ஆனந்தவர்தன்! உன்னுடைய கண்ணின் என் நெஞ்சிலே ஒலித்தது. பெருந்த மனம்

## ஆஸ்த்மா சளி

**மூதல் நூல்கள் கவரகிறது**

[illegible]

சுலோகா

**பவுண்டன் பேரூமை**

இப்பொழுது ■ நீதி கவர்களில்  
கிடைக்கும்

ராஜம்-புது, புது-பிளாக், கறுப்பு  
சிவப்பு, நீலம் சிவப்பு, வயலட்  
பழுப்பு மற்றும் பச்சை



Contains solvent 2.50"

சுனேகா ஒர்க்ஸ் லிட்.

கனகசபை - சென்னை - பம்பாய்-தேவகி

## HEWLETT'S MIXTURE



**ஹியூஸெட்ஸ்**

and the

50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்த நாயகம் அஜீனம். வயிற்றுக் கொள்கைகள், நெஞ் செரிச்சம், காயு பொருமல் புளிப்பு, குடம் விவாதிகள் இயல்பிற்கு முக்கிய பரிசுர மாற உலக முற்றிலும் பெயர் பெற்று விளங்கி வருகிறது. அபிவி சேர்த்தும், அல்வாம் தும் 4 அவுன்ஸ், 10 அவுன்ஸ் அளவுகளில் சர்க்கா மருந்துக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

C. J. HEWLETT & SON  
(INDIA) PRIVATE LTD.,  
MADRAS-3.



**ஏன் இப்படி முக்கவிடத்தினாற வேண்டும்!**

'காக்பொறாண்ட்' டிரேட் மார்க்குக்குள் துனிகன் இப்பொழுது தாராளமாக விடைப்பதால், உடைகள் கருகப்போய் முக்கவிட முடியாமல் கிழிவதற்கு வேண்டிய அவசியமில்லை. 'காக்பொறாண்ட்' வேய் துனிகன் உடைகளை வத்தனை தடவை கைவல செல்தாலும் அவைகள் கருங்காமல் உடம்புக்குப் பொருத்தியபடி இருக்கும்.

**வேயிலில் 'SANFORIZED'**

**இந்த அடைவானம் இருந்தால்**

**உங்கள் உடைகள் உடம்புக்குப் பொருத்தாதபடி  
ஒருபொழுதும் கருங்காது!**

தேவதா செம்பெயிட்ட 'காக்பொறாண்ட்' டிரேட் மார்க்கு செல்தக்கத்தக்கவான கருவியிற் பிசாடி அடை வே. இக்கருவியோடே உடைகள் தக்கவெயிட்ட பொதுப்படி உ. மன். ஏ. லீஸ் துனிகவிடப்பதற்கு அவ்வளவு இந்த கருவியை வேய்விடப்பட்டுள்ளது. இந்த கருவியின் கருவாத கைபத்தான ஏதா துறத்தக்கத்தப்பட்டு தயாரிக்கப்படுகின்ற துனிகனை உடனும் 'காக்பொறாண்ட்' டிரேட் மார்க் கருவியோடு அனுப்பி அளிக்கப்படுகிறது.

விபரங்களுக்கு 'காக்பொறாண்ட்' கார்டிக், 36 வேய் கருவியை, பம்பாய் 8



தாய் உணக்குப் பெரிய துரோகத்தைச் செய்து விட்டேன். பிறைநாடிய பெருமான் என்னை மன்னிப்பாரா?"

ஆனந்தவயல் காளையுப் பொத்திக் கொண்டான்! கண்ணில் கண்ணீர் பெருகியது.

"அம்மா, இதென்ன பேச்சு! வாடிப் போகிற மயர்களை நின்றத இந்த நந்தவனத் திசை என்னை வாடா மலராகச் செய்தவன் நியல்வனா? பாசபத்தங்களில் உழவ நின்றத என்னைப் பரமனின் திருவடிகளுக்குத் திருப்பி விட்ட நியல்வனா கருணையுள்ளம் படைத்த அருமைத் தாய்....."

தாய்க்கு வந்த உணர்ச்சிப் பெருக்கில் மனை அப்படியே ஆனிக் கண்ட செத்து கொண்டான். கண்ணீர்த் திவிலகல் மாறிக் கலந்தன.

காலமாம் பெருவனத்தில் எத்தனையோ பருவக் காலங்கள் வீசி மறைந்தன. நம்மீசன் கோயில் புண்ணியத் திருப்பணியிலே தன் வாழ்வைப் புனிதப்படுத்திக் கொண்ட புல வேகலரிலும் ஒரு நாள் கண்ணை நாடினான். ஆனந்தவயல் அழைக்கிற; அரற்றுகிறான். தாய் காட்டிய வழியிலே துறவுக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு நந்தவன வாசலில் இரு வெளியேறினான். கோயில் நின்ற தல மேல் காலம் அவன் குடியிருப்பாயிற்று. தெஞ்சிலே முகம் கொண்டு காத்தான் நீருக்கி விட்டு அந்த நிலத்திலே பக்திப் பயிரை வளர்த்துக் கொண்டு திரிந்து வந்தான்.

ஆனால் ஊழ்வினை தன் இடைவினைத் தேடித் தொடர்ந்தது என்பது அந்தப் பேதைக்கு எப்படித் தெரிய முடியும்?

ஆனந்தவயலிலே எதிர்பார்க்கவில்லை! அவனுத்தான் எதிர்பார்த்தானா? விடைபலவே விடைவாது. மனோபைத்தியே ஒன்றுக் கொன்று பிணிய்ப்புண்ட இரு உள்ளக்களும் தெஞ்சிலே துறவுக்களை ஏதிக் கொண்டு திருப்பாளையூர் பாழ்பட்ட மண்டபத்திலே சந்தித்தன!

அந்த அபூர்வமான சந்திப்பிலே தூர்த்து போன மண்டபத்தின் லுளயம் கைத்தொடியது. பழைய நிலையின் காலம் கொஞ்சமும் இன்றித் தங்களுக்குள் தனித்தனியே வகுத்துக் கொண்ட சிவநிலைக்குள் நின்றுகொண்டு பக்தி வழிபாட்டை நடத்தினர் இருவரும்.

ஆனால்...அன்று பெளர்ணமி நிலையின் ஒளிக்கதிரின்குள் ஒளித்தகொண்டு ஊழித் தேவனின் தூதுவர்கள் கீழே இறங்கினார்கள்.

"சவாமி! இதைத் தங்களுக்கு ஓர்பகம் இருக்கிறதா?" என்ற வண்ணம் நீரி நிலையில் விட்ட வந்ததான் ஆனந்தவயல் — அந்த பெளவனத் துறவி!

பிறைநாடி ஏறிட்டுப் பார்த்தான். மேனி பெயரும் மின்சுதிரிகள் பாய்த்தன!

"புயலாக்குழம்!"

★

"பிறைநாடி! குழலித் தூர எதி. இதோ உன் ஆனந்தவயல் எதிரில் நிற்கிறேன்!"

இசைமண்டலம் எழுப்பிய இசைய மயக்கத் திக் வாரிமுத்த ஆனந்தவயல் ஒரே ஆவேசத் துடன் பிறைநாடியில் கரங்களைப் போலப் பற்றினான். தெய்விக இசையைப் பொழிந்து கொண்டிருந்த வேயக்குழம் அவன் உடம்பு விருந்து நடுவியது.

அவ்வளவுதான்!

இதென்ன பிரளயம் வந்து விட்டதா? ஊழிக்காற்று ஓடுவென்று உறுமியது. மின் ஸ்க்கள் வெட்டிப் பிளந்தன. "டம டம... டம..." என்று கல் மண்டபம் சரீரில் பெரொளி விண்ணைப் பிளந்தது. இசையின் ஒளி முறித்ததைப் போலக் கல் தூண்டல் பல நாற்புறமும் சிதறின! தூசிப்படலமோ நில விரைக் கலக்கி மண்டியாக் கிவது.

கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் ஏதோ பயல் கரமாய் எத்தம் கேட்ட திருப்பாளையூர் மக்களில் சிலர் தரை எக்ஸ்க்குப் பரபரப்புடன் ஓடி வந்தார்கள். காலம் காலமாக நின்று காக்கடுத்துப் போன கருங்கல் மண்டபம் மண்ணிலே படுத்து இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்த்ததும் வந்தவர் களுக்குக் கண்கள் கலங்கின.

"வாருங்கள், போகலாம்" என்றான் ஒரு வன் தொய் பெருமூச்சோடு.

"என்னமோ புல்லாக்குழம் ஊதுகிறதைப் போலக் கேட்கவில்லை?" என்று உறியவன் னைம் விவரப்போடு காதருகே கையைக் குவித்த வாரே ஏதோ ஒரு ஒளியைப் பிடிக்க முயன் றான் மறினொருவன்.

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. கடல் காற்று இரைகிறது; அவ்வளவுதான்!"

வந்தவர்கள் எல்லோரும் புயலாத புதி ரோடு திரும்பினார்கள்!

## அமரகவசனி

தொகையளர்

விளாயகர் அவை 1-50

திருச்செந்தூர் பிள்ளைத்தமிழ் 2-00

தெநர் கவிவேண்பா 2-00

அருண்மிரிசாதர்

6 திரு வகுப்புடன் 1-50

" கந்தரதமிழ் 1-00

பத்திரிகை, பத்திரிகை கிடைக்கும்:

தம்பிதனார் நட்புப் பிள்ளை

வாழ் பாணம் (இலங்கை)

ஆமித்தவசனி, சென்னை-1



மிகுமார குருபரன் (பட்டம்) 1-25

மிகு அருண்மிரிசாதர் 1-25

கவயசமய தாசுவர் 1-25

குருசாதல் (-ஊறுபடை விடு) 1-25

சேவலன் (முஞ்சான்) 1-25

இவ்வகையில் கிடைக்கும்:

கேரளப்பு தவண்கட புக் டிப்போ

103, சீ தெரு

கேரளப்பு பீகர் பாடுகை

104, பிரிசஸ் தெரு

# நடுத்தெருவீர் நாற்பது நிமஷம்

நா.பார்த்தசாரதி

அது ஒரு முச்சந்தி. இரண்டு கதவிராடுகளும் ஒரு தெருவும் சந்திக்கிற இடம். அந்த இடத்தில் ஒன்று கூடுவிற சத்துகளையும், முடுக்குகளையும் சொகவி முடியாது. ஜனங்களும் பணம், காரும், வண்டியும், ஜப்பகாவும், சிக்ஷாவும் சதா புழங்குகிற இடம்.

இயற்றுகின்றவரால் முத்திரை கவப்பது போல அந்த முச்சந்தியில் நான்கு திகாசலிதும் நான்கு வேறு அம்சங்கள் நிறப்பாக அமைத்திருந்தன. கவகவப்புக்கும் ஆவாரத்துக்கும் இடைவெளியும் முக்கியமான காரணங்கள் என்று சொல்லலாம்.

வடக்குப் பக்கத்தில் நகரத்தின் ஜெனரல் போஸ்டாபீஸ், மாடிபோடு கூடிய பிறும்மாண்டமான கவகட்டம்; கட்டடத்தின் மூகப்பை எடுத்துக் காட்டும் அழகாகக் கத்திரித்து விடப்பட்ட சவுக்குமர வேலி.

தென்புறத்தில் நகரத்தி லேயேர்ப்பலமான 'பாக்ஸ்' ஒன்றின் பெரிய கட்டடம். வெள்ளை வெளேரென்று கம்பிரமாகக் காட்டி யவிக் கும் நான்கு மாடிக் கட்டடம். வாகனில் முறுக்கி விட்ட கிருதாவும் கத்தியு



மாக விளங்குதது விவரத்தையே ஒரு கூர் காய்ப்பார்க்காள் தின்றுகொண்டிருக்கிறும். முன் புறம் முடிவதும் அழகான பல குழைப் பட்டைச் செடிகள், கண்ணைக் கவரும் வண்ண மணி குழாய்களும் புத்தொட்டிகள், அகற் கு இப்பால் இருபது கிராதிப்பாடு கூடிய வாயில்—'கெட்'.

மீதப்பறம் பெண்கள் படிக்கிற கால் வெய்ட். எல்லாவுக்கும் அதன் கூட்டம் மிகுந்த காலி டூரிக் கொண்டு மாண்களை மாத்திரம் மட்டுமே எடுத்தது. பெண்கள் எத்தனையும் எகலுமாக கம்பிய பிளவிக் கொண்டும் வெளியே வந்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள்.

மேய்ப்பறம் ரஸிக்வே 'குடம்' ஹெட்டி விடுத்து சாம்பலையும், பாரிசுக்கியும் விவாசுதார்கள் கால்கித் கொண்டு வருகிற வழியில் போதுமான வாயை, எக வண்டி களும், மேயை மூடப்பெய்தி திறக்க வாரி களும், வெறு வாகனங்களுமாகக் கூட்டம் ஹெட்டிஸ் வாயை 'தேஜே' எய்திடுக்கிறது.

இந்த விழக்கத்தில் தடுகிற தென்குறாண்டி 'பாங்கு' கிட்டி தந்த ஒட்டி. தகர பல் திறக்கிறார் வேறு இருக்கிறது.

அப்பரிமாதது அடை மலையின் ஒருதாள் காலி அவரையாகத் தாஸவாய்க்குப் போக வேண்டி விருத்தது. மறை, குடைக்கு அடங்குகிற திறுதாக இயல்பு. கொடுத்த கால்கித் கொண்டிருந்தது. எப்படியோ ஒரு டாக்ஸியை வாயைக்குப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து விட்டேய.

தபாலாயில் என் காரியம் மூடித்தியானது மறை குளந்தது தூவலாக மாநிபிருத்தது. காலும்பிபாது குடை கொண்டு வாயில்கில், தகர பல்சில் எதிர்போய் சில் வாய் வந்து எண்ணிக் கொண்டு எதிர்ப்புறம் பாங்குக் கட்டடத்தின் மூலமாக மறைத் துனிகள் மேயை விழா

மல் ஒன்றுக் கொண்டு தின்போம். எகக்கடி காரத்தில் ஒன்பதரை மணி ஆகி விருத்தது. தெருவில் ஜன தடாட்டம் மலையின் காரணமாகக் குளந்திருந்தது. கார், பல் முதலான எழக்கப்போவ போங்க் கொண்டு நான் இருத்தன. தெருவில் காலுக்கால அளவு தண்ணீர் தேங்கி விருத்தது.

குடம் ஹெட்டிம். தபாலாயிலும் எட்டரை மணிக்குே திறக்கப் பெற்று வேகமைய நடத்திக் கொண்டிருந்தன. பள்ளிக் கூடத்தும் பெண்கள் காரிலும், வண்டியிலும் நடந்து குடை பிடித்துக் கொண்டும், கூட்டம் கூட்டமாகவும் தனிவாகவும் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். பாங்கு வெய் தேரம் பந்து மணி ஆகியபால் அப்போதுதான் கதவு களை வெகுவாய் ஒய்வொங்குத திறத்து கொண்டிருந்தார்கள்.

எனக்குப் பல் வரல்கிய! நான் இம்மும் அங்கேதான் தின்று கொண்டு இருத்தேன். தெருவில் தண்ணீரும், என் மணிக்கட்

பிழைகுகாரமும் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. மறையில் நிறையா நல் ஒன்று திவ்வலாரே அந்த லிட்டருத் தெருவில் டக்கத்தி லிசு கலப்பில் வாழ்க்கை எத்த விதமாகப் பெருகியும், நன்றி யும், வடித்தும், தெய்வியம் ஒரு திறது எப்பதைரந்தித் தோக் கிடுகடி, கண்களில் ஆலதும் மனத்தில் திதிலையும் கொண்டுவருக்கு இது, ரஸமாய்

பொழுது போக்கு அங்கமா? என்னை, என்மைய மாணவக்







# 'அனஸின்'

மிகச்சிறந்தது, அதில் நான்கு  
மருந்துகள் சேர்ந்துள்ளன

1. க்வினினின் சல்பேட் 2. காப்பின்  
3. பிளாஸ்டின் 4. ஆஸிடிஸ்ஸாலிஸிலிக் ஆஸிட்

வளிகளுக்கு தளராமலிப்பதில் புகழ் பெற்ற 'அனஸின்' விந்நுதான முறையில் சேர்க்கப்பட்ட நான்கு மருந்துகளின் கலப்பாகும். இவைகள் தாழ்வுநிலை நோய்களை தளர்த்துவதில் கூட்டாக வேலை செய்கின்றன. தலைவலி, ஜலதோஷம், ஜூரம், பல்வலி, மற்றும் தளரவலிகளுக்குத் துரிதமையும் அபரவியின்றியும் தளரவைக்கும் தளரணம் அளிக்கிறது. வளிகளுக்குத் துரிததளரணம் மனிப்பதில் அனஸினுக்கு இனிமையான திவிநிலம். அனஸின் பால் தீய்நு விளைவிக்காத விளைவி வேறென்று திவிநிலம். ஆகவே நோய்களுக்குக்கும் 'அனஸின்' ஒரு பாக்டீரியா குறிப்புக்கு முயற்சியும். அது நலிந்ததாத்திறந்த தீய்நு விளைவிக்கவேண்டி அவ்வாறு வலிந்துக வேண்டுகள் உண்டு பண்ணவேண்டியது. 'அனஸின்' வகைக்கணக்கான மருந்துக்கு தளரணம் அளிக்கிறது. 'அனஸின்' விந்நு தளரணம் குவர்க்கிக்கும் மருந்து. ஒரு பாக்டெரியா விந்நு அனா பி மட்டுமே.

நான்கு  
மருந்துகள்  
சேர்க்கையான  
'அனஸின்'  
வெண்டுமெய்லு  
கேளுங்கள்







கம்பளி:— ஐயா! இந்தப் புத்தகத்தைக் கொஞ்சம் சொல்லிக் கொடுங்கள்!

கடைக்காரர்:— சொல்லித் தர வராதது வரத்தியலாமல் போயிப் பரூ. நம்பி!

கம்பளியும் ஒருபுறம், எழுத்தாளனுக்கு நேரம் தான் விடாபர முதுகி! அதை விடாமல் செம் தாய் தொழில் என்ன ஆவது?

மறுதான் பொழுது விடிவிற வரையில் அந்த விபத்து என் மனத்தையிட்டு அகலவே இயலா. நிம்மையவாக நின்று ஒரு சங்கமம் போல, இயற்கையின் முறைதவறிய தாடகம் போலத் தோன்றியது.

ஐந்து பேர்களை அவர்கள் போதும் திரைக்குப் போக விடாமல், செய்யும் செய்யும் செய்வ விடாமல் நடுத்த தெருவில் தடுத்து உருட்டிய அந்த விபத்து வேண்டுமென்றே இயற்கை செய்து முடித்த சதியா? அழகான யுவதி, உம்பிரமான சோமா ஒருவர், வேகமாகச் செக்கின் ஓட்டும் தந்திப் பிழை; தரம்புகள் வளிக்க வண்டி இழுக்கும் கூலி, எங்கோ போய்க் கொண்டிருந்த போலீஸ் வாகி!—ஆக மொத்தம் ஐந்து பேர்களை ஐந்து வழிகளை, ஐந்து இடைவெளிகளை, ஒரே இடத்தில் ஒரு சமயத்தில் சிதறிப் போகச் செய்த விதியை எப்படித் தூற்றுவது? அன்னது பாராட்டுவது?

பொழுது விடிந்தது! பத்திரிகையும் வந்தது! அதில் விபத்தைப் பற்றிய செய்தியும் வந்திருந்தது.

**இயற்கையின் வினோதமான சக்திப்பு!**  
**போலீஸுக்கு உதவிய விபத்து!!**  
**ஹெளஸ் போஸ்டர்பீஸ் அருகே**  
**அதிசயமான சம்பவம்!!!**

கதைகளில்கூட நடத்திருக்க ஹவுஸ்தென்று சொல்லத் தக்க ஒரு அதிசயப்பூர்வமான சம்பவம் நேற்றுக் காலை பத்திரிகை கால் மணி கமரக்கு ஹெளஸ் போஸ்டர்பீஸ் அருகே நடந்தது. நகர ஹலுவும் அகன்றதற்காக நடந்த இந்த அதிசயத்தைப் பற்றியே பேசுகாக இருக்கிறது.

“மேற்கே குடில் ஷெட்டிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த மருத்துக்கடைப் பார்வன்

அடக்கிய கைவண்டி ஒன்றும், சிறக்கெயிருத்த வந்து கொண்டிருந்த போலீஸ் லாரி ஒன்றும், தெற்கே பாக்கியிருந்து வந்து கொண்டிருந்த ஆட்டோ ரிக்ஷாவும், வடக்கே தபாலார்பீஸிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த தந்திப் பிழை என் செக்கிலும், நேற்று காலை பத்திரிகை கால் மணி கமரக்கு ஹெளஸ் போஸ்டர்பீஸ் அருகே நடந்தது. இந்த மொதலில் நேரவே கால் வெளிட்ட கைவண்டி வந்து கொண்டிருந்த ஆக்கிரகோ இந்திய யுவதி ஒருவரும் அகப்பட்ட குக் கொண்டார். விபத்து நடந்த போது மறை பகமாகப் பெய்து கொண்டிருந்தது. பாக்கியிலிருந்து வந்த அறுப்புக் கண்ணாடிச் சாரர், தபாலார்பீஸிலிருந்து வந்த தந்தி பிழை, கைவண்டி இழுத்து வந்த கூலி, கால் வெளிட்ட கைவண்டி வந்த யுவதி ஆவிய தாக்கருக்கும் சிறு சிறு காயங்கள் பட்டிருப்பதற்கு அவர்கள் ஆகப்பத்திரியில் அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகப்பத்திரியில் அவர்களுக்குச் சிகிச்சை முடிந்ததும் போலீஸார் அவர்களைப் புலன் விசாரித்ததில் விபத்தின் காரணமாக அற்புதமான சில உண்மைகள் வெளிப்பட்டன.

விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும் போதே ஹைவே பாய்கு, போஸ்டர்பீஸ், கால் வெளிட்ட கைவண்டி, ரயிளவே குடில் ஷெட்டிலும் தாக்கு இடங்கலியிலிருந்தும் தாக்கு சிப்போர்ட்டுகள் போலீஸுக்கு வந்து சேர்ந்தன. எவ்வா சிப்போர்ட்டுகளினாலும் நேரம் பத்திரிகை கால் மணி என்று குறித்திருந்தது.

அறுப்புக் கண்ணாடி அணிந்த ஒருவர் பத்திரிகை குராம்க்குக் கண்ண தோட்டுக்களைக் கொடுத்து விட்டு நகல் தோட்டுக்களை மாற்றிக்கொண்டு போய்விட்டதாகப் பாக்கியிலிருந்தும், ஒரு ஷேடி தந்திப் பிழை என் உடையில் வந்து மணிபார்டர் பார்வனையும், பணத்தையும் திருடிச் கொண்டு தப்பி விட்டதாகத் தபாலார்பீஸிலிருந்தும், ஒரு ஆக்கிரகோ இந்தியப் பெண்மணி போல வந்து நிகலா கல்வி அதிகாரியின் அந்தரங்கக் காமிய தரிசி என்று சொக்கியிப் பள்ளிக்கூடத்துப் ‘ஸ்பெக்கி’க் கூத்திக் கொண்டு போய் விட்டதாகக் கால்வெளிட்ட கைவண்டியும், மருத்துக் கடைக்காக வந்த பார்வனின் சாரஸப் புட்டிகள் இருக்கலாமென்று சந்தேகிப்பதாக ரயிளவே குடில் ஷெட்டிலிருந்தும், — சிப்போர்ட்டுகள் வந்திருந்தன. போலீஸார் தாக்கு பேர்களையும் கைது செய்தனர். இந்த அதிசய விபத்தில் உயிர்ச் சேதமே இல்லை என்பதுகுறிப்பிடத் தக்கது.”

பத்திரிகை படிப்பதாகத் தெரியவில்லை. கலாரண்யமாகக் கணவு காண்பது போலிருந்தது. அன்று அந்த நட்பு நடுத்த தெருவில் தாற்பது நிமிஷத்துக்கும் லாரியும், வண்டியும், செக்கிலும், ஆட்டோ ரிக்ஷாவும் மட்டுமா மோதிக் கொண்டன? தாக்கு திருட்டாகவிட அதிரட்டமும் மோதிக் சிதறித் தூள் தூளாகிவிட்டது. தாக்கு நேர்மையற்ற எண்ணங்கள் பாடிப்பட்டு விட்டன.

அதிசயமான திடுக்கிடக்கென்கலாம் கதையின் தாய் வரவேண்டமா? உற்பலியில்தான் சிறு வேண்டமா? வாழ்க்கையில் வரக் கூடாதா, என்ன?





**'ஹா! லைப்பாய் சோப்  
உபயோகித்துக் குளிக்க  
வேண்டிய நேரம் இதுதான்.'**

**- அது சரீரத்தை  
சுத்தமாக்குவதுடன்  
புத்துளர்க்கியைத்  
தடுக்கிறது!**



